

El setmanari
de més
difusió de
Catalunya

Membre
de la UCIP

Catalunya Cristiana

"Es pot tenir la impressió
d'ofegar-se dins de l'Església... però encara és més asfixiant estar-ne fora, és a dir, en
un món en el qual l'amor s'ha
extingit".

Teilhard de Chardin

Director:
Joan E. Jarque i Jutglar

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

Anys VI N.º 281

Setmana del 10 al 16 de febrer del 1985

50 Ptes.

AFINANT

Estructura i vida

L'aversió, quasi maniquea, contra les "estructures", i per tant contra les "institucions" ha caracteritzat, des dels anys seixanta fins als nostres dies, no cal dir les proclames verbals sinó també moltes actituds que han donat els fruits que tots sabem.

Sembla que aquesta aversió irracional i nefasta està cedint terreny. És significatiu que, no fa gaires dies, un bon teòleg de casa nostra exposés la necessària dialèctica entre la llibertat i la institució precisament davant d'un auditori de catòlics qualificats.

No calen massa llums per adonar-se que, malgrat les seves pesantors, és l'estructura qui ens permet abastar els fruits que perseguim. És la paret que alhora protegeix i ens limita, és el brançam que fa possible la poma...

En aquella ocasió es posà l'exemple, tòpic, de sant Francesc i els franciscans que sense ser uns altres "poverellós" ens mantenen fresc el seu record.

Ara bé, l'Església no és sols una institució històrica que tindria el mèrit, comú, de conservar el record i els ensenyaments de Jesús. L'Església ha estat "instituída" per Jesucrist i és el seu "sagrament", el seu "cos". És el misteri de la seva presència i de la seva acció salvadora en la història fins al seu retorn.

Joan E. Jarque i Jutglar

SUMARI

La Conferència
Episcopal
Tarraconense ajuda
a avançar en la
Pastoral de
Catalunya.

13

Fulminant cessament
de les Germanes de
Santa Anna d'Osca.

22

L'arxiu i la biblioteca
episcopal de Vic;
un fons documental
de primer ordre.

CENTRALS

Centre-amèrica es debat entre la misèria i l'esperança

Ha finalitzat el viatge

més d'un de Joan Pau II

El sisè viatge de Joan Pau II a Hispanoamèrica ha estat segons els millors observadors, dels més durs. En una mateixa jornada efectuà tres viatges aeris i passà de les primaverals temperatures de Caracas als tòrrids 34 graus del tròpic a Ciutat Guaiana per tornar al nivell del mar a Caracas i pujar a l'altiplà, o sigui als tres mil metres de Quito i als 10 graus. Tant és així, que esgotat físicament detectaren en el seu cos uns graus de febre que l'obligaren unes hores de complet repòs.

La tònica de tots els seus discursos i allocucions ha estat un ferm clamor contra la injustícia social: "¿Fins quan hauran de suportar els homes del Tercer Món la primacia dels progressos econòmics sobre els inviolables drets humans i, especialment, els drets dels treballadors i de les seves famílies?" "Hi ha un espantós desequilibri entre uns quants que tenen molt davant una gran ma-

El Papa rep unes ofrenes típiques d'un indi veneçolà.

joria que els manca tot".

En canvi, recalca que l'alliberament de l'home ha d'aconseguir-se per mitjans evangèlics i

no per ideologies reduccionistes de caire materialista. Potser es pot arribar a una síntesi en allò que l'episcopat ha anat anome-

nant "La teologia de la reconciliació".

Més informació en pàgines interiors.

Tot donant resposta adequada als desafiaments dels nostres temps

Els bisbes de Catalunya volen impulsar

la Pastoral de Joventut

BARCELONA.- En la seva darrera reunió celebrada a Barcelona en tant que components de la Conferència Episcopal Tarraconense, els bisbes de Catalunya s'han interessat vivament per tot allò que afecta a la joventut del nostre país a la llum de la seva imprescindible col·laboració pel que fa a la propagació del missatge evangèlic.

Així, monsenyor Moncadas, bisbe encarregat de la pastoral de joventut a nivell de Catalunya, informà de les reunions dels delegats diocesans de pastoral de joventut i consiliaris de moviments. Posà en relleu aquelles preocupacions i plantejaments que demanen una resposta més adequada als desafiaments dels nous temps. Els bisbes han considerat convenient que preparin un ampli estudi a la llum de les orientacions de l'Església, tenint en compte la nostra pròpia història i que abasti

no solament la interpretació adequada de la manera de ser dels joves, sinó també que arribi fins al sentit, la coordinació i la complementarietat dels diversos moviments i realitzacions existents a Catalunya.

L'Any Internacional de la Joventut, programat per l'ONU aquest 1985, ha estat objecte de valoració per part dels bisbes. Aquest faran pública una nota que posi en relleu la importància que té per la joventut del nostre país aquesta celebració amb el lema de "participació, desenvolupament i pau".

Els bisbes han nomenat el pare Xavier Saigó, claretià, consiliari supradiocesà del Moviment d'Universitaris i Estudiants Cristians, i mossèn Ramon Bufí, de la diòcesi de Vic, consiliari supradiocesà de la JOC, el qual substitueix a mossèn Gaieà Casacuberta.

ACTIVITAT CONCURS

OBRIM UNA FINESTRA AL MÓN

"la Caixa" a les escoles
CURS 1984-85

Estudiar, descobrir la cultura dels altres països per aprendre a respectar-la, i per comprendre millor la pròpia.

Proposta de treball comparatiu d'un país del tercer món, un país ric i el propi país.

Dirigida als alumnes de segona etapa de les escoles de Catalunya, les Illes, València, Madrid, Saragossa i Bilbao.

Premis als millors treballs: 6 viatges al país europeu estudiat per a tot el grup -classe i tres mestres.

Podeu demanar les bases i la butlleta d'inscripció a les oficines de la Caixa de Pensions o rebre-les a l'escola si ens envieu les vostres dades.

Inscripcions fins al 28 de febrer de 1985.

Trametre a: OBRA SOCIAL DE LA CAIXA DE PENSIONS
Via Laietana, 56, 2.º - 08003 BARCELONA

----- ✂
Nom .....

Escola ..... Curs .....

Adreça .....

CAIXA DE PENSIONS

Obra Social

INFANTIL

EDITORIAL

Un comerç inacceptable

L'opinió mundial, encara que no tant a casa nostra, ha estat commocionada no fa gaires dies per l'afer del fill de la senyora Cotton.

Caldrà recordar els fets ja que, com hem dit, els nostres mitjans d'informació ho han "tocat amb sordina" i, si les nostres informacions són certes, no hi ha hagut gaires comentaris. Vet aquí la història: una rica parella americana, que guarda gelosament l'anonimat, no tenia fills. L'esposa és irremediament estèril. Els esposos decidiren doncs confiar el semen del marit a una dona britànica, jove i casada que es prestà a fer de "mare de lloguer". En efecte, pel preu d'una considerable quantitat de diners, acceptà concebre —biològicament s'ha de dir així— i gestar fins al naixement un fill amb la condició de "remetre", un cop nat, a la parella que li ha sol·licitat aquest especialíssim servei.

Ja hi ha qui ho troba la mar de "natural". A casa nostra, una cèlebre biòloga que s'acaba de casar ha declarat, sense embuts, que ella es prestaria de gust a aquesta mena de servei. Avesats ja a les fecundacions "in vitro" i a les banques d'esperma més o menys anònims, es tractaria d'un pas més. ¿Què hi pot haver de més natural que desitjar tenir un fill, si pot ser, fruit —al menys de la meitat, com en el cas que comentem— dels dos esposos? Sembla millor que l'adopció.

No tenim pas la intenció de jutjar les persones sinó el fet. (Diem de passada que la justícia britànica, la Cort Suprema de Londres, a la qual es va sotmetre el cas litigiós va sentenciar que el fill fos lliurat als "parens" que l'havien encarregat). Constatem que el que ha xocat a una àmplia opinió pública, des d'un punt de vista no pas encara religiós o moral sinó senzillament humà i jurídic, ha estat el caràcter mercantil de la història. És conegut el fet del comerç mundial d'infants, provinents sobretot de l'Extrem Orient i de l'Amèrica llatina. Malgrat l'aspecte sòrdid d'aquest tràfic, els "compradors" fan valer llur desig, que cal creure sincer, de salvar vides humanes veritablement amenaçades. Però en el cas del "mig-fill" —o del fill sencer, però aleshores ¿per què el va vendre?— de la senyora Cotton, el contracte de compra-venda o de lloguer, tot plegat pren un caire inquietant i sòrdid. La vida humana, tant meravellosa ja en la seva mateixa procreació fruit de l'amor —¿o no?— esdevé objecte d'un intercanvi comercial amb tarifa i tot. Per aquest camí no és gens llunyà el dia que ens trobarem a la bústia de casa un catàleg de "serveis maternals y paternals" amb preus estudiats segons qualitats i modalitats de prestacions a escollir.

Aquests procediments no són "naturals". No volem ofredre els nostres lectors intentant raonar-ho. A tota persona ben nascuda li sobren raons. El que ens pertoca subratllar és que aquest procedir s'oposa de front a l'ensenyament constant de la fe i de la moral cristianes. Per aquestes el do de la vida humana és una perllongació, en l'amor, de l'obra mateixa de Déu.

Ultra això, cal tenir presents els problemes que es van plantejant en aquest terreny delicat. L'Església mira amb prudència i amb interès les innovacions que la ciència moderna introdueix en la vida de la parella humana i de la família. La contracepció està pràcticament a l'abast de tothom, mentre que no sempre ni és "natural" ni està al noble servei de la paternitat responsable.

Les tècniques de fecundació artificial poden ser una ajuda preciosa per afavorir l'eclosió de la vida a uns esposos que altrament es veurien privats d'aquest fruit de llur amor. Però, l'Església no acceptarà mai, fidel als principis de la monogàmia i de la indisolubilitat del matrimoni, que una dona sigui fecundada pel semen d'un que no sigui el seu marit o que aquest fecundi una altra dona.

Per el que fa al cas que motiva aquest comentari, ¿s'adona hom dels problemes d'ordre jurídic i humanitari que es plantegen? Per exemple, qui és responsable de l'infant "produït"? La mare que ha prestat i l'ha madurat en el seu si? ¿L'home que ha prestat el seu esperma? ¿La parella que ha "fet l'encàrrec"? Si l'infant neix anormal, ¿qui serà responsable d'aquesta nova vida? ¿O és que es podrà eliminar per "no ser conforme" com una mercaderia tarada?

Hi ha en joc els principis cristians, ben cert, però també hi ha en joc la dignitat humana. És hora que, abans no sigui tard, els responsables de la vida dels pobles —els polítics certament, però també els savis, els juristes, els moralistes— es preocupin seriosament d'aquestes qüestions abans que aquestes pràctiques es generalitzin i n'estableixin les condicions, els límits, si cal, les prohibicions.

Carol Wojtyla,

¿actor o pastor?

El Papa ha realitzat un altre llarg viatge que, a més de ser el sisè que l'ha dut a Hispano-Amèrica, és el vint-i-cinquè de la llista de les seves grans visites apostòliques. Potser sigui degut aquest ànim de fer balanç que desporten els números rondons —en aquest cas les "bodes d'argent" d'itinerància papal—, el cert és que aquest viatge de Joan Pau II ha tingut un preàmbul polèmic. A Itàlia, un "vaticanista" del diari "La República" va preguntar-se en veu alta per què i a fi de què aquest Papa viatja tant. Pregunta que és ben lícita i que no hauria aixecat cap polseguera si el mateix autor no hagués trobat una resposta injusta i superficial.

Polèmica

Els fils de la mateixa polèmica han arribat fins a casa nostra i, concretament a Màlaga, un conegut teòleg ha manifestat la seva opinió, després retocada, que Carol Wojtyla és un bon actor que coneix com és el públic i actua en conseqüència. Opinió que s'ha encarregat de puntualitzar el mateix bisbe de Màlaga posant "bon pastor" allí on el canonge havia posat "bon actor".

Quelcom he pogut veure i palpar sobre una i altra qüestió en molts dels anteriors viatges de Joan Pau II i això m'anima a entrar en la polèmica.

Autenticitat i comunicació

A totes les biografies de Carol Wojtyla es llegeix que en els seus anys de joventut actuava en el teatre. És una peculiaritat més en el currículum de Joan Pau II que és, curiosament, el més atípic i el més secular que mai no hagi tingut cap Papa. I com es diu en castellà "quien tuvo retuvo", arribat a aquest àpex que és el pontificat, es comporta en públic, efectivament, com aquell que sap estar davant la gent. No és una qualitat que es reconegui generosament als predicadors o als oficiants en general, però que arreu del món s'otorga al Papa Carol Wojtyla. Jo crec que la seva qualitat d'actor es limita, com a Papa, a això: a saber estar. I, no cal dir-ho, a ser un hàbil i experimentat comunicador. La seva presència es defineix per la naturalitat i pel

temperament hieratisme religiós dels seus gestos. És un límit que mai no desborda. Mai un gest fora de mida.

Mai no adopta un posat que faci olor a pur teatre. Joan Pau II interpreta sempre la seva pròpia veritat. Independentment que hom coincideixi amb ell, sempre impressiona la seva autenticitat, la seva coherència. Jo recordo vetllades memorables pels llocs més diferents del globus, menant ell les regnes de l'encontre o de la celebració amb la perfecta naturalitat més que de l'actor, del líder. I del líder, concretament, religiós. El recordo estremit a les llebroseries d'Àfrica, divertit entre les monges contemplatives a l'hort de l'Encarnació d'Àvila, irat a la penosa Eucaristia de Managua, suau en el diàleg amb els germans separats a Londres o Estambul, encrespant clamant contra el terrorisme a la frontera de l'Ulster i incansable amb la gent jove igual a Cracòvia que a Manila o bé a París.

És un home de moltes tacles i de molts recursos aquest Karol Wojtyla. Però els posa sempre al servei del seu missatge. ¿Caldrà retreure-li que ho faci intel·ligible en tantes llengües? ¿Fa mal fet de trobar-se bé entre la gent, essent la seva missió universal? ¿No mereix el missatge que ell comunica anar recoïzat en una comunicació substancial, atractiva o seductora?

Apostolat itinerant

En un mateix sentit s'hauria d'entendre la itinerància, que ja és, crec jo, una de les claus d'aquest pontificat. No és una casualitat, és un propòsit. No és una rutina, és un servei. No és un passatemp, és una missió.

Com és lògic, els viatges del Papa ni ho són tot en l'Església ni són sempre el màxim de la perfecció. Crec que amb la gran experiència dels vint-i-cinc de Joan Pau II ja es pot intentar un cert balanç.

Les limitacions

Els viatges del Papa, com actualment es realitzen, tenen, en primer lloc, els seus límits. Un d'ells és la rapidesa. El voler abastar molt en detriment de la calma i de la profunditat. Altre, l'oficialitat. Per més que es redueixin els protocols, la mateixa cortesia té

les seves exigències, que, a vegades, resta temps del poc que hi ha disponible. Un tercer límit seria aquesta doble condició de Pontífex i cap d'Estat que el Papa ostenta i que pot crear situacions tan molestes com la que sorgi aleshores dels morts en la concentració zaires de Kinshasa. Tots aquests límits són a bastament coneguts a l'entorn papal i molts d'ells deriven de l'excepcionalitat que suposa per a la gent l'esdeveniment de la presència del Papa a la seva terra.

Lògicament també es podria parlar de riscos en aquests viatges. En alguns s'ha detectat intents de politització. En molts sorgeix com una plaga la comercialització i el folklorisme. De tant en tant hi ha certs indicis de papolatría a cura de persones o grups que no tenen les seves idees eclesiològiques suficientment clares. Però tots aquests excessos tenen els seus noms i els seus responsables, que no solen viatjar en el seguici pontifici.

Pau i Pere

¿I el compte de mèrits? Hi és. I no pas mesquí. La fórmula de les grans visites pastorals o apostòliques, que això són en definitiva els viatges papals, ha canviat el signe de la comunicació i fins i tot de la comunicació en l'Església. Abans, Roma era el centre, i vers Roma calia moure's sempre. Ara el centre es desplaça freqüentment a la perifèria i així es potencia el paper de les Esglésies particulars, que se senten vives i protagonistes de la universalitat de l'Església. És una consideració que a la vella Europa no s'experimenta amb la força de les Esglésies joves d'Àfrica o d'Àsia. La dimensió paulina o missionera completa ara l'altra dimensió petrina o institucional de l'Església. La predicació, el 90 per cent dels viatges papals, es fa universal i ressonant. No cal al·ludir l'animació de la fe i del cristianisme que suposen les visites del Papa en un context mundial desconcertant i derrotista. ¿Què es pot dir de la consolidació del lideratge moral d'una Església que d'aquesta manera es fa present a tants llocs, problemes i circumstàncies?

Joaquín L. Ortega

Catalunya
Cristiana

Redacció y Administració: C/. València, 244, 2on. 08007 Barcelona
Tels. 215 / 27 39 - 28 05 - 27 84

Publicitat: EDICIONS TERRA NOSTRA, S.A.

Impressió: Publicacions Periòdiques i d'Arts Gràfiques, S.A.L.
Dipòsit Legal: B. 14.387/79

Subscripcions anuals:

Catalunya: 2.500 pessetes; resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal: 3.000 pessetas.

Europa: 6.000 pessetes.

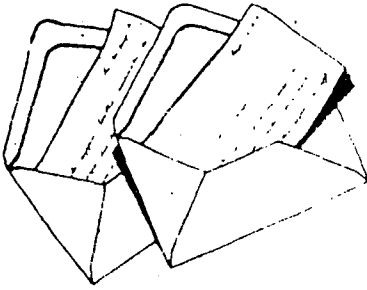
Amèrica: 7.750 pessetes.

Àfrica, Àsia i Filipines: 8.500 pessetes.

Oceania: 11.000 pessetes.

Difusió
controlada
per O.J.D.

Casa-Museu "La Rectoria"

Des d'aquestes pàgines de CATALUNYA CRISTIANA, volem donar les gràcies a totes les persones que han contribuït a fer possible el recull de material de tipus espiritual que el temps i la nova ordenació litúrgica han anat arraconant.

Missalets, rosaris, medalles, estampes, devocionaris,

crucifixs i altres objectes religiosos, han quedat degudament catalogats i poden contemplar-se en les vitrines de la nostra Casa-Museu.

Des d'aquestes pàgines, també, fem una nova crida a tots els qui no sàpiguen quina finalitat donar a aquests objectes, per tal que que no se'n perdi ni un.

Podeu adreçar-vos directament a la Casa-Museu LA RECTORIA, Plaça Major, 3 SANT ESTEVE D'EN BAS (Girona), o bé al telèfon 207 22 73, de Barcelona, on sereu atesos.

Agraïm' a tothom l'interès a participar en aquesta campanya de recuperació testimonial.

Casa-Museu LA RECTORIA
Sant Esteve d'en Bas

☆☆☆

En defensa del goigs

Li enviem una copia de l'ar-

ticle de fons de la nostra darra Circular, en defensa dels goigs i llur espiritualitat cristiana. Veiem que d'un temps ençà són presos com a motiu d'ironia i d'escarni en els mitjans de comunicació, traient-los de llur context temporal, per anar contra els sentiments religiosos i la devoció popular que els goigs representen en una llarga continuïtat.

Josep M.ª de Valls i Soler

☆☆☆

"Aprenem teologia i no sabem catecisme"

Li escric perquè acabo d'arribar d'un viatge per diferents nacions d'Amèrica, i m'ha frapat el que em va succeir a Colòmbia. Vaig visitar una parròquia i era l'hora del catecisme. El senyor rector parlava als joves i els infants, i els va oferir un TRIPTIC on, en forma molt artística, hi ha les oracions del matí i de la nit. L'entusiasme juvenil va ser gran en rebre'l. Però la meva sorpresa va ser gran també quan, parlant amb l'esmentat sacerdot, em va dir que l'edició, el text i la presentació d'aquest tríptic era precisament de Barcelona. Arribat ací, he cercat des d'on s'editen els tríptics. Me n'han donat raó a la Llibreria Urquinaona, carrer Llúria, 4. Però el que jo voldria dir des de "Catalunya Cristiana" és que val la pena que aprofitem les nostres iniciatives. Crec que és una tasca important ensenyar pràcticament de resar als nostres fills i joves de l'entorn. Potser a voltes ens enfilem amb coses molt complicades i resulta allò que va dir el Papa Joan XXIII: "Aprenen teologia i no saben catecisme". Difondre els tríptics que vaig trobar a Colòmbia, però que han nascut a Barcelona, és quelcom que em va enorgullir com a cristià i com a català. Una manera senzilla de fer cristianisme és aprofitar les pràctiques piadoses que encara avui, i sempre, tindran actualitat.

Manuel Domènech Izquierdo

☆☆☆

Sobre una "Filiologia"

Celebro el suggeriment del Sr. E. Torrente Viver, en la seva carta "Justificació d'una filiologia" ((C.C. n.º 278) i el remeto a una modestíssima contribució meua al tema. És tracta d'un article meu publicat a SERRA D'OR el febrer del 1977, amb el títol "Freud i la religió del Fill". A tall d'extracte, en reproduïxo a continuació l'últim paràgraf:

"El dia que hom faci una psicoanàlisi seriosa i sense prejudicis del fet eclesial cristià, tal vegada en descobreixi una insospitada coherència interna, només explicable dins el ventall de determinismes enigmàtics de l'inconscient. Sovint fulminem les nostres crítiques miops contra, per exemple, la postura francament natalista de l'Església. Però, ¿ens hem parat a meditar sobre la fascinació que el "fill de l'home" exerceix damunt el seu inconscient? ¿És que la "religió del fill" (les minúscules són intencionades) pot encreuar-se de braços davant la glorificació indiscriminada de la contraconcepció i de l'avortament? Només l'apriorisme més estult pot pensar que es tracta de moralismes arqueològics. L'Església, quan defensa el "fill", en realitat defensa la seva pròpia justificació antropològica: per a ella, només el "fill de l'home" és el "Fill

de Déu", que és tant com dir que, només en el futur de la seva pròpia corporeïtat concreta i no abstracta, pot l'home atènyer la Salvació. Si l'assassinat pel protopare havia motivat que la figura paterna s'erigís en jutge de vius i morts, i símbol de tota autoritat social, política i religiosa, l'assassinat del protofill ha decantat tots aquests atributs cap a la figura filial, talment que la "neurosi" constitutiva del gènere humà ha abandonat el seu sentit mític i totèmic inicial per esdevenir **teologia crucis**, que rememora la culpa inconscient del nou assassinat".

Així ho escrivia jo ara fa vuit anys. Potser alguna qüestió de matís variaria en el text, si ho hagués d'escriure ara. Però, fonamentalment, les idees de fons continuarien essent les mateixes. En tot cas, el Sr. Torrente té la darrera paraula.

Jordi Bassas i Ribalta

Cartes del Director

Amic Espar: Després de l'agradable conversa —massa curta!— de l'altre dia, en arribar a casa em vaig apressar a rellegir l'"Afinant" 277, la conclusió del qual no trobes encertada. Deies que ho havia escrit de pressa. En part és veritat. Els "Afinants" els penso molt a poc a poc, i a vegades em surten d'una tirada, o s'estan a la màquina —una petita computadora— hores o dies i la redacció final no s'assembla gaire al primer esborrany.

Però anant a la frase final, que no et plau, mirant-ho i regirant-ho no en trobo cap d'altra: "una Catalunya no cristiana fora una altra cosa"? Queda tou. "...fora una altra Catalunya"? És allhora evident i confús. M'està bé tal com ho vaig escriure: "...fora un altre poble!". Si de cas hi afegiria "ni que continués anomenant-se Catalunya". Cosa que és òbvia i, cercant la brevetat, innecessària.

Ja et vaig confessar que es tracta d'un tema de "conversa prenent el cafè", quasi un "divertimento", i, pel que fa a les formulacions possibles, quasi totes són defensables. Amb tot el fons del pensament em sembla consistent. Els pobles, com les persones, tenen una fesomia. I la frase popular que adreçem a l'amic —"noi, no et connect!"— també es poden aplicar a les col·lectivitats. Recorda l'exemple que et posava: Suïssa és un poble caracteritzat pel seu cantonalisme confederal, amb totes les conseqüències

polítiques i culturals que això suposa. Una Suïssa configurada com una república centralista i uniformista podria conservar el mateix nom i la mateixa bandera però, per a mi, seria un altre poble.

J.E.J.

☆☆☆

Amic F.M.: M'escris que t'has mostrat amic de Catalunya Cristiana en altres anys i que ara no ets obligat a enviar-les 15.000 ptas. Crec que vares llegir de pressa la circular als membres del Patronat. Allà deiem que la quantitat mitjana de les aportacions lliures ara per ara és de 15.000. Però ningú no està obligat ni a aquesta quantitat ni a cap. La regla d'or del nostre Patronat és que la Junta divideix el dèficit previst pel nombre de membres i els indica la quantitat mitjana que entre tots hauríem d'assolir. Enguany aquesta quantitat indicativa és de 15.000 Ptas. I si es manté encara una mitjana de 15.000 és perquè alguns han fet una contribució superior (p.e. un rector de pagès n'ha tramès 100.000) mentre que d'altres l'han feta inferior. Una vídua ens ha fet arribar 102 ptas. en segells, donatiu que ens ha omplert de goig i d'emoció i amb el qual ha complert perfectament les seves obligacions com a membre del Patronat. Queda clar oi?

J.E.J.

ORIGEN I EVOLUCIÓ DE L'HOME

DRASSANES REIALS - MUSEU MARÍTIM
1 DE FEBRER AL 30 DE MARÇ DE 1985

Diputació de Barcelona
Àrea de Cultura

CENTRE DE RELACIÓ SOCIAL I MATRIMONIAL

Si es troba sola o sol, cerqui la seva parella seriosament. Servei de psicologia, ordinador i vídeo, dirigit per psicòloga col·legiada.

COSM. Equador, 53, ent. 4t.
Tels. 239 12 92 - 322 31 82.
Pref. Concerta entrevista.

Residència Geriàtrica Bon Viure

Estem a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, calefacció, ascensor, sala repòs, control sanitari i teràpia humana. Estades per sempre, i per convalescències. Poques places. Tel. 427 44 53.

Mans Unides CAMPANYA CONTRA LA FAM

el desenvolupament allibera l'home

DONATIUS:

Banca Catalana (Central)
Caixa Barcelona (Ag. 200)
Caixa Pensions (Central 900)
Caixa Catalunya (Central)

Mans Unides

Campanya contra la Fam
Rambla Catalunya, 32, 1.ª, 1.ª
Tel. 318 08 87 - 08007 Barcelona

Nom .....
Adreça .....
Ciutat ..... C.P. ....
Prego m'enviïn més informació sobre M. U.

Catalunya

L'aeroport de Reus dobla el tràfic de turistes

El president de la Comunitat Turística de la Costa Daurada, Jordi Cartanyà, ha assegurat que l'aeroport de Reus, va doblar el tràfic de turistes durant 1984. En el transcurs l'any passat, utilitzaren l'aeroport al voltant de 170.000 passatgers mentre que l'any 1983 només ho feren quelcom més de 80.000 persones.

Cartanyà afirmà que l'any 1985 la xifra d'usuaris de l'aeroport de Reus, pot fixar-se en les 250.000 persones, ja que "el turisme alemany ha elegit la Costa Daurada per a la pròpia temporada".

☆☆☆

Augment de la collita de la Terra Alta

La producció vinícola de la comarca de la Terra Alta d'aquesta temporada, ha augmentat en un 30 per cent respecte a la de l'any passat. Les favorables condicions climàtiques i l'absència de plagues i malalties del raïm, han contribuït a aquest important increment de la producció.

La meteorologia ha afavorit també el descens de la graduació dels vins. Concretament, els sucres blancs registren entre 14 i 15 graus i els negres entre 12 i 13. Aquestes xifres són sensiblement més baixes que les que s'han donat en temporades anteriors.

Els vins de la Terra Alta són de gran qualitat, malgrat que la seva comercialització resulta difícil, pel seu fort paladar. En aquest sentit, el departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca de la Generalitat està aplicant un pla de reconversió del sector vinícola. L'actuació consisteix a subvencionar els viticultors que arrenquen les soques denominades híbrides. Aquest pla pretén millorar la qualitat i l'accés al mercat dels vins esmentats, per fer-los més competitius cara a l'ingrés a la Comunitat.

Cal recordar que l'Institut Català de la Vinya i el Vi ha

concedit la denominació d'origen per als vins de la Terra Alta i ha aprovat el reglament que regeix aquesta concessió.

☆☆☆

Quasi la meitat dels veïns de l'Hospitalet creuen que és un barri de Barcelona

El 42,4 per cent dels veïns de l'Hospitalet de Llobregat creuen que viuen en un barri de Barcelona, segons que es desprèn d'un estudi d'opinió que, per encàrrec del consistori de la ciutat, ha fet l'Institut Metra-sis sobre una mostra de vuit-cents veïns, amb una probabilitat estadística del 95,5 per cent d'incert.

El percentatge dels qui no saben en quina ciutat viuen augmenta en les dones. El 43,8 per cent dels veïns creuen que viuen a Barcelona, però són els qui fa menys de vint anys que viuen a la ciutat i aquells qui tenen ingressos més elevats.

El 35,9 per cent ignora que Catalunya és dividida en comarques i, entre els qui coneixen la divisió comarcal, només el 29,8 per cent situa l'Hospitalet al Barcelonès i el 70,2 no ho sap o situa la ciutat, equivocadament, al Baix Llobregat.

El 46 per cent desconeix que l'Hospitalet forma part de la Corporació Metropolitana de Barcelona, organisme del qual ha sentit parlar el 73,1 per cent dels veïns. Segons l'enquesta, només el 27,5 per cent recorda, sense ajudes, el nom de l'alcalde, Juan Ignacio Pujana.

Espanya

La baixa de maternitat es podria ampliar amb dues setmanes abans del part

L'ampliació de la llicència per maternitat de 14 a 16 setmanes, pot ser inclosa en la reforma de la Seguretat Social, o en el decret sobre Pro-

tecció a la Maternitat i a la Paternitat, per l'elaboració de la qual, ja s'han mantingut consultes amb l'Institut de la Dona i els sindicats i que vindrà a substituir a la llei del 1957 sobre Treballs Prohibits per a Dones a Infants, bastant obsoleta.

Aquesta llei més àmplia recolliria a més a més de l'ampliació de la llicència per part, l'excedència forçosa per maternitat i paternitat; la possibilitat de fixar un termini posterior al període post-part, en el qual la dona veuria reduïda la seva jornada, recuperant després els seus plens drets i/o vacances especials amb un subsidi, temes en els quals s'espera una forta oposició de la patronal.

Món

Ali Agca hauria cobrat un milió de dòlars per la mort del Papa

El terrorista turc Ali Agca, que va atemptar contra el papa Joan Pau II, hauria cobrat un milió de dòlars si hi hagués reeixit. Ho ha confessat ell mateix a un jutge italià que l'ha interrogat durant dos anys. També s'ha sabut que Agca havia espilat refugis atòmics de Suïssa per als búl-gars. Ali Agca ha fet avinent que a començament del 1981

es reuní amb el seu compatriota Oral Celik —el que l'ha via de protegir després de l'atemptat al Vaticà— per tal de donar-li documents sobre refugis nuclears situats prop del Mont Blanc.

☆☆☆

Disminueix el poder adquisitiu dels portuguesos

El poder adquisitiu dels portuguesos va sofrir l'any passat una forta fallida, en baixar el seu salari mitjà real en un tretze per cent. Aquest descens, segons s'expressa en un estudi realitzat per la Secretaria d'Estat del Treball.

ARA MATEIX

Un llibre i un mestre

Tinc a les mans, tot just acabada de llegir, l'obra voluminosa que mossèn Joan Bonet i Baltà ha publicat, no fa gaire, amb el títol de "L'Església catalana, de la Il·lustració a la Renaixença", i n'estic meravellat. És, ben cert, un bon llibre d'història: els estudiosos ja n'han remarcat el mèrit des d'aquest angle. Però no es tracta de pura història analitzada... El seu autor no prové de les zones temperades d'una erudició curiosa i distant: viu arrelat a la història de l'Església d'aquest país i ha maldat apassionadament, tota la vida, per fer-la avançar. El seu és, doncs, el llibre d'un home d'acció que, des d'unes opcions precises, mira enllà, cap al passat, a fi d'obtenir una perspectiva que l'ajudi a situar el moment present i a construir el futur. Home comunicatiu i bon conversador, les grans línies de la seva obra ja les anava anunciant de paraula als seus amics, al llarg d'anys de successives matissacions, de capbussament atrevit en el subsòl més amagat sota les veritats oficials, d'inacabables i, sovint, sorprenents adquisicions documentals són engruixien i multiplicaven les seves carpetes. I mai no mancava, en les seves càlides dissertacions, aquella referència a realitats immediates que ens permetien de fer el pont entre el passat i el present.

Avui, acomplerta amb escreix la seva tasca pastoral, emprendora i absorbent —algun historiador ha dit que aquesta el distreia del treball intel·lectual, però també podríem dir que el salvava per a la història viva— mossèn Bonet ha sistematitzat en un bell llibre el fruit madur de les seves recerques.

La primera part de l'obra arrenca del començament del segle XVIII, amb la primera vinguda de Felip V a la ciutat de Barcelona, la guerra de successió i la situació que es produeix a partir de l'onze de setembre de 1714. L'Església hi esdevé un objectiu preferent dels promotors de la desnacionalització de Catalunya: una vintena d'alts càrrecs eclesiàstics són expulsats, entre ells els bisbes Barcelona, Tarragona, Vic i Solsona, i els abats de Montserrat i de Santes Creus. "L'empresonament d'eclesiàstics durà des del novembre de 1714 al gener de l'any següent". Mossèn Bonet ens explica la trajectòria que, a partir d'aquí, seguirà tot el segle. El seu esquema serà: atac dels Borbons a la cultura autòctona per mitjà de disposicions i d'institucions, com la creació de la universitat de Cervera; connivència, més o menys ambigua, de la Santa Seu —que s'estendrà als dos segles se-

güents, en contrast amb el romanisme dels eclesiàstics catalans més notables—; col·laboracionisme d'algun bisbe, com Climent i Valladares; i resistència ferma del conjunt del clergat que es manifestarà, especialment, amb el manteniment de l'ús de la llengua catalana a la catequesi i a la predicació, i en l'edició de catecismes populars. Aquesta darrera actitud obtinguda, de tant en tant, suports jeràrquics com s'esdevé en els concilis provincials tarraconenses de 1727 i 1738.

L'autor ens porta així, suggestivament, a la descoberta de l'entrellat del segle XVIII, català i eclesial, on descobrim les arrels de moltes qüestions que no solem mirar des d'una perspectiva tan llarga. En efecte, la nostra memòria col·lectiva no va més enllà, generalment, de la segona meitat del segle XIX. Aquest llibre que té, a més, la virtut de no perdre's en detalls sinó que desbrossa netament el fil essencial del nostre procés històric ens eixampla la perspectiva.

L'obra s'endinsa, després, en el segle XIX. Les figures tan cares a l'autor, de Torras i Bages i Morgadas, de Verdaguier i de Cullerell, engeguen un procés pastoral, renovador i popular, que allibera els catòlics de les rànquies disputades entre integristes i liberals i els orienta cap a d'altres models que arribaran fins a nosaltres. Un procés que l'autor ens fa seguir, ja en ple segle XX, fins a la Dictadura de Primo de Rivera i la seva nova persecució de l'Església catalana. Tota aquesta història situada entre Felip V i Primo de Rivera, a primera vista fa l'efecte d'un cap-i-cua descoratjador. En realitat no és així. L'Església i el país del nou-cents són tota una altra cosa que els del set-cents: en consciència nacional, en formulació de la pròpia identitat, en coherència, en continguts culturals i en entrenament... Precisament tota aquesta riquesa guanyada a pols és degranada per mossèn Bonet en una sèrie d'aprofundiments en aspectes més puntuals que formen la segona part de l'obra, on aplega importants estudis ja publicats per l'autor fins avui dispersos.

No és possible resumir en poques ratlles una obra tan substancial i extensa, molt més que el seu migrat índex no dona a entendre. Cal llegir-la i cal, sobretot, assumir tot l'enriquiment que aporta a la imatge que els cristians de Catalunya tenim de nosaltres mateixos.

J. Carrera Planas

Un nou horitzó per als seus estalvis

 BANC DE SABADELL
Bon Servei

Viatge del Papa a centre-amèrica (I)

Joan Pau II clama contra

"Sembla com si Joan Pau II s'hagués proposat donar-se pressa per recórrer tots els països que li manquen del continent americà, no escatimant cansament físic, ni sacrifici o risc de tot tipus, per conservar els fonaments sòlids i clars de la fe en Crist; amb coherència renovada, amb fidelitat rigorosa a l'evangeli integral i amb una opció preferencial a favor dels pobres", ha dit l'enviada especial de "Ya", Mercedes Gordón.

Dissabte, 26 de gener: CARACAS

A les 16 hores Joan Pau II arribava a la capital de Veneçuela. Després de trepitjar el sòl d'aquest país, saludà el president de la nació Sr. Jaime Lusinchi. La seva arribada fou a l'aeroport de Simón Bolívar a 20 quilòmetres de la capital.

Amb l'episcopat veneçolà: "Els mitjans evangèlics per a l'alliberament integral de l'home".

A les vuit de la tarda el Papa es reuní a la Nunciatura amb 40 bisbes veneçolans. Entre d'altres coses els va dir: "Vosaltres sou els continuadors de l'evangelització que portaren aquí els missioners fa cinc-cents anys. Fou una obra colossal. A vosaltres us pertany de continuar i completar aquesta obra en un nou context històric". Aquest context —afegí el Papa— és el progrés tècnic i industrial, la creixent demografia i les diferències socials". Per això "és necessari respondre amb noves iniciatives pastorals".

En l'anunci de la fe, cal atenta adonar-se de certs errors d'aquells que "desfiguren el missatge evangèlic instrumentalitzat al servei de les ideologies i d'estratègies polítiques en recerca d'un alliberament terrestre que no és el de l'Església ni el del veritable bé de l'home". Aquestes paraules foren una advertència davant les desviacions de certes formes de la teologia de l'alliberament, i si bé el Papa no usà aquests últims termes amb paraules tretes de l'assemblea episcopal de Puebla, que ja han het història, va dir que "L'Església es val dels mitjans evangèlics, que són de peculiar eficàcia, per tractar d'obtenir l'integral alliberament de l'home".

El problema social ha de ser una de les preocupacions de l'episcopat, va dir el Papa. "El vostre país conté abundants riqueses, però àmplies capes socials són pobres i en extrem miserables". L'Església ha d'anunciar que "Crist defensa la dignitat de l'home i de tots els homes". Cal repassar les ensenyances socials de l'Església, advertí el Papa als bisbes, perquè les exigències socials del cristianisme afavoreixen totes les formes d'ajuda a l'home que sofreix.

En una altra d'ordre d'idees, Joan Pau II encoratjà l'episcopat veneçolà a promoure les vocacions sacerdotals i religioses.

Diumenge, 27 de gener: MONTALBÁN

El matí Joan Pau II va tenir una trobada amb la comunitat

polonesa, i a les 9,45 celebrà l'Eucaristia, dedicada a la família. Després coronà la Mare de Déu de la Coromoto a la gran esplanada de Montalbán.

Als esposos: "Mai no és lícit suprimir una vida humana, amb l'avortament o l'eutanàsia".

Davant de més d'un milió de persones —la major concentració de la història de Veneçuela— el Papa exhortà a "lluitar contra la plaga del divorci". Les seves paraules foren molt dures contra l'avortament, l'eutanàsia i l'abandonament dels nens: "Respecteu

la vida que és un do esplèndid de Déu." "Dirigint-se als esposos els demanà engendrar fills de forma plenament responsable", advertint que els anticonceptius no naturals i l'esterilització són il·lícites.

Sota un esplèndid sol, davant un altar aixecat a uns 30 metres, el Papa llegí la seva homília als fidels que eren congregats silenciosos i ordenats a l'esplanada de Montalbán, al sud-oest de la capital veneçolana.

Amb el Papa concelebraren 37 arquebisbes i bisbes, així com més de 100 sacerdots. La major part dels fidels duïen una gorra de cartró desitjant la "benvinguda" al Papa. Al peu de l'altar, ocupaven un lloc privilegiat, grups de malalts, invàlids i religiosos.

Cal dir, que durant la missa concelebrada, el Papa dedicà un líric record al descobriment d'Amèrica davant el cinquè centenari de l'evangelització: "Amb quina

inesperada magnificència va aparèixer aquest món creat per Déu als ulls de Cristòfor Colom i els seus companys, fa 500 anys! La nova terra, com si sortís de l'abisme, va aparèixer amb camps nous, muntanyes i turons, deus d'aigües abundoses. !

Amb el Cos Diplomàtic: "Recíprocs, solidaris i col·laboradors eficients".

El Sant Pare va rebre el Cos Diplomàtic a les 12,30. Entre d'altres coses els exhortà a "impulsar al més aviat possible el progrés moral dels pobres, propugnant els mitjans de persuasió interior". Davant un món dividit i amenaçat per freqüents tensions "la vostra tasca de diplomàtics és ser constructors de pau i enteniment entre els pobles i les cultures". I afegí: "La pau ha de recolzar-se en el trípede de la reciprocitat, solidaritat i col·laboració efectiva".

Per altra banda, Joan Pau II

va donar suport al procés polític i ressorgiment democràtic del país. El president de la República veneçolana, Lusinchi, que tingué audiència privada amb el Papa, declarà que aquest li va dir: "Estic content de visitar Veneçuela, perquè es respecten les llibertats". I afegí el president: "Joan Pau II és un home excepcional, autèntic, brillant, de ment lúcida i oberta". Per altra banda el Vicari de Crist va demanar al primer mandatari del país que es reforci el diàleg entre la fe i la cultura i es faci un esforç en el terreny social "difonent la doctrina social de l'Església, cercant tots els mitjans per a una major elevació moral i material dels més necessitats".

A les 15.00 hores va tenir una trobada ecumènica a la Nunciatura. Posteriorment a les 16.00 hores, en avió es dirigí a Maracaibo per celebrar l'Eucaristia, a les 18.00 hores, a l'esplanada de Grano de Oro.

Un milió de persones assistiren a la missa celebrada per Joan Pau II a Montalbán (Veneçuela).

"l'espantós desequilibri" social

Dilluns, dia 28 de gener:
MARACAIBO, MÈRIDA, CARACAS

L'etapa del viatge del dilluns fou dura; una jornada començada a Maracaibo, amb parada a Mèrida i cloenda a Caracas.

Trobada amb els laics: "No sucumbiu a les temptacions materialistes".

En la catedral de Mèrida reafirmà als laics, dirigents de l'apostolat seglejar, la seva obligació de plena participació en la tasca eclesial, en comunió amb els bisbes units al successor de Pere. Feu que l'Església sigui present en l'estabilitat de la família i l'educació cristiana a l'escola i a la universitat; donant testimoni que només l'honestetat severa en les responsabilitats administratives públiques i privades dona vigor al futur de la pàtria. I afegí: "No sucumbiu a les temptacions materialistes". Els plantejà el desafiament de "situar-se a l'avantguarda de la construcció d'un país fidel a les seves tradicions catòliques, pròsper en llibertat i justícia, sensible a les necessitats dels més dèbils i oprimits, amant de l'autèntic progrés cultural i promotor, des de la tradició estable democràtica; de la participació del poble en els destins de la nació, com a model su-

perador d'autoritarisme de diversos signe ideològic".

Trobada amb els joves: "Crist dóna resposta a les vostres inquietuds".

De tornada a Caracas Joan Pau, després d'una jornada esgotadora, va reposar escoltant els joves, sentint les seves cançons-protesta. Els parlà de tot: "Crist dóna resposta a les vostres inquietuds". La religiositat no pot ser "un afegit, sinó la primera dimensió de la vostra identitat. L'Església compta i vol ser amb vosaltres. No romaneu aïllats; uniu-vos. No feu cas els profetes de l'odi; construïu la civilització de l'amor".

Més de cinquanta mil goles unides cantaren l'himne de la nació, com a cloenda final de la trobada amb el Papa - joves.

Dimarts, dia 29 de gener: GUAIANA

Joan Pau II escollí Ciutat Guaiana, on es juga el futur de Veneçuela, punt neuràlgic amb la seva indústria del ferro, alumini, acer i hidroenergia, que agrupa un heterogeni conglomerat humà, per llançar, abans d'acomodar-se de Veneçuela, el seu missatge d'esperança al món del treball i la fermesa dels seus criteris sobre la primacia del treball, al servei de l'home.

Als obrers: "Prioritat del treball davant el capital"

A l'esplanada de la siderúrgi-

ca del Orinoco, que dóna treball a 15.000 obrers, s'efectuà la celebració de l'Eucaristia, a la qual assistí mig milió de persones.

Cal estudiar de nou el gran conflicte que des de fa dos segles, enfronta el món del capital i el món del treball, a la llum del principi de la prioritat del treball davant el capital".

El Papa proclamà que "el treball és per a l'home"; que urgeix una revisió radical de les nocions de desenvolupament i progrés; que no és acceptable la primacia de la matèria sobre l'esperit segons certa ideologia de la tècnica; que el treball és per a la família i no la família per al treball.

"Fins quan haurà de suportar l'home, els homes del Tercer del Món, la primacia dels progressos economicistes sobre els inviolables drets humans i en especial, els drets dels treballadors i de les seves famílies?" interpel·là amb força veu Joan Pau II. "Des dels valors i drets humans inviolables i sagrats de la persona —afegí— cal pensar i definir novament les nocions de desenvolupament i progrés. Aquest principi de la dignitat de la persona del treballador és el que ha de determinar les estructures possibles dels sistemes industrials de producció i de tot procés econòmic polític i social si no es vol continuar en l'espantós desequilibri del mínim percentatge que gaudeix dels béns davant l'alt percentatge que li manquen".

El Papa denuncià les desproporcionades diferències de posició social i de privilegi salarial entre uns i d'altres; afirmà que el

"treball és un bé de l'home, de tots els homes, malgrat el cansament que comporta fins i tot per a moltes persones".

Ressaltà que "les exigències sindicals no poden convertir-se en una mena d'egoisme de grup o de classe; han de tendir també a cooperar, amb pobres, al bé comú de tota la societat i corregir tot el que és defectuós en el sistema de propietat dels mitjans de producció o en la manera d'administrar-los o de disposar-ne". Afirmà que, en l'època de treball mecanitzat, l'home no pot perdre el seu lloc de privilegi, donat pel Creador; no pot deixar de ser el subjecte del treball i no l'esclau de la màquina; existeix el risc que la tècnica pugui transformar-se d'aliada en adversària de l'home, quan la mecanització suplanta l'home, traient-li tota satisfacció personal i estímul de creativitat i responsabilitat.

Regal d'un crucifix de ferro, fos pels obrers.

Per acabar, demanà "que es porti a la tasca concreta de cada dia l'evangeli del treball" i proclamà que Crist està a la vora del treballador en la seva vida concreta, en la qual aquest també du el signe de la creu: sofriment, cansament, frustració, dolor. "El camí de l'Església és estar molt a prop del món del treball d'avui". Els obrers de Ciutat Guaiana li regalaren un crucifix de ferro, fos per ells i li demanaren la beatificació del "metge dels pobres", José Gregorio Hernández (1864-1919), la causa del qual està avançada a la diòcesi.

"Amb fe, amb pressa i sentit

de missió".

Algú ha dit que aquest Papa ha donat una lliçó a Veneçuela sobre com han d'assumir-se les grans tasques: "amb fe, amb pressa i amb sentit comú". I el Sant Pare afegí, que aquests factors constitueixen la força motriu capaç de fer avançar el país.

Cal recordar que Joan Pau II des de la seva arribada a Veneçuela el dissabte dia 26, a les quatre de la tarda, fins a la seva marxa cap a l'Equador a la mateixa hora, va descansar només deu hores, interrompudes per viatges, trasllats, discursos esgotadors, dieta diferent, horaris diferents, clima, actes multitudinaris, etc. Els qui han escoltat aquesta energia vital del Papa, un home que ja aviat complirà 65 anys i fou objecte d'un atemptat que li esquinçà les entranyes, coincideixen en remarcar que té fe i té pressa. Creu que li queda poc temps i això explicaria aquesta ansietat per a aprofitar-la fins a l'esgotament, fins i tot al preu de la seva pròpia salut física.

Joan Pau II retornà a Caracas per posteriorment dirigir-se a Quito. El seu comiat a l'aeroport de Ciutat Guaiana constituí una altra mobilització de persones que manifestaren entusiàsticament la seva alegria en l'últim adéu al Papa Wojtyła.

En el pròxim número donarem una resumida relació de la seva estança a l'Equador, Trinitat i Tobago.

F. G.

Joan Pau II acarona el rostre d'una dona veneçolana, símbol d'amor a tot un poble d'immensa majoria cristià.

Educar per a la pau a l'escola i en els grups juvenils.- Cursset breu que el "Centre Martí-Codolar", de Barcelona, ofereix a tots els educadors en l'Any Internacional de la Joventut. El dirigirà el professor Giancarlo Milanesi, de la Universitat Salesiana de Roma, i tindrà lloc els dies 19 i 20 de febrer, de 7 a 9 del vespre, al Col·legi Sant Josep, c./ Rocafort, 42. Parlarà en castellà. Matrícula i materials, 500 ptes. Per informació: Casa Salesiana "Sant Jordi". Tel.: 357 53 83.

Trobada Diocesana de Grups "Tercer Món".- Tindrà lloc el diumenge, 24 de febrer, de les 10 del matí a 2/4 de 6 de la tarda, a la Parròquia de Sant Miquel dels Sants, c./ Escorial, 163, de Bar-

celona. Aquesta convocatòria va dirigida especialment a tots els Grups de la Diòcesi de Barcelona que treballen a les parròquies i comunitats d'Església per la solidaritat amb el Tercer Món. La Trobada pretén ser un intercanvi d'idees i d'experiències. S'intentarà coordinar millor els esforços i programar accions conjuntes a nivell de la diòcesi de Barcelona. Informació: Delegació Diocesana de Missions, c./ Bisbe Irujita, 5. Tel.: 317 91 94 (matins de 10 a 1'30); i Racó T.M. - SIPAJ - Tel.: 232 31 12 (dimecres i divendres, de 7 a 9 del vespre).

Comiat de Mn. Salvador Bacardit.- El diumenge, 10 de febrer, a la Parròquia de Santa Cecília de Barcelona, s'acomiarà

a Mn. Salvador Bacardit i Fígols, que molt aviat anirà com a missioner diocesà a Xile, per col·laborar a la pastoral de la diòcesi germana de Copiapó. Cal recordar que a Copiapó ja hi treballen també dos capellans barcelonins: Mn. Jaume Aregall i Mn. Josep Serrano. El comiat es tindrà dintre de la celebració de l'Eucaristia de la 1 del migdia, i que presidirà Mn. Jordi Jorba, delegat diocesà de missions, junt amb Mn. Bacardit, Mn. Tubau i d'altres preveres amics.

Grups d'Oració i d'Amistat.- Per a una intensa preparació de la Quaresma, es tindrà una CELEBRACIÓ COMUNITÀRIA DE LA PENITÈNCIA, amb absolució individual, el dia 23 de febrer, a les 11 del matí, a la Basílica de la Mercè, de Barcelona. L'acte, que serà dirigit per Mn. Francesc Raventós, acabarà amb la celebració de l'Eucaristia.

EXERCICIS ESPIRITUALS, ECLESIALS, dirigits pel Sr. Bisbe de Castelló, Mons. Josep M. Casas, a la Cova de St. Ignasi, de Manresa, els dies 8 al 13 d'abril. Per informació i inscripcions: tel. 872 19 37 i 217 94 46.

EXERCICIS ESPIRITUALS, per a JUVES, de 18 a 25 anys. Dies 1, 2 i 3 d'abril. Dirigits per Mn. Albert Torrens. Informació i inscripcions: tel. 217 94 46 i 211 54 56.

ARA PACIS. Laics Claretians de Catalunya.- Recés de Quaresma per a Joves. Cap de setmana 23-24 de febrer. Tema: "Què és la joia pasqual en la vida d'avui?" Horari: De les 5 de la tarda del dissabte a les 6 de la tarda del diumenge. Preu per persona: 1.100 ptes. Lloc: Casa d'Espiritualitat (Missioneres Claretianes), c./ Major de Sarrià, 169.

Parròquia de Ntra. Sra. de Lourdes. Festa Major.- Dies laborables: 11, 12, 13, 14, 15 i 16 de febrer; tarda, a les 7'50 h., Sant Rosari i Visita espiritual a la Verge de Lourdes. A les 8'30 h., Santa Missa, amb homilia predicada pel Rvd. P. Antoni Udina Martorell, s.j. Diumenge dia 17 de febrer: Matí, misses amb cants i homilies, segons l'horari dominical (8'30; 10; 11'30; 12'30 h.). Tarda: A les 7'40, Solemne Processó d'homenatge a la Verge de Lourdes. Seguidament, en el temple, Missa Vespertina, presidida pel Rvd. Dr. Lluís Martínez Sistach, Vicari General de l'Arquebisbat.

Institut de Teologia de Barcelona.- Es comunica a les persones interessades a iniciar l'estudi de la Teologia, la possibilitat d'ingrés a l'Institut en començar el segon quadrimestre d'aquest curs, l'11 de febrer pròxim. Per informació: dirigir-se a la Secretaria, c./ Diputació, 231, de dilluns a dijous, de les 18'30 a les 21'30. Tel.: 254 19 63.

Facultat de Teologia de Barcelona.- Celebrarà una sessió acadèmica commemorativa del centenari del naixement dels doctors Carles Cardó - Lluís Carreras - Joan Bta. Manyà. Presidirà el Sr. Cardenal Narcís Jubany, gran canceller de la Facultat. Dia 20 de febrer, a les 10 del matí, a la Facultat de Teologia de Barcelona, c./ Diputació, 231. I Part: Presentació històrica, a càrrec de Mn. Casimir Martí, Mn. Josep Perarnau i P. Evangelista Vilanova. II Part: Taula rodona: La reflexió teològica, avui; participants: P. Ferran Manresa, Mn. Ramon Prat i Mn. Josep M. Rovira Bellosó. Moderador: Mn. Casimir Martí.

Solemnitat de Santa Eulàlia a la Catedral.- El dia 12, solemnitat de santa Eulàlia, Patrona de la ciutat de Barcelona, la cripta de la Verge i Màrtir estarà oberta tot el dia. A les 7 de la tarda, el Sr. Cardenal-Arquebisbe celebrarà l'Eucaristia, i acompanyat del

clergat de la Catedral, baixarà després a la cripta a venerar el sepulcre i les relíquies de la Santa.

Solsona

EL MIRACLE - Jornades de reflexió i pregària.- Tema: "ELS SALMS., pregària de la comunitat creient". Director: Ramon Ribera, monjo de Montserrat. Dies: Del 4 de març (12 matí) al 8 de març (4 tarda). Lloc: Casa d'Espiritualitat del Santuari del Miracle. Preu: Matrícula i estada (hi haurà calefacció) 7.500 ptes. Per inscripcions: Tel. (93) 811 00 45.

Nova tanda d'Exercicis per al Poble de Déu.- Lloc: Casa d'Exercicis de la Santa Cova, de Manresa. Director: Mons. Miquel Moncadas, bisbe de Solsona. Dies: 15 de març (vespre) al 19 de març (migdia). És oberta a tothom: joves, adults, tercera edat, matrimonis, sacerdots, religiosos/es... És necessari portar la Bíblia. Despeses: Són cobertes de manera anònima i voluntària. Inscripcions: Cova de St. Ignasi de Manresa. Tel. (93) 872 04 22.

Bisbat de Vic

Conferències per a professionals a la Cova de Sant Ignasi de Manresa.- 1er cicle, per professionals del dret i de la convència social, a Càrrec del P. Jesús Renau, S.J. Dia 14 de febrer, dijous, a les 8 del vespre, "La crisi econòmica com a reptes a la nostra fe". Dia 15, divendres, "Les noves tècniques qüestionen la nostra vida cristiana". Les dues jornades es clouran amb la celebració de l'Eucaristia, presidida pel Sr. Bisbe de Vic, Dr. Josep M. Guix i Ferreres. 2on cicle, per a professionals de l'ensenyança, a càrrec de la Dra. Amparo Bóveda i del P. Marià Ibar, S. J. 1.ª conferència, "Educar en valors. Hacia un mismo estilo de educación", el dimecres, dia 20 de febrer, a les 8 del vespre; 2.ª, "Clarificació de valors. Cómo detectar los valores de la persona del profesor y del alumno" i 3.ª "Coordinació de l'estructura educativa del centre i la influència familiar en l'educació dels valors". Les tres jornades es clouran amb la celebració de l'Eucaristia. Per a més informació els telèfons 872 04 22 i 872 09 33 de la Santa Cova de Manresa.

Per actualitzar el Viacrucis

EL CAMÍ DEL CALVARI

Sia viacrucis i cants adients
de Josep Riera, C.O.

Textos suggerents per fer reflexionar a cada estació,
incloent-hi la resurrecció, com és ordenat

Preu: 175 ptes.

DISTRIBUIDORA BALMES: Duran y Bas, 11 - Barcelona

GENERALITAT DE CATALUNYA
DIRECCIÓ GENERAL DE JOVENTUT

ANY INTERNACIONAL
DE LA JOVENTUT 1985

EXPOSICIÓ «JOVENTUT FA CATALUNYA»

Amb motiu de la celebració de l'Any Internacional de la Joventut, la Direcció General de Joventut de la Generalitat de Catalunya es proposa presentar una exposició sobre les associacions de joves a Catalunya en el període que va del 1900 al 1985.

Per aquest motiu intenta de reunir tota la informació i documentació que sigui possible, especialment sobre les associacions del passat que avui no existeixen.

Així, doncs, demana a tota persona que pugui donar notícia i, si s'escau, oferir documentació escrita i gràfica de qualsevol associació de joventut, o amb participació del jovent, de qualsevol caire polític, social, cultural o religiós, que es posi en contacte amb la Direcció General de Joventut, Exposició «Joventut fa Catalunya» (Viladomat, 319, 08029 Barcelona. Tel. 259 01 87).

JOIA MEVA I CORONA MEVA

Dr. Ramon Masnou, bisbe emèrit de Vic
Segona edició - Febrer 1985
172 pàgines - 250 ptes.

col·lecció temes

DR. RAMON MASNOU
Bisbe emèrit de Vic

JOIA MEVA
I CORONA MEVA

Editorial Casals S.A.

Adreçat a tots els sacerdots i els religiosos, com també als seglars interessats en els afers eclesials. Ningú no el llegirà sense profit i fruïció.

Voleu fer un bon obsequi a un sacerdot?
Regaleu-li JOIA MEVA I CORONA MEVA.

Editorial Casals S. A.

Casp, 79. 08013 BARCELONA. Telèfons 245 72 03 - 04

CENTRE D'ESTUDIS DIOCESA

Promogut per:

Càritas Diocesana - Girona
Càritas Interparroquial d'Olot

ESCOLA DE FORMACIÓ DE VOLUNTARIS

Dimecres, 13 de febrer

Qui és el voluntari?

Per Bonaventura Font, Cap dels Serveis Territorials d'Assistència Social.

Dimecres, 20 de febrer

Dimensió social del voluntari

Per Sebastià Salellas, Regidor de Joventut i d'Acció Social de l'Ajuntament de Girona.

Dimecres, 27 de febrer

La infància i el voluntariat

Per Pilar Gisbert, Assistent Social de la Llar Infantil.

Dimecres, 6 de març

L'Acció del voluntari en l'àmbit dels vells i en l'ajuda a domicili

Per Rosa Oller, Assistent Social de la Llar del Pensionista de Banyoles i Reparada Domènec, Coordinadora del Servei Domiciliari de la Tercera Edat a la Ciutat de Girona.

Dimecres, 13 de març

El disminuït i el voluntariat

Per Pere Planells, President de la Fraternitat Cristiana de Malalta, Benet Gall, Conseller de la Fraternitat Cristiana de Malalta.

Dimecres, 20 de març

Els immigrants estrangers i el voluntariat

Dimecres, 27 de març

La Delinqüència i el voluntariat

Per J. M. Guinart, Cap dels Serveis Territorials de Protecció i Tutela de menors.

Dimecres, 3 d'abril

L'Acció del voluntari en l'àmbit dels malalts i en l'ajuda a domicili

Per Dolores Pujol, infermera i mestra.

HORA: A les 8'30 del vespre - LLOC: SALA IMMACULADA

Matrícula 500 Pessetes.

ES DONARÀ CERTIFICAT D'ASSISTÈNCIA, METODOLOGIA, Exposició i treball de grup.

Si som
els que
per la
seran molts els que
tindran Pau.

molts
lluitem
Justícia

XXV VIATGE CULTURAL

24 febrer 1985

CERVERA

En la visita que vam fer el 21 d'octubre darrer a la capital de la Segarra, ens vam limitar a veure l'església parroquial de Santa Maria i, als afores de la ciutat, la de Sant Pere Gros, de planta rodona. Ara, dedicarem la jornada a conèixer els altres llocs interessants de la població:

La Universitat
El monument a la Generalitat de Catalunya.
El Museu Duran i Sanpere.
El Museu del Blat i de la Pagesia.
El nucli antic de la població:
Plaça Major.
Carrer Major.
Teixit de carrers i Placetes.
Carreró de les Bruixes.
Muralla i torre de defensa.

La sortida serà a tres quarts de nou en punt del matí, del carrer València xamfrà Balmes.

Preu: 1.600 pessetes, que comprèn el viatge, visites, propines, dinar al restaurant MAGDALENA, de Sant Ramon (lloc ja conegut) i participació en el sorteig de llibres.

Us recomanem que us apresseu a fer la vostra inscripció. Si voleu preguntar qualsevol detall, utilitzeu el número de telèfon 215 27 39.

VIC

El Dr. Guix els encoratjà a donar testimoni de fidelitat a Crist-Jesús

Exercicis Espirituals Premilitars de la lleva del 1985 a la Gleva

VIC.— Finida la 39ª campanya diocesana dels Exercicis Espirituals premilitars, un bon grup de nois de la lleva del 1985 s'aplegaren un diumenge del propassat mes de desembre, en el Santuari de la Mare de Déu de la Gleva, per celebrar la cloenda de la campanya i el seu comiat abans del servei militar.

Assistiren a la Celebración Eucarística presidida pel Rvdm. Sr. Bisbe Dr. Josep M.ª Guix, concelebrant amb ell alguns sacerdots-directors de les tandes d'Exerci-

cis. Els nois participaren en la Santa Missa amb els seus cants i dirigint les lectures i les pregàries dels fidels, amb peticions ben adients a la jornada. En l'homilia, el Sr. Bisbe, content de trobar-se entre els joves, els recordà el deure de sentir-se responsables com a homes i com a cristians i d'imitar sant Joan Baptista, donant sempre testimoni de fidelitat a Crist-Jesús. A l'Ofertori, unes promeses de "quintos" feren ofrena de bells rams de flors, i els joves ofrenaren amb sentides paraules un banderí-records del seu comiat.

Acte seguit, feta la fotografia col·lectiva, en el saló-teatre de la Casa d'Espiritualitat, junts, corejaren cançons juvenils que subratllaven amb els seus aplaudiments. Un "veterà" dirigí als joves que empleaven el saló, una xerrada amanida amb anècdotes i suggeriments allisonadors, que fou aplaudit. El Coronel Sr. Nicolau Esteban parlà també als "quintos" donant-los un seguit de consells pràctics sobre la "milli" i responent a totes les preguntes dels nois.

El delegat diocesà dels Exerci-

cis Espirituals pre-militars cloqué l'acte donat gràcies i felicitant els joves exercitants i a tots els que han treballat en la campanya i cooperat en aquesta jornada: al Rdm. Sr. Bisbe, als mossens directors de tandes i, especialment a l'equip de seglars que tant han ajudat en aquesta tasca d'apostolat juvenil, sobretot amb les seves nombroses visites a les poblacions principals de les diferents comarques de la diòcesi, preparant la campanya i parlant a molts grups de nois de la lleva actual. El "Cant dels adéus", cloqué aquest

acte.

Els nois es distribuïren en grups, segons els seus diferents destins, en les sales de la Casa on feren coneixença i encetaren una bona amistat per al temps de la "milli". Mentrestant el "Servei Diocesà al soldat" s'oferia als joves i distribuïa unes targetes impreses per tal de facilitar-los comunicar les seves senyes quan siguin destinats a les diferents unitats, i prometent-los mantenir relació amb ells durant la "milli", amb freqüent tramesa de circulars informatives i de premsa local.

L'Escola de Música, una entitat amb empena

La mainada de Sant Hilari

oferí un bon concert de Nadal

SANT HILARI.— El diumenge dia 30 de desembre el tradicional Concert de Nadal organitzat per l'Escola de Música de Sant Hilari i que va ser una "prova" per a tota aquella mainada que al llarg de l'any està exercitant la pràctica musical.

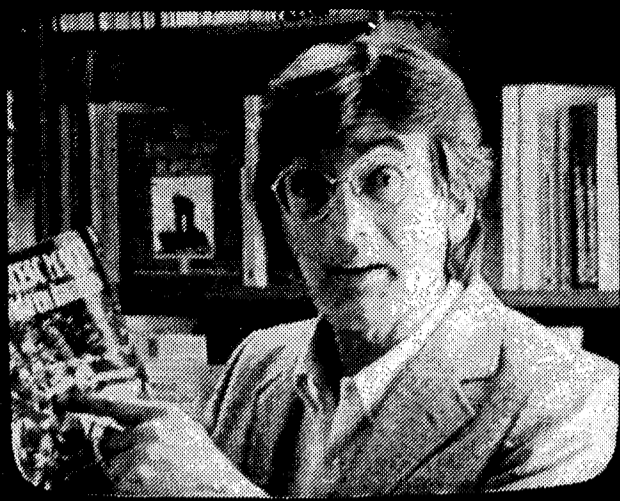
El bonic marc de l'església parroquial, ben ambientat dins el Nadal, fou l'escenari on els nens i nenes havien de demostrar el seu progrés en les inquietuts musicals. Un nombrós públic va acollir l'actuació dels joves "artistes", la qual cosa demostra un suport dels pares en la tasca que desenvolupen llurs fills.

A la primera part actuaren els més menuts de la coral parroquial "Els Petits Cantaires" amb temes populars catalans. Convé destacar que totes les

cançons foren dirigides pels alumnes més grans de l'Escola de Música. Seguidament intervingueren diferents nens i nenes que interpretaren algunes peces al piano a quatre mans.

La segona part va ser dominada per l'actuació dels més grans dins "Els Petits Cantaires". Es cantà un ampli repertori, on es conjugaren temes de Brahms, J. Domingo i tradicionals catalanes. Potser l'aspecte més important del festival nadalenc venia a ser la presentació del Grup Instrumental de l'Escola de Música de Sant Hilari, allò que amb el temps n'hauríem de mirar de dir l'orquestra de Sant Hilari o bé grup musical a seques.

Angel Serradesanferm

Per conèixer Catalunya a través de la gent, la terra, les lleis, la història, l'economia, l'esport, la cultura, l'ensenyament, la sanitat... la Generalitat ha publicat més de 340 llibres i més de 20 revistes.

Són edicions que Catalunya necessita i que Catalunya té.

Ben segur que us n'interessa més d'una.

Consulteu el catàleg a la vostra llibreria habitual.

 GENERALITAT DE CATALUNYA

LLEIDA

Sis notícies de l'activitat eclesial lleidatana

1

En record de mossèn Domènec

Després d'uns pocs dies d'hospitalització va morir mossèn Joan Domènec confortat amb els Sants Sacraments i la Benedicció Apostòlica. El funeral i exèquies es van celebrar a la Capella de la Casa Sacerdotal i les seves restes van rebre cristiana sepultura en el cementiri de Lleida.

Mossèn Joan Domènec oriünd de la diòcesi d'Urgell va ser sacerdot infatigable i també zelós missioner i així va donar uns anys de la seva vida sacerdotal, a través de la OCSHA, en les tasques evangelitzadores de l'Església en la República Dominicana.

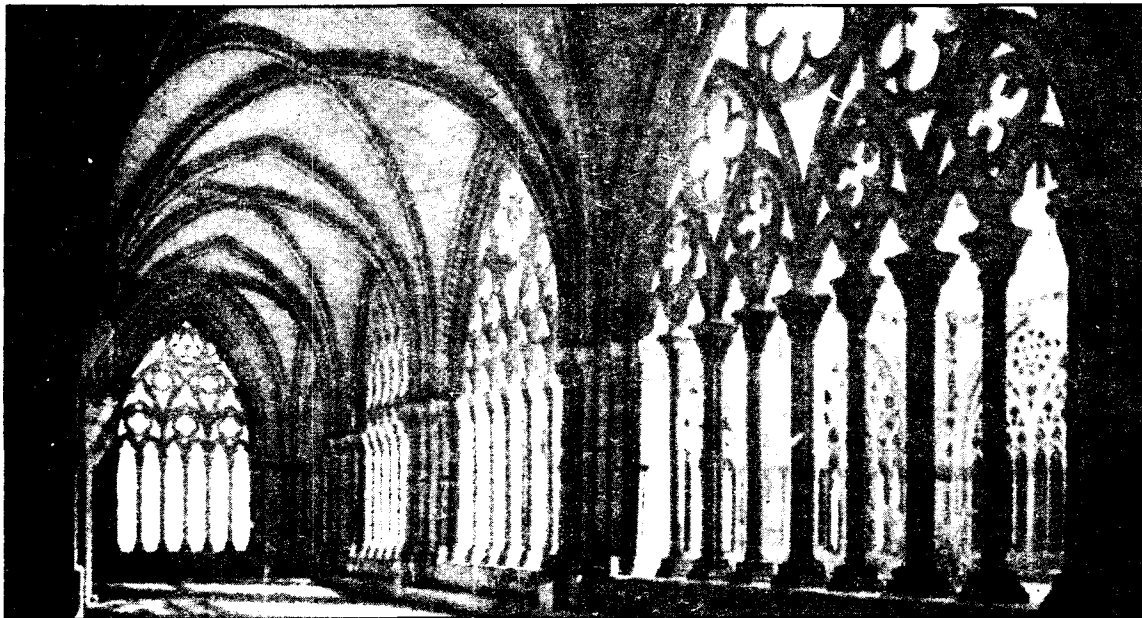
A la seva tornada de terres americanes l'any 1971, tenia 69 anys, es va quedar a la diòcesi de Lleida i va ser nomenat econom de Juncosa de les Garrigues i serví aquesta parròquia amb abnegació zelosa fins a l'octubre del 1983 que es va retirar a la Casa Sacerdotal de Lleida.

2

Nou edifici del Seminari

Després de la venda de l'edifici del Seminari per seu de les facultats universitàries de Lleida, aquest estava ocupant un pis de la Casa Sacerdotal del carrer Maragall 1. Ara amb la posada en funcionament de la nova Casa Sacerdotal i el trasllat dels sacerdots que hi residien, el Seminari compta, per les seves funcions de residència, estudi i formació dels seminaristes, amb l'edifici que fins el passat dia 15 de desembre fou Casa Sacerdotal i que havia estat edificada per l'aleshores bisbe de Lleida monsenyor Aurelió del Pino.

El Seminari compta per al seu

ús i bon funcionament, amb un cèntric i ben dotat edifici capaç d'allotjar un gran nombre de joves seminaristes candidats al sacerdoci. En l'actualitat són deu els joves que es preparen per al sacerdoci en el Seminari.

3

Nova Casa Sacerdotal

Des del 15 de desembre, la nova Casa Sacerdotal acull els sacerdots residents oferint el servei de modernes instal·lacions. La Casa és capaç d'allotjar uns 50 sacerdots. A part de les àrees de serveis comuns i d'allò que és propi dedicat a les Missioneres de Ntra. Sra. del Pilar que tenen cura de la Casa com venien fent-ho en l'antiga del carrer Maragall, compta la casa amb dos tipus d'apartaments per a sacerdots, de 43 mts² l'un, i l'altre més petit amb una superfície de 21 metres quadrats. A més també hi ha tres pisos-apartament per als sacerdots jubilats que tinguin personal al seu servei.

En la Capella de la nova Casa Sacerdotal ha estat instal·lat el que fou "sagrari" de la Capella

central del Seminari i també en el frontal del presbiteri ha estat col·locat el mural tallat en marbre que presidia l'altar de la Capella del "major" en el Seminari, que representa la Immaculada amb el Nen a coll i aquest amb la vertical de la creu que té a la mà sota el cap de la serp. Obra de l'artista escultor J. Ferrer de Lleida, encarregat amb ocasió de les festes jubilaris que commemoraven el 50è aniversari de la declaració dogmàtica de la Immaculada Concepció; és obra, doncs, quasi centenària.

4

El senyor Bisbe passa a habitar les noves dependències

El doctor Malla ha canviat de domicili, traslladant la seva residència al Palau on han estat condicionades les dependències que a tal efecte disposa l'edifici del Palau Episcopal. Edifici que també conté les oficines de la Cúria diocesana i que en el seu pati-jardí, tocant amb el carrer

del Sant Crist, ha estat construïda la nova Casa Sacerdotal. Tenen cura de les dependències del senyor Bisbe les mateixes religioses que atenen la Casa Sacerdotal, les Missioneres de Ntra Sra. del Pilar.

5

Publicat important catàleg musical de la Catedral de Lleida

Mossèn Benjamín Calle González, canonge de la Catedral de Lleida, autor de l'obra "Organos y organistas de la Catedral de Lleida", publicat el 1980 per l'editorial Alpuerta ha sorprès el món de la música amb la publicació d'un important llibre que porta per títol "CATALOGO DE MUSICA Y DOCUMENTOS MUSICALES DEL ARCHIVO CATEDRAL DE LLEIDA" en el qual per primera vegada s'ofereix al públic, i en especial als entesos, el fons musical de l'Arxiu Catedral de Lleida, de reconeguda importància i valor musical. L'autor cataloga 403 obres de 138 autors.

L'obra ha estat publicada per Editorial Dilagro de Lleida i amb

ella l'autor D. Benjamín Calle González ha obert al públic les portes del tresor musical de l'arxiu de la Catedral de Lleida.

6

Mossèn Ramon Torres ha mort

Va ser a primers d'any, el dia 2 de gener, que va morir cristiàment com havia viscut mossèn Ramon Torres García. Des de feia uns cinc anys era Canonge de la Catedral de Lleida, dignitat d'ardiaca, però el seu cor seguia baten el ritme de tota la seva existència i llarga vida sacerdotal de rector. Sobretot de rector de Ntra. Sra. del Carme, de Lleida. Havia estat a Montsó, el Soleràs, l'Espluga Calba però on més marcada va deixar la seva petjada i empremta d'inesborrable record en el cor de les persones i en les mateixes parets del Temple que ell va aixecar, és a la Parròquia del Carme, de Lleida.

Mossèn Ramon era un home bo i per això li era més fàcil ser un bon sacerdot. Coneixia les seves grans i les seves limitacions. Per això sabia que el millor era donar comprensió, amor i fer molta caritat. No és estrany que per això mateix fos un gran enamorat de la Verge Maria.

La missa-funeral es va celebrar a la Catedral presidida pel senyor bisbe concelebrant un gran nombre de sacerdots. Les seves restes mortals descansen en el Panteó de la Catedral en el cementiri municipal de Lleida. La parròquia de Ntra. Sra. del Carme, de Lleida, va celebrar també el funeral per l'etern descans de mossèn Ramon que va ser durant 30 anys rector d'aquesta parròquia.

Mossèn Ramon Torres García va morir als 80 anys, després de 55 anys de sacerdoci. Fidel servidor de Déu, home amb els homes, sempre sacerdot mossèn Ramon, descansi en pau.

Purificació de Maria

"Heus aquí —el Senyor— que ara ve, tot saltant per pujols, saltironant pels colls" que separen Beth-Lehem de Yerushaláyim.

Maria, la Mare que romanía Verge, estrenyia contra el seu pit, el Fill que volgué néixer d'Ella. Anava camí de la "Ciutat Santa".

Probablement cavalcant els Dos en un dòcil pollí que pertanyia al seu espòs Josep, i tot caminant fidelment, els acompanyava amorós.

Ningú no podia imaginar-se que pels camps betlemencs passava embolcallat en els braços de la seva Mare, el "Rei dels Jueus".

Pujaven costa amunt. El sol ixent prenia cura del Nen. Les muralles de Jerusalem, properes, es perfilaven.

"Guarneix, oh Sió, el teu tàlem, i rep el teu Rei Crist. Abraça Maria, portalada del cel, Ella duu el Rei de la glòria, nova Llum del món. La Verge intacta ofereix, amb les seves pròpies mans, el Fill engendrat abans que l'estel de l'alba." Així diu l'antífona.

I Sió —Jerusalem— ignorava aquesta Vinguda. La Ciutat seguia el seu ritme quotidià. Llevat dels dos vells, que en contemplar el Nen embolcallat amb el candorós vel de la seva Mare, es rejoien.

Els dos profetes se sentien profundament consolats. Només els restava morir. I, podien ja morir.

Mireu "l'Ungit de Iahvèh" que ve per primera vegada al "Temple de Iahvèh". Mircu-lo acompanyat de la seva Mare, Maria Verge. Després en el Golgota, tam-

bé igualment l'acompanyaria.

Entra silenciosament "el Rei d'Israel" per la Porta Preciosa que es torna més preciosa al seu pas. Més endavant, per aquesta mateixa Porta i muntat també dalt d'un pollí, entrarà aclamat d'Hosannes inacabables.

Enmig del "Temple" va tenir lloc el feliç "Ypanté", és a dir, la "Trobada" entre Jesús-Messies i Siméon. Maria és el pont, el canal, el vincle d'aquest delerós encontre del seu Jesús amb el seu Poble —l'Església—.

Festa avui del Senyor, però també festa de Maria, el mateix que per l'Anunciació, el Nadal...

"Tota esplèndida, la Filla del Rei, entra... conduïda davant el Rei" —que dormisquejava a la seva falda—. La Immaculada, la Mare que continuava essent Verge, anava a ser purificada. Quin contrast!

El sacerdot que havia de purificar-la podia repetir el que Joan diria a Jesús: "Sóc jo qui necessita ser batejat per Tu, i Tu vens a mi?" "Sí, Tu que ets la "Puríssima" m'has de purificar, juntament amb el "Crist del Senyor" que en tan bella maternitat emparees.

Però no ho sabia. Ni ell, ni els seus, ni tampoc el món. I davant la faç de tots, Ella apareixia com la "impura", i necessitava arrosar-se amb la sang innocent d'una tòrtora. Quina humiliació!

La mateixa fortuna li tocava al seu Fill. Ell, que era el mateix "Yahvèh Sebaot" es mostrava com un Infantó de bolquers indefens. Ell, que era "Déu de Déu" i

"baixà del cel" per redimir els homes, venia al Temple per ser redimit. Quina paradoxal!

Amb això, els Dos ens donen un magnífic exemple de generosa disponibilitat segons el Voler del Pare, que s'ha d'anteposar a tot, àdhuc a la nostra pròpia reputació.

Tan sols ombres, la Presentació de Jesús i la Purificació de Maria, que amaguen momentàniament els seus valors Personals. Més tard, aquestes ombres s'esfondraran i s'evidenciarà resplendent el que romaní ocult.

I seguiran els bescanvis: Llum en la fosca. Fortalesa en la feblesa. Lloança en la humiliació. Joventut en la senectud. Conhort en l'espera. Trobada a l'exili. Alliberament en l'esclavitud. Salvació en la mort...

Però abans, s'esdevindran profecies que no voldríem. Haurem de passar pel túnel de les contradiccions. I una espasa torturant se'ns clavarà —com a Ells— enmig de l'esperit.

Amb tot, si estenem els braços vers el "Fill de Déu" i portem la "llàntia encesa" per rebre "l'Espòs", Ella, l'eterna Puríssima, ens Presentarà amb Ell, en el Temple de la "Jerusalem celestial". (1)

P. Jordi M. Bou i Simó
monjo de Poblet

(1) "Maria Mare Verge", Editorial Claret, Barcelona, 1984, ps. 130-131.

La Conferència Episcopal Tarraconense ajuda a avançar en la Pastoral de Catalunya

En cada Església particular hi ha tota la realitat de l'Església de Jesucrist, Una, Santa, Catòlica i Apostòlica. L'Església Universal no és, doncs, la suma de les esglésies particulars. Existeixen, des dels primers segles, seus i esglésies metropolitanas, que reagrupen les esglésies particulars d'un determinat territori. Així, a Catalunya, les esglésies de cada diòcesi amb l'Església de Tarragona constitueixen la Província Eclesiàstica Tarraconense. L'Arxidiòcesi de Barcelona, jurídicament, està subjecte a Roma però també s'insereix en la Província Eclesiàstica Tarraconense pel treball de conjunt d'una pastoral encarnada a casa nostra, al nostre país.

Les reunions dels bisbes de Catalunya es van reprendre amb regularitat i voluntat de treball de conjunt l'any 1969. Aleshores, se celebraven reunions cada mes, d'un dia de durada. Ja fa molts anys es va preferir celebrar quatre reunions de dos a tres dies, cada any. Aquestes trobades periòdiques dels bisbes catalans amb l'Arquebisbe de Tarragona com a president i l'Arquebisbe de Barcelona com a vicepresident, han ajudat a avançar en una visió realista i adequada a la realitat pastoral de la nostra estimada Catalunya.

Quan parlem ara d'aquest organisme, jurídicament, fins i tot amb el nou Codi, n'hem de dir Província Eclesiàstica Tarraconense. Però és costum que se anomeni Conferència Episcopal Tarraconense. Estrictament, no podem parlar de Conferència Episcopal Catalana en el sentit jurídic. Almenys fins ara. En la pràctica, però, els bisbes de Ca-

“Els bisbes de Catalunya, formant part de la Conferència Episcopal Espanyola, funcionem amb la suficient autonomia de manera que ens assegura un treball adequat que respongui a les nostres peculiaritats”

lunya, formant part de la Conferència Episcopal Espanyola, funcionem amb la suficient autonomia de manera que ens assegura un treball adequat que respongui a les nostres peculiaritats de llengua, de costums, de tradicions, de sensibilitat religiosa i de conviccions o formes de viure la fe amb més o menys intensitat.

Per altra part, dins la Conferència Episcopal Espanyola hi ha bisbes catalans, com el Doctor Martí Alanís que és president de la Comissió Episcopal de Migra-

cions; el Doctor Capmany, que és president de Comissió Episcopal de Missions; el Doctor Carles de Tortosa que és president de la Comissió de Seminaris i Universitats i un servidor que vaig ser elegit per a formar part del Comitè Executiu de la Conferència Episcopal Espanyola. Pel que fa a l'estructuració de la Tarraconense, a més de les trobades periòdiques, s'han constituït secretariats interdiocesans permanents en diferents camps de la pastoral. Per exemple, en ple funcionament tenim el Secreta-

riat Interdiocesà de Litúrgia que ha preparat les versions, en llengua catalana, dels nous llibres litúrgics, aprovats directament per Roma sense necessitat de passar per Madrid. El Secretariat Interdiocesà de Catequesi ha preparat també uns documents anomenats "textos bàsics per a la catequesi". Aquests secretariats i d'altres serveis són d'una ajuda concreta que serveixen per a aquesta tasca de coordinació pastoral per a tot Catalunya amb una visió, amb uns objectius i amb un treball de conjunt.

La Conferència Episcopal ha publicat també diversos documents, com, per exemple, el títol "L'atur, escàndol i reptes del nostre temps" de gran repercussió a Catalunya. Hi ha hagut altres moments que hem publicat notes puntuals sobre l'emigració, sobre problemes pastorals concrets i, especialment, abans de les eleccions. Sempre hem publicat una nota, en aquests casos, per a estimular i fer prendre consciència sobre l'obligació del vot i dient, d'una forma ben clara, que l'Església està per damunt de les ideologies i de tota classe de partits.

Ara s'ha celebrat la primera reunió d'aquest any durant tres dies. El segon dia s'ha dedicat a una trobada amb teòlegs sobre el tema de la pregària. L'any passat, també per aquest temps, vam tenir una trobada amb els abats i superiors de religiosos de Catalunya sobre el tema de l'escola cristiana. D'aquesta manera, nosaltres, els bisbes, que som els primers responsables, no oblidem pas que també a Catalunya hi ha els preveres, els laics, els religiosos, i, per això, periòdicament, convidem a les nostres reunions episcopals, religiosos o laics per a informar-nos i per sentir més directament les realitats, les sensibilitats i les exigències o els suggeriments de cara a una pastoral que sigui convenientment adaptada i aplicada amb la mateixa visió de conjunt a totes les esglésies particulars catalanes.

Ramon Torrella i Cascante
Arquebisbe de Tarragona
i Primat

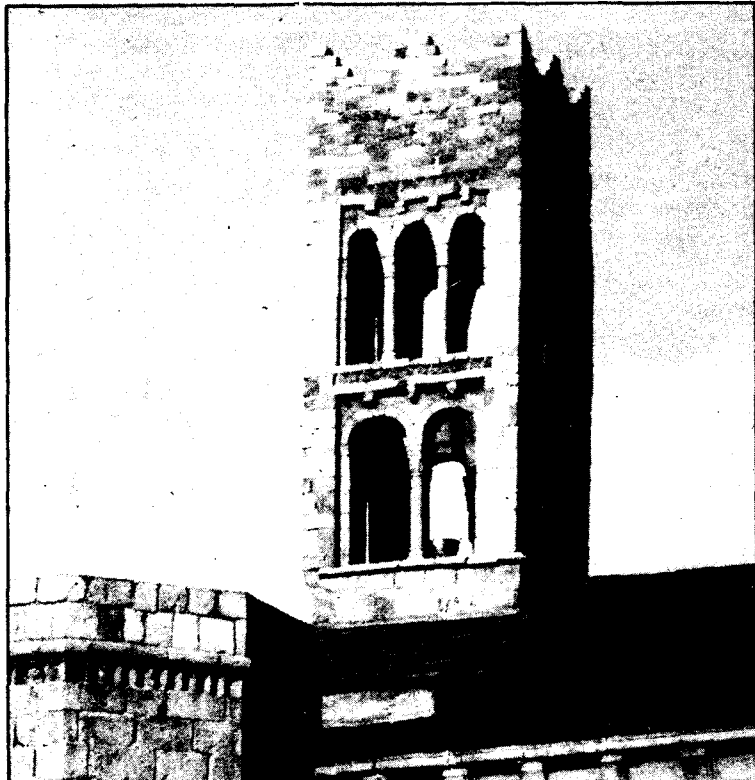
URGELL

El "Retaule de Sant Ermengol", una poma de la discòrdia

LA SEU D'URGELL. — "El retaule de Sant Ermengol" suspès durant deu anys, de cop i volta s'ha convertit en la poma de la discòrdia. Fa dos mesos l'Ajuntament suggerí la conveniència de reprendre les representacions de la vida i obra del sant bisbe d'Urgell en el claustre de la catedral. El Patronat del Retaule recollí la iniciativa i ha celebrat ja les seves reunions per a endegar altre cop les representacions, com hem informat en aquestes pàgines.

L'Ajuntament ara hi vol posar el nas. La Conselleria de Cultura ha proposat al Patronat que aquest renunciï al seu rol i sigui construït un nou organ directiu integrat per diferents entitats públiques de la ciutat. Seria una fundació pública. Les entitats que haurien d'integrar-se en el nou patronat serien: l'Ajuntament, Generalitat, Diputació, Sindicat d'Iniciativa i Turisme i les agrupacions culturals de la ciutat.

El Sr. Josép Ingla, director de l'obra, ha manifestat a aquesta redacció: "Seria més convenient que les entitats públiques ajudessin el Patronat i respectessin la seva llibertat. Les entitats públiques solament han d'ajudar i suplir quan calgui".

El Patronat no ha manifestat encara la seva postura, però els ciutadans consultats per aquesta corresponsalia creuen que "és el Patronat l'iniciador del Retaule i ha de ser també el continuador, i

en moltes d'aquestes activitats moltes vegades el que hom cerca no és res més que l'ambició de poder i el control de la ciutat".

Altres desitgen que el Retaule sigui, com fins ara, un fet religiós

Mentre, per una banda l'Ajuntament hi vol intervenir, per l'altra, hi ha ciutadans que volen que es mantingui com fins ara, és a dir com un fet religiós

representat amb tota la unció dels cristians, com una mena de litúrgia. La polèmica és al carrer.

L'Associació de solters del Pallars Sobirà

Els comentaris sobre l'Associació pallaresa que aplega els solters, ha arribat lluny d'aquestes comarques. Un grup de joves de Sort han tingut la iniciativa d'agrupar-se en associació a fi d'unir forces contra la societat i mirar de trobar companyia matrimonial. L'escuma del sensacionalisme i de la broma barata ha crescut damunt de la informació.

Prensa, ràdio i TV han mogut el batedor i l'escuma ha sobrepassat els límits de les previsions. Fins al punt que una empresa de marketing ja ha posat en les seves llistes la idea comercial dels solters de Sort.

A la gent de la muntanya ens plauria més sortir a l'escenari de la informació per notícies més serioses i que realment representessin un pas endavant per a les nostres deprimides comarques. Algú ha interpretat la notícia com "L'expoli de la beneiteria i de l'acudit fàcil". Els nois i noies de la Vall Ferrera i Vall del Cardós han qualificat l'Associació de "muntatge superficial, subjectiu, còmic i econòmic, que no es beneficia sinó perjudicial per a la Comarca". Aquest mateix manifest exposa que "el que s'està fent és posar els habitants del Pallars Sobirà en un nivell que arriba a la ridícula, les fires són per vendre maquinària i bestiar..." Potser tampoc no cal veure únicament la cara negra del fet. La comunicació entre les persones sempre és un valor positiu i el que hom no pot oblidar és que la desaparició de les famílies del Pirineu constitueix l'amenaça més greu a la vida muntanyenca.

Antoni Mirabet

GIRONA

Monsenyor Camprodon sobre la nova catequesi al respecte

“La Missa no pot servir de suport o d’ocasió d’actes cívics”

BARCELONA.— El Secretariat de Pastoral Litúrgica del bisbat de Girona ha iniciat una nova catequesi sobre la missa a fi de recordar els seus continguts i fer més viva la seva celebració. Per això s’han preparat unes catequesis-homilies que alguns sacerdots ja han començat a predicar els diumenges després de Nadal.

El mateix Secretariat de Pastoral Litúrgica ha programat una acció per als propers anys en aquest mateix sentit. S’intentarà desvetllar iniciatives per a augmentar la participació dels fidels en la missa, així com continuar la tasca començada a les parrò-

quies petites que no tenen preveres, substituint la celebració de l’Eucaristia per altres adients.

El Secretariat també estudiarà un major equilibri en els horaris de les misses, especialment en les ciutats grans i poblacions veïnes. Per últim, tindrà cura de preparar els textos de la missa en honor de sant Narcís, patró del bisbat de Girona.

Per la seva part, monsenyor Jaume Camprodon ha publicat un escrit al Full Parroquial del dia 27 de gener en el qual afirma que “el moll de la qüestió no se situa tant en la missa com en la resposta que donem a la pregunta: qui és per a mi Jesucrist?”. I afe-

geix que “el deixeble de Jesús centra en la missa la seva comunió amb Ell i si no ho fa així, falla quelcom que és vital”.

“La rutina deteriora moltes coses”

Monsenyor Camprodon adverteix que “la rutina deteriora moltes coses i també la missa, no deixant passar la llum i la vida que porta”. Per això —continua— “mai no es farà prou per a la participació activa del poble a la missa, encara que només la fe en Jesús desbloqueja el secret de la missa”.

Hi intervindran preveres, religiosos i laics

Aquest dissabte, jornada diocesana d’estudis a Banyoles

BANYOLES.— Aquest dissabte, 9 de febrer, té lloc a la Casa d’Espiritualitat de Banyoles una Jornada Diocesana d’Estudi amb la participació d’un centenar de preveres, religiosos i laics. El tema central és “Canvis sociològics més significatius que cal tenir en compte, vers unes respostes evangelitzadores”.

El tema serà exposat i conduït per Mn. Joan Bestard, Director del Secretariat de la Comissió Episcopal de Pastoral. La Jornada comença a les 10 del matí amb una pregària inicial i la salutació del Sr. Bisbe i segueix amb una conferència de mossèn Bestard.

A les 6 de la tarda hi ha cloenda amb unes indicacions pastorals sobre les principals aporta-

S’intentarà de donar respostes evangelitzadores als canvis sociològics més significatius.

cions dels grups d’estudi que s’hauran format entre els assistents. El bisbe de Girona, monsenyor Jaume Camprodon, ha qualificat “d’important aquesta trobada perquè el tema s’ho val”.

El Prelat afegia que “si hem de dir amb fets i amb paraules que Jesucrist és el Senyor, hem de saber a qui ho diem, amb quins prejudicis i amb quina sen-

sibilitat es rebuda aquesta paraula avui”. També remarcava que “no n’hi ha prou d’informar-se, sinó que cal entrar intel·ligentment i amb amor en el món on vivim per a poder oferir-li netament el millor que ens ha estat donat: la nostra Fe”.

Per últim, el bisbe de Girona recordava “el bon gust de trobades anteriors semblants com les Primeres Jornades de Pastoral a Banyoles, a partir de les quals hem anat orientant el camí”. Ja preveia que “un dissabte no és un dia òptim, però ha semblat que encara era el dia de la setmana que podia facilitar millor l’assistència conjunta de preveres, religiosos i laics”.

M. C.

Per últim, el bisbe de Girona diu que “la missa no es pot fer servir de suport o d’ocasió d’actes cívics, per il·loables que siguin, com de vegades s’ha fet”. I afegeix que “la missa és la missa, oberta a tothom com Jesús de l’Evangeli, però amb una identitat clara que no es pot capgirar”.

Monsenyor Camprodon posa

l’exemple d’un matrimoni jove que ara torna a anar a missa els diumenges perquè “ens adonàvem —diuen— que a poc a poc anàvem tancant-nos en el món dels nostres interessos personals i trobem que la missa ens fa mirar més enllà”.

M. Caballé

FINESTRAL DE LA CARITAT

Balanç d’una solidaritat

El balanç anual del Servei d’Ajuda Econòmica de Caritas, convida a una reflexió. 1984 ha estat un any difícil i dur per a moltes famílies de les nostres ciutats, pobles i comarques. De totes aquestes dificultats en parlen les 1.183 sol·licituds d’ajuda econòmica que, només en aquest servei, hem atès al llarg de l’any, amb una xifra que supera els trenta milions de pessetes. Moltes d’aquestes famílies estaven tocant fons. Deutes d’alimentació, rebuts pendents de llum, aigua i gas, tot essencial per viure, han concentrat el més gran nombre de demandes, seguides del pagament de lloguers de pisos i “pensions”, desnonaments... Darrera de cada una d’aquestes sol·licituds s’hi pot endevinar l’angoixa d’aquells que, sense poder triar, s’han trobat dins del problema.

La solidaritat i l’esforç econòmic de moltes persones féu possible l’ajuda puntual i concreta en cada cas. A tots, sense triomfalismes, les gràcies.

Altres situacions aniran arribant, arriben ja. A tots, amb esperança, solidaritat.

1984. PETICIONS

377 rebuts pendents d’aliments, llum, aigua i gas.....	7.896.249 pts
308 lloguers i deutes de “pensió”.....	6.505.175 pts
124 tractaments mèdics, ortopèdia i pròtesis...	2.708.942 pts
108 desnonaments.....	4.790.692 pts
93 arranjaments habitatges en males condicions.....	4.790.692 pts
77 escoles, guarderies, menjador i llibres.....	1.127.888 pts
58 pagaments Seguretat Social endarrerida i altres.....	1.737.108 pts
38 retorns al lloc d’origen.....	1.256.817 pts
1.183 peticions. S’hi han invertit.....	30.208.240 pts

30 cadires de rodes, que no figuren en la relació anterior, també han estat donades.

RESUM DE GESTIÓ

Peticions publicades en la premsa.....	402
Peticions ateses que no han estat publicades.....	781
	1.183

la tenda

al vostre servei a:

Pau Claris, 118-120 Telèfon 318 22 38 - 08009·Barcelona

BARCELONA

Plaça Eivissa, 6
Telèf. 229 01 80

08032·Barcelona

Fabra i Puig, 11
Telèf. 311 23 55
08030·Barcelona

MANRESA

Casanova, 8
Telèf. 872 23 12
Manresa

MATARÓ

El Torrent, 50
Telèf. 798 58 34
Mataró

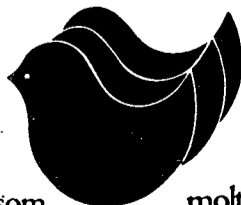
LLEIDA

La Palma, 3
Telèf. 27 38 24
25002·Lleida

Equip Dr. Viscarri i Trullàs

Neuropsiquiatria. Psicologia.
Tratament malalties nervioses.
Quequesa. Problemes conjugals.
Alcoholisme.

Drogodependències.
Informació: Dilluns, dimecres,
divendres, de 5 a 2/4 de 8 tarda.
Telèfon: 247 50 97.

Si som els que molts lluitem per la Justícia seran molts els que tindran Pau.

Tots els grups eclesials podran treballar en la seva preparació

Un Congrés sota el signe de la participació

MADRID.— Ha començat la fase preparatòria del Congrés sobre "Evangelització i home d'avui" que se celebrarà, a Madrid, del 9 al 14 de setembre d'enguany. El Congrés és promogut per la Conferència Episcopal, però la responsabilitat corre a càrrec de les Comissions Episcopals de Pastoral, Apostolat Seglar, Ensenyament i Catequesi, Mitjans de Comunicació Social, Relacions Interconfessionals, Pastoral Social i la CONFER masculina i femenina. El Congrés posarà preferent atenció als següents sectors: cultura i mitjans de comunicació social; món rural; economia, treball i relacions laborals; camp polític i social (justícia, drets humans, pau, etc.); món de la salut i de la marginació, i matrimoni i família.

La Secretaria del Congrés ha publicat el número 1 del "Boletín informativo del Congreso" indicant els camins per la seva participació a través de les respostes als qüestionaris, presentació de comunicacions i aportació d'experiències sobre la base de les quatre ponències: "Què és evangelitzar avui i aquí?"; "L'home a evangelitzar a l'Espanya actual"; "L'Església que evangelitza i que alhora ha de ser evangelitzada, aquí i ara" i "Quines exigències té l'evangelització en la nostra Església i societat espanyoles?"

Els qüestionaris són instruments d'anàlisi i examen sobre la temàtica general del Congrés que ajudaran les taules a redactar les ponències amb més realisme. Poden respondre aquests qüestionaris tots els grups eclesials interessats en el tema, encara que també s'admetin respostes particulars firmades i amb direcció postal. Les comunicacions són aportacions de tipus doctrinal sobre els temes de les quatre ponències i serviran per

Han començat els preparatius de la celebració el proper mes de setembre a Madrid, d'un congrés a nivell estatal en el qual es tractarà el tema "Evangelització i home d'avui" sobre la base de quatre ponències que centraran els treballs i el diàleg

ampliar i enriquir la perspectiva doctrinal que ofereixen al Congrés les taules de ponèn-

cies. Poden presentar comunicacions els grups eclesials o les persones interessades per

qualsevol de les quatre ponències. Després de cada ponència seran presentades al Ple

del Congrés les dues comunicacions més suggerents i representatives sobre la temàtica de la ponència. Aquestes i altres comunicacions seran publicades en un llibre que s'editarà posteriorment. La data límit de lliurament de les comunicacions serà el 30 d'abril, i cal que estiguin presentades a màquina amb una extensió màxima de quatre folis a doble espai.

Les experiències són breus monogràfies sobre accions evangelitzadores concretes dels diferents àmbits i nivells de l'Església espanyola. El seu objectiu és ajudar a valorar la cosa positiva que es dona en el camp de l'evangelització, a discernir sobre les diferents experiències que es realitzen i a corregir possibles defectes o carencies en les actituds i programacions pastorals.

Les experiències poder ser presentades per qualsevol grup d'Església que treballi en el camp de l'evangelització.

Cada dia es presentaran al Ple del Congrés tres experiències d'evangelització escollides entre aquelles que es considerin més suggerents i representatives. Aquestes i altres experiències es publicaran en el llibre que s'editarà després de la celebració del Congrés.

Les experiències hauran de ser lliurades abans del dia 30 d'abril i tindran una extensió màxima de quatre folis a doble espai explicitant: quan va començar l'experiència, qui les va portar a terme, quins mitjans s'han utilitzat, amb quines dificultats i problemes s'han trobat, què han aconseguit i quina perspectiva de futur té.

Per qualsevol informació sobre el Congrés i per la tramessa de les col·laboracions i respostes dirigit-vos a: **Secretariado de la Comisión Episcopal de Pastoral. Calle Añastro, 1, 4.º. 28033 MADRID. Tel.: (91) 766 55 00.**

Un qüestionari de 16 preguntes per vigoritzar l'anàlisi

—Ponència 1: "Què és evangelitzar avui i aquí?"

1a. En la nostra pastoral, ¿quina evolució han experimentat els criteris sobre l'evangelització, des dels anys previs al Concili?

2a. En el nou context socio-cultural en el qual ens trobem, ¿com vivim els agents de pastoral l'evangelització? Senyaleu les actituds que us semblin correctes o incorrectes.

3a. ¿Què entén avui la gent —creients i no creients— per salvació?

4a. ¿Quins són els principals problemes en la nostra evangelització a l'hora de presentar els continguts bàsics del missatge cristià?

5a. ¿Quina opinió teniu del llenguatge de la nostra Església en la seva funció evangelitzadora? (documents episcopals, homilies, catequesi, litúrgia, etc.)

—Ponència 2: "L'home a evangelitzar a l'Espanya actual"

6a. Quins grups, estructures, situacions socials, etc., considereu especialment necessitats d'evange-

lització?

7a. Quins aspectes i dimensions de la vida de l'home acostumen a quedar al marge de l'evangelització i necessiten una atenció urgent?

8a. En el món actual, ¿què obstaculitza i què afavoreix l'evangelització?

9a. Com veuen l'Església els no creients, i els allunyats? ¿Quina idea en tenen, què critiquen, què valoren, què n'esperen?

—Ponència 3a: "L'Església que evangelitza i que alhora ha de ser evangelitzada, ara i aquí"

10a. Segons l'opinió del vostre ambient, ¿quines són les tasques primordials de l'Església? ¿I segons l'opinió del vostre grup?

11a. Quins obstacles intraeclesials es troben en la tasca d'evangelització: continguts, canals, actituds, formes d'expressió i actuació...?

12a. Com es viu la comunió eclesial entre els diferents carismes, ministeris i institucions que evangelitzen avui a Espanya?

Quina es la projecció missionera d'aquesta comunió?

13a. L'Església que evangelitza avui i aquí, ¿està en actitud de conversió permanent a l'Evangelí? Raoneu la resposta.

—Ponència 4a: "Quines exigències té l'evangelització en la nostra Església i societat espanyoles?"

14a. Quines actituds bàsiques han d'adoptar els nostres agents de pastoral per a l'evangelització de l'home actual?

15a. Dels continguts doctrinals de l'evangelització, ¿quins punts s'haurien de clarificar i subratllar més?

16a. Quins compromisos concrets ha de prendre la nostra Església en l'interior d'ella mateixa i en relació a la societat, en la seva acció evangelitzadora?

Les respostes han de ser clares i concises, precisant l'àmbit de referència (Església universal, Església a Espanya, diòcesi, parròquia, etc.) escrits a màquina.

L'arxiu i la biblioteca

un fons documental

La biblioteca i l'arxiu del Palau Episcopal de Vic, que guarden un fons bibliogràfic i documental de gran importància encara poc conegut, han estat un gran centre de catalanització del país. Cada any, hom calcula que un miler llarg d'investigadors de tot Catalunya i de l'estranger visiten aquestes dependències.

El punt més cèntric de la capital d'Osona, el que atreu l'atenció de major nombre de visitants és la seva plaça Major, un dels llocs més bonics d'aquest país. Des d'aquest indret, baixant per una sèrie de carrers estrets i recargolats que conserven tota l'essència i regust d'èpoques passades, s'arriba a la plaça de Santa Maria. En aquest punt hi ha el Palau Episcopal, amb el seu Arxiu i la seva Biblioteca, un dels centres de documentació més importants de Catalunya. Els balcons de les sales de la biblioteca i de l'arxiu donen al claustre gòtic de la Catedral. Han treballat en aquestes sales del Palau Episcopal personalitats tan destacades com mossèn Cinto Verdaguier, Jaume Balmes, i sant Antoni M. Claret.

L'Arxiu ja està molt ordenat i classificat, mentre que a la Biblioteca resta encara molta feina per fer, tot i que s'ha treballat de valent aquests darrers anys en la tasca de catalogació de fons, de fitxatge i d'ordenació, gràcies al suport econòmic del Col·legi d'Advocats de Vic, i de la Fundació Bofill de Barcelona. Aquesta tasca ha de tenir continuïtat per tal de completar el treball.

L'Arxiu també ha sofert les dificultats financeres que la Generalitat actualment té. Els anys 82 i 83 en va percebre una subvenció de 900.000 pessetes, mentre que enguany no n'ha rebut cap partida. Els diners han arribat, però, per altres camins. Hi ha un matrimoni de Puerto Rico —la família del qual és de Sant Julià de Vilamirosa— que ha estat molt generós. Les seves aportacions han permès instal·lar els arxius de la Mensa, el Notarial i el de la Vegueria. També cal destacar els ajuts atorgats per la Caixa de Barcelona, i per la Institució Puig-Porret, de Vic. La situació econòmica però, sempre és precària, i sovint no es poden pagar col·laboradors que treballen a l'arxiu.

L'obra més important del doctor Junyent

El doctor Eduard Junyent reuní, l'any 1952, en un sol local i sota una direcció, els diversos arxius eclesiàstics i civils de Vic. Ha estat, sens dubte, una de les seves obres més importants.

L'Arxiu Capitular conté la documentació més antiga dels arxius osonencs. Recull la que va des de l'any 879, quan Guifré el Pilós reorganitzà la vida civil, i eclesiàstica al Ripollès, a Osona, i desamortitza-

ció del 1835, que acredità els béns que la Catedral de Sant Pere de Vic i els seus canonges tenien.

La seva riquesa és extraordinària, d'un gran valor. Destaquen, per exemple, 650 pergamins originals dels segles IX-X i 5 butlles papals en paper, de la segona meitat del segle X. És situat prop del claustre gòtic. La sala on es troba data de l'any 1804 i conserva la seva disposició antiga en un gran armari que té 48 grans calaixos disposats en tres pisos.

El nostre recorregut per l'Arxiu ens porta ara al que s'anomena del Capbreu, ric en pergamins dels segles XIII-XVII, en capbreus i en registres de celebracions de misses. És la part pròpiament administrativa dels béns de la clerecia de la Catedral. La col·lecció de volums més importants que té és la dels registres dels enterraments fets en l'antic fossar de la Seu, que comencen l'any 1348.

L'arxiu de l'antiga notaria episcopal conté els esborranys de la documentació notarial feta a Vic des de l'any 1230 fins al 1800 i és una font inesgotable per als investigadors. S'anomena la "Cúria Fumada" perquè al segle XV hi hagué un incendi que, sortosament, només afectà els llocs d'alguns volums.

La Arxiu Notarial Civil inclou una rica col·lecció de manuals de la notaria reial de Vic que van de l'any 1671 al 1900 i alguns protocols de pobles de la Plana de Vic i del Cabrerès.

La documentació acreditativa dels béns eclesiàstics que serviren per a la manutenció dels bisbes de Vic i relacionada amb les jurisdiccions eclesiàstica i civil que exerciren és reunida en l'anomenat Arxiu de la Mensa Episcopal, col·locat en la mateixa sala que els protocols de la notaria reial.

La seva documentació comença l'any 911, però cal posar el seu inici a finals del segle XII, quan els bisbes i els canonges es repartiren els béns que fins llavors, globalment, serviren per mantenir el culte i el personal de la catedral osonenca. L'arxiu s'ha enriquit darrerament amb la documentació històrica anterior al 1900, d'unes 60 parròquies del bisbat.

Finalment, trobem, en dues altres sales, l'Arxiu de la Vegueria de Vic. Comença entorn de l'any 1300 i conserva la documentació pertanyent a la jurisdicció reial a Osona. Fins l'any 1931, l'Arxiu romangué gairebé oblidat a l'antiga casa Clariana.

Sala de lectura el 1981, després de restituir-li la fesonomia que tenia al segle XIX.

El doctor Junyent l'integrà al Museu Episcopal.

La Biblioteca episcopal, un centre de formació de primer ordre

Aquesta institució ha tingut gran importància en la vida del país, perquè ha estat freqüentada per personatges destacats del món de la cultura, entre els quals cal fer esment de Jaume Balmes, mossèn Cinto, el pare Lluçà Gallissà, mossèn Josep Gudiol i el doctor Eduard Junyent. Tots ells disposaren d'un repertori bibliogràfic molt selecte i actual que els permeté completar la seva formació.

Dos homes preclars, plenament integrats en els ambients intel·lectuals de la il·lustració: el bisbe Francesc de Veyan i Mola i el jesuïta exclaustrat pare Lluçà Gallissà, varen endegar l'obra.

La biblioteca s'obrí als estudiosos l'any 1806 amb 7.000 volums procedents dels convents suprimits dels jesuïtes i de compres fetes pel seu primer bibliotecari, el pare Gallissà, arreu d'Europa. Quan s'hi integrà la biblioteca personal del bisbe fundador, mort l'any 1815, passava a tenir 10.000 volums.

La importància i la qualitat dels llibres que aplegava la Biblioteca Episcopal fou la causa

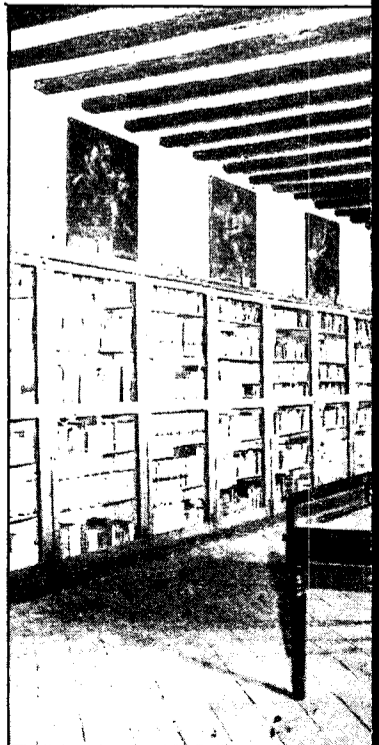
que Vic, amb pocs anys, fou un centre cultural i de formació de primer ordre, com ho demostra la generació d'homes de gran volada intel·lectual que hi passaren.

El fons bibliogràfic anava augmentant d'una forma considerable gràcies, sobretot, a benefactors com el bisbe Joan Josep Castanyer, mort l'any 1865. L'enriquí amb l'adquisició de les Patrologies llatina i grega de Migne. El 1854, Joaquim Salariç, en la seva història de Vic, va descriure la situació de la biblioteca d'aquesta manera: "Consta de unos 15.000 volúmenes, distribuidos en siete órdenes de estantes, y entre ellos se cuentan algunos manuscritos preciosos, ediciones antiguas y otras obras curiosas. Tiene algún globo y mapas geográficos, y un pequeño gabinete en que brillan algunas antigüedades, objetos de historia natural, obras de arte, etc. Está abierta al público de 8 a 11 1/2 por la mañana, y de 3 a 5 por la tarde".

L'any 1896, mossèn Josep Gudiol va ser nomenat bibliotecari episcopal. En el decurs dels quaranta anys que va ser-ne responsable, el nombre de volums s'incrementà d'una forma substancial. El bisbe Torras i Bages, en morir el 1916, lliurà els seus llibres a la Biblioteca que rebé, d'a-

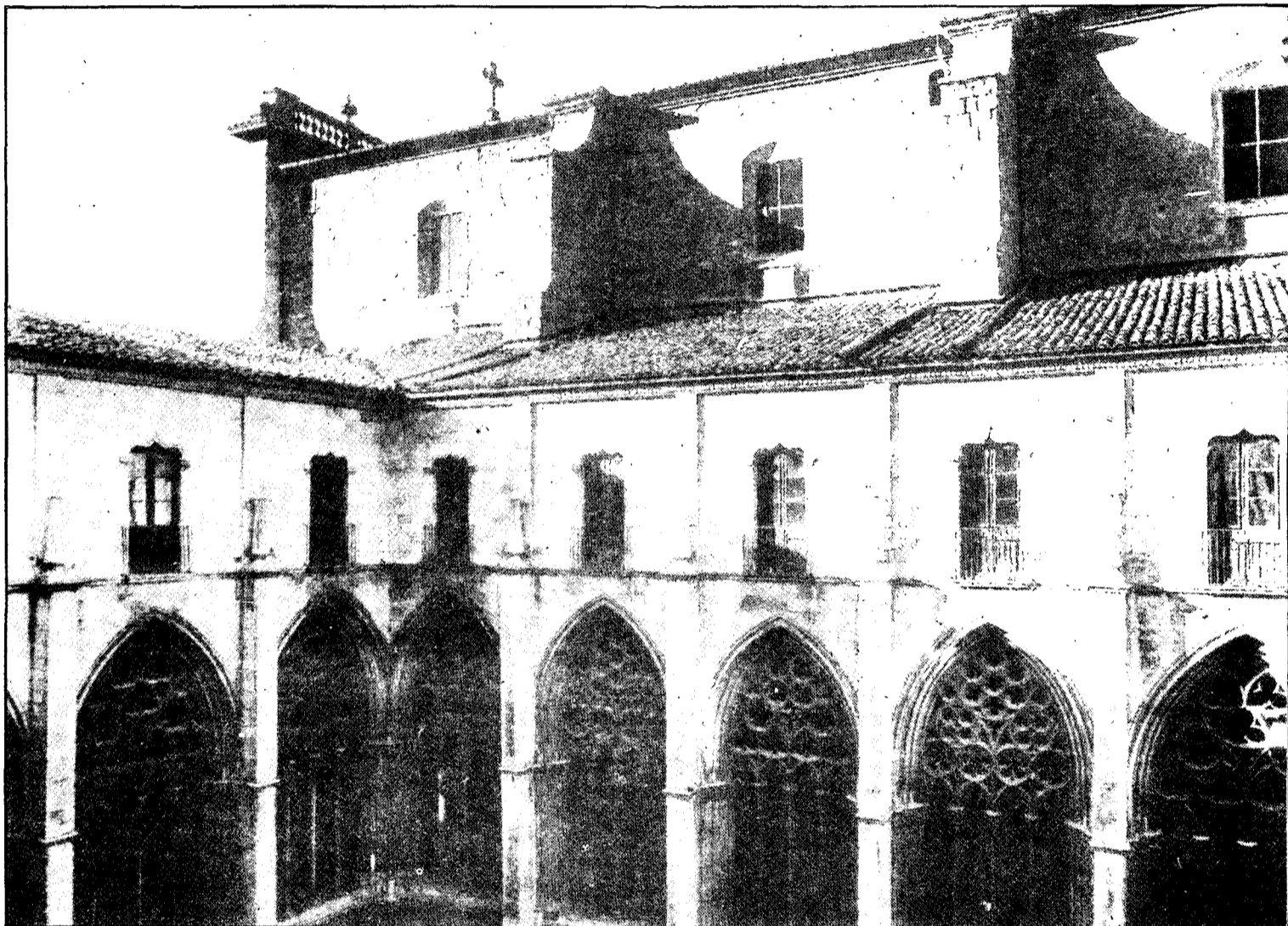
questa manera, un llegat de gran vàlua.

Cal destacar també, en aquest repàs històric, els anys en què el doctor Junyent va ser al front de la institució. En aquest període s'integraren a la Biblioteca Episcopal les riques bibliote-

Sala dedicada a mossèn Jacint Ver

Biblioteca episcopal de Vic, al de primer ordre

Vista dels balcons de la Biblioteca i l'Arxiu damunt del claustre gòtic.

ques personals de monsenyor Josep Rius i del doctor Antoni Griera.

La biblioteca és seu del Patronat d'Estudis Osonencs d'ençà de la fundació d'aquesta entitat el 29 de març del 1952.

T. P.

l'aguer.

Scrinium balmesià, al mig de la sala dedicada a les obres jurídiques.

Gerents interessats en algun candidat truqueu a l'Associació Cristiana de Dirigents. Tels. 318 77 21 - 318 79 77. (De 5 a 7)

TREBALL

Oferiments

SRA. "CANGUR"
O tenir cura d'ancians.
Contracte mercantil.

ASSESSOR
d'indústries tèxtils.
Contracte mercantil.

VENEDOR
de nivell o cap de vendes
béns industrials.
INEM 18.808.007.

ADJUNT
a gerència amb molta experiència.
Contracte mercantil.

AUXILIAR
administrativa.
INEM 31.282.

PINTOR
Decorador-estucador.
Contracte mercantil.

CONSULTOR-
Analista d'empreses amb gran experiència.
Contracte mercantil.

AUXILIAR
administratiu.
INEM 109.678.

ADMINISTRATIU
Expert, amb alemany i francès.
Contracte mercantil.

ENGINYER TÈCNIC
especialista tintoreria i "aprestos".
INEM 49.569 D.

ADMINISTRATIU
uxiliar comptable i caixa.
INEM 19.475.446.

APARELLADOR
Contracte mercantil.

ASDJUNT
a Direcció, comptable o cap de magatzem.
INEM 40.006.

SECRETÀRIA
Investigació i Relacions humanes.
INEM 21.089.846.

DEPENDENTA
administrativa.
INEM 43.463.

SOTS-DIRECTORA
o responsable d'un departament, encarregada d'una botiga, relacions públiques, assistenta social.
INEM 0/4.119.321.

AUXILIAR
administrativa en pràctiques matins.
INEM 31.705.

CAP
de vendes o cap de magatzems.
INEM 18.533.853.

DIRECTOR
comercial sector auxiliar Construcció i Béns d'equip.
INEM 15.730.426.

GERENT
o executiu d'alt nivell.
Contracte mercantil.

AUXILIAR
administratiu.
INEM 36.975.260.

DIRECTOR-GERENT
o director-industrial amb experiència.
Contracte mercantil.

ADJUNT
Comerç Exterior.
INEM 22.152.435.

ENGINYER SUPERIOR
amb experiència en Direcció.
INEM 20.854.001.

DIRECTOR
de fàbrica de productes químics.
Contracte mercantil.

ADMINISTRADOR
experiència fiscal, comptable i financera.
Contracte mercantil.

ENGINYER TÈCNIC
tintoreria i aprests.
INEM 49.769.

ADMINISTRATIVA
amb experiència.
INEM 20.302.647.

SECRETÀRIA
de gerència o advocat.
INEM 111.496.

AUXILIAR
administrativa i relacions públiques.
INEM 38.478.279.

AUXILIAR
administrativa.
INEM 34.788.

AUXILIAR
comptable; facturació, caixa per transports, magatzems, etc.
INEM 1.820.056.

AUXILIAR
comptable administratiu només matins.
Contracte mercantil.

VIATJANT
especialitzat en material audiovisual.
Contracte mercantil.

VENEDORA
objectes regal i sanitaris.
INEM 115.429.

ESPECIALISTA
en comptabilitat analítica, planificació financera, costos, control de gestió i coneixedor temàtica fiscal.
Contracte mercantil.

Varis

RESIDENCIA
femenina mitja pensió.
Diagonal, 586, 1.º - 2.ª. Tel.: 209 85 78.

COLLECCIONISTA
Compro, canvio: Goigs, estàmpes, Antoni. Tel.: 726 44 14, 9 h. nit.

VOLDRIA
Cartejar-me amb sacerdots, seminaristes o seglars fins 25 anys teme religió. Tomàs Ripoll i Moyà. Canvio i venc segells escriuiu a Antoni Ros. Apartat 34.157. 08080 Barcelona.

GRADUAT
Social, experiència deu anys. Desitja col·laborar amb advocat laboralista.

SRA.
Desitja comp. pis o habit. amb persona, idònia. Soc culta, cristiana, tinc idiomes. No tinc problemes d'hostatge ni de salut. Escriure: P. Castell, c/. Polònia, 23. 08026 Barcelona.

TEAS

Taller escola d'Arts Sumptuàries
Centre d'Educació especial

Dedicat a disminuïts psíquics
A partir dels setze anys

Taller especialitzat
Esmalt sobre metall-ceràmica
Tapis i estora
Cultura General

Recuperació Física-Logopedia
"CLUB-ESPLAI"
Assessorament psiquiàtric
i psicològic

Informació: 215 69 77
de 12 a 14 hores

Vendes

FINQUES GUANTER
(A.P.I.)

Apartado de Correos 35

VENDA DE XALETS I APARTAMENTS en els millors indrets de L'Escala (Costa Brava). Preus interessants. FINQUES GUANTER (A.P.I.) Avinguda Ave Maria, 7. Tel. (972) 77 02 72

Si voleu anunciar, ompliu la BUTLLETA D'INSERCIÓ a base d'una lletra per quadrat, deixant un espai en blanc entre cada paraula, i envieu-ho junt amb un taló nominatiu de l'import total del vostre anunci a CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244, 2on Barcelona-7

NOM

ADREÇA

POBLACIÓ

Tel:

PREU LÍNIA

50 ptes.

100 ptes.

150 ptes.

200 ptes.

250 ptes.

300 ptes.

350 ptes.

MES

SETMANES

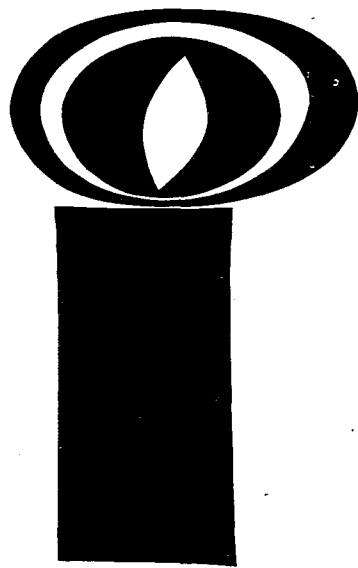
Calculeu l'import que haureu d'abonar multiplicant el preu de l'anunci pel nombre d'insercions. Adjunteu un taló o gir postal a nom de CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244, 2on Barcelona-7.

LIBRERIAS DONDE PUEDEN ADQUIRIR EL LIBRO: "L'EVOLUCIONISME, AVUI"

de Francesc Nicolau

LIBRERIA CLARET Roger de Lauria, 5
LIBRERIA LA HORMIGA DE ORO Av. Portal de l'Àngel, 3
LIBRERIA BALMESIANA Duran y Bas, 9
LIBRERIA SIGNE Mallorca, 301
LIBRERIA AMICS DEL CATECISME Condal, 27
LIBRERIA ONA Gran Via de les Corts Catalanes, 654
LIBRERIA ANTICH (La Seu)
LIBRERIA VOLTES (Tortosa)
LIBRERIA FREGOLA (Lleida)
LIBRERIA VyP (Tarragona)
LIBRERIA IMPRENTA DACHS (Solsona)
LIBRERIA LES VOLTES (Girona)
LIBRERIA SAN PABLO Rda. de Sant Pere, 21
LIBRERIA BLANQUERNA, Diagonal 450
LIBRERIA SAN MIQUEL Roger de Llúria, n.º 100.

Y también en CATALUNYA CRISTIANA

ESCOLTEM LA PARAULA

DIUMENGE V DURANT L'ANY

A cura de les
monges benedictines.
Monestir de
Sant Pere de les Puel·les.

Glossa: Clara Farnés
Monicions: Roser Pujol i Tort

Evangelista Sant Marc

“RECORDEU QUE LA MEVA VIDA NO ÉS SINÓ UN RESPIR”

Segons els experts en l'estudi de la Bíblia, Job personifica el dolor humà i la qüestió sempre viva del ¿per què? d'aquest dolor. Des de l'abisme del seu sofriment, l'home que creu pot tenir un gest humil de pregària confiada: “Recordeu que la meva vida no és sinó un respir...” I per a nosaltres, creients cristians, hi ha un pas més gran a donar: acceptar el sofriment innocent unint-lo al de Jesucrist, amb la certesa que malgrat tot “...tornarem a veure la felicitat”, perquè la Creu i la Resurrecció —la del Crist o la nostra—, són inseparables.

Lectura del llibre de Job (7:1-4, 6-7)

Job digué als seus amics: “L'home a la terra, ¿no està sotmès a servitud, no passa la vida com un jornal·ler? Com un esclau es deixa per asseure's a l'ombra, espera l'hora de cobrar com el treballador. Però a mi, m'ha tocat per herència passar mesos en va, la paga que em donen són les nits en blanc. Així que em fico al llit ja penso: ¿Quan serà de dia perquè em pugui llevar? I estic neguitós del vespre a la matinada. Els meus dies han corregut més que una llançadora; ja s'acaben, ja no hi queda fil. Recordeu que la meva vida no és sinó un respir: els meus ulls no tornaran a veure la felicitat”.

“LLOEU EL SENYOR, QUE CONFORTA ELS CORS DEFETS”

El salm 146 fa la síntesi entre el que sabem del nostre Déu, tan gran, que “té comptat el nombre dels estels i els crida cadascun pel seu nom”, i el que també per la Revelació coneixem d'Ell: que és bondat entrançable, que és salvació, misericòrdia, que és AMOR, en definitiva. Quan en el N.T. se'ns presenta com a Bón Pastor, ens diu que també a cadascun de nosaltres ens coneix i ens crida “nominatim”, pel nostre nom (cf. Jo. 10, 3). Endinsem-nos en la confiança que dona ser singularment coneguts i estimats.

Salm 146: 1-2, 3-4, 5-6. (R.: cf. 3a.)

Lloeu el Senyor, dona bo de cantar!
Lloeu el nostre Déu, que és agradós de lloar-lo!
El Senyor reconstrueix Jerusalem
i aplega els dispersats d'Israel.

R. Lloeu el Senyor que conforta els cors desfets.

Conforta els cors desfets
i embena les ferides.
Té comptat el nombre dels estels,
els crida cadascun pel seu nom. R.

És gran el Senyor, i és molt poderós,
és infinita la seva saviesa.
El Senyor sosté els desvalguts
i abat els injustos fins a terra. R.

Viure en la joia de l'esperança

L'home, sense esperança del món futur que el Senyor ens ha promès, sense esperança escatològica, viu trist i angoixat; la font d'aquesta esperança és Jesucrist, ell mateix és la Bona Nova que ens revela el nostre destí transcendent; conèixer-lo a través de l'Evangelí és la nostra alliberació actual, perquè ens dona certesa que aconseguirem viure feliços i per sempre. Aquesta salvació plena que esperem ens transcendeix, i només Déu la pot aconseguir. Els miracles són només signes d'aquesta salvació que Déu va aconseguir, i ens fan veure que allò que no és possible a l'home és possible a Déu.

El fragment del llibre de Job que llegim aquest diumenge expressa la reflexió de l'home que no ha estat il·luminat per la totalitat de la Revelació, que no ha rebut la Bona Nova de Jesucrist, que no sap que forma part del seu misteri, i que, per tant, no té esperança escatològica. Job és un d'aquests homes, i per això diu: “... els meus ulls no tornaran a veure la felicitat”.

Job és un home sofrent, com ho és tot hom per més que estigui curullat de tots els béns visibles. Sols l'atordiment del soroll del “món” i el desconeixement del futur que ens ha estat promès li impedeix d'adonar-se d'aquesta seva condició sofrent. És que l'home ha estat creat a imatge de Déu, és, com ell, transcendent, i només la VIDA que aconseguim a través de la resurrecció ens pot fer plenament feliços.

El salmista, en canvi, ple de la fe confiada dels “pobres”, és un home joios, esperançat, que veu sorgir d'entre les runes, una vida nova —“el Senyor reconstrueix Jerusalem”—, que coneix l'amor del Senyor i per això està segur que es preocupa, amb tendresa, d'allò que és

més amagat i profund, dels cors dels homes que d'una manera o altra sofreixen, i dels estels innombrables del cel: “El Senyor conforta els cors desfets i embena les ferides. Té comptat el nombre dels estels, els crida cadascun pel seu nom”. Joiós diu el salmista: “Dóna bo de cantar, la saviesa del Senyor és infinita!”.

La nostra vida actual és provisional, és carní; i només il·luminada per la Paraula, i acceptant aquesta Paraula amb actitud de creient, aquesta vida nostra d'ara té sentit. Cap ciència humana, sense l'ajut de la Revelació, no pot dir-nos què hi fem en aquest món.

És Jesucrist, la Paraula encarnada, qui ens revela el sentit de la nostra vida i el nostre destí futur; el seu Misteri Pasqual ens revela el nostre propi misteri.

Conèixer aquesta revelació és el que ens allibera ara, el que ens salva en esperança, sigui quina sigui la situació en què ens trobem, en expectació de la salvació plena que els homes som incapaços de realitzar.

Tot al llarg de la Història de la Salvació, el Senyor ens ha anat donant signes d'aquesta salvació que ell va aconseguir. El gran signe és Jesucrist guarint malalts i expulsant dimonis, però sobretot ressuscitant ell mateix.

Jesús, després d'haver fet alguns signes de la salvació total i definitiva, “se n'anà en un lloc solitari i s'hi quedà pregant”. En la solitud i la pregària és on es copsa més l'essencial, i Jesús després de pregar, malgrat que tot hom el buscava, segurament esperant més guaricions, decideix anar als pobles veïns a predicar: “Anem a d'altres llocs, als pobles veïns, i també hi predicaré”. Vol anar a portar l'anunci del que constitueix l'alliberament total de l'home, tan per sobre de l'alliberament temporal.

“TRACTANT-SE DE L'EVANGELI, ESTIC DISPOSAT A FER TOT EL QUE CALGUI PER PODER-HI TENIR PART”

“Estic disposat a fer tot el que calgui, tractant-se de l'Evangelí.” Aquesta disposició de Pau ens ensenya com ha de ser la nostra actitud cristiana davant la vida: per a poder tenir part en l'Evangelí ens cal una donació total al Crist, sense condicions. La condició, si per cas, serà donar-se als més febles. Remarquem com ho subratlla Pau: “per guanyar-los per a l'Evangelí, m'he fet feble com ells”. Pau ho ha après del Mestre, Jesús, que ha portat les nostres malalties i ha carregat els nostres dolors, (cf. el vers de l'Al·leluia, Mt. 8, 17).

Lectura de la primera carta de St. Pau als cristians de Corint: (9:16-19, 22-23)

Germans, jo no puc gloriar-me d'anunciar l'evangelí: hi estic obligat, i pobre de mi, que no ho fes! Si jo m'ho hagués buscat, podria esperar-ne una recompensa, però no havent-ho buscat, per a mi és un encàrrec que he rebut de Déu. ¿Per quin motiu puc esperar una recompensa? Doncs que jo, quan treballo a difondre l'evangelí, no el converteixo en cosa costosa, sinó que renunciï al dret que em dona el meu servei. Jo sóc lliure: no era esclau de ningú, però m'he fet esclau de tots per guanyar-ne tants com pugui. Per guanyar els febles, m'he fet feble com ells. M'he fet tot amb tots per guanyar-ne alguns, sigui com sigui. Tractant-se de l'evangelí, estic disposat a fer tot el que calgui per poder-hi tenir part.

“TOTHOM US ESTÀ BUSCANT”

Tot home està en recerca de Déu, sabent-ho o no. I Jesús es fa trobadís: “Anem a d'altres llocs, als pobles veïns, i també hi predicaré, que aquesta és la meva missió.” Hi predicaré, hi anunciaré que “hi ha goig per als pobres”, que aquesta seria la millor traducció d'“evangelitzar”. No es tracta només de “catequitzar-los”. Jesús els alleujava primer de les seves malalties físiques o morals. Curà la sogra de Simó: “li va donar la mà i la va fer llevar; la febre li desaparegué.” “Al vespre (...) li portaren tots els malalts i els endimoniats, (...) i ell va curar molts malalts de diverses malalties i va treure molts dimonis.” Jesús passava “fent el bé” (cf. Mc. 7,37). I aquest és el senyal del cristianisme autèntic: fer el bé als més necessitats d'ajuda, perquè per als més febles, pels pobres, hi ha “bona notícia”, hi ha goig (Mt. 11 i seg.). Fem que nosaltres mateixos siguem “senyal” d'autèntica vida cristiana posant en el donar goig als pobres tot el nostre goig. (Cf. P. J. Vives, S.I. a “Sal Terrae”, novembre 1984).

Evangelí segons Sant Marc: (1: 29-39)

En aquell temps, Jesús sortint de la sinagoga, se n'anà amb Jaume i Joan a casa de Simó i Andreu. La sogra de Simó era al llit amb febre, i llavors mateix ho digueren a Jesús. Ell li va donar la mà, i la va fer llevar; la febre li desaparegué i ella mateixa els serví a taula.

Al vespre, quan el sol s'havia post, li portaren tots els malalts i els endimoniats. Tota la ciutat s'havia aplegat davant la porta, i ell va curar molts malalts de diverses malalties; va treure molts dimonis, i no els deixava parlar, perquè sabien qui era.

De bon matí, quan encara era fosc, es llevà, se n'anà en un lloc solitari i s'hi quedà pregant. Simó amb els seus companys sortí a buscar-lo. Quan el trobaren, li digueren: “Tothom us està buscant”. Ell els digué: “Anem a d'altres llocs, als pobles veïns, i també hi predicaré, que aquesta és la meva missió”. I anà per tot Galilea, predicant a les sinagogues de cada lloc, i traient els dimonis.

CALENDARI

Diumenge, 10 de febrer. V del temps ordinari. Santa Escolàstica, verge. Sant Ireneu i sant Jacint, màrtirs.

El sol surt a les 6,52 i es pon a les 5,18 (hora solar).
Dilluns, 11 de febrer. Ntra. Sra. de Lourdes. Sant Llätzer, bisbe i sant Desideri, bisbe màrtir.

Dimarts, 12 de febrer. Santa Eulàlia, verge i màrtir, patrona de Barcelona. Sant Damià, màrtir i la beata Humbelina, verge.

Festa major a Banyeres i Pallejà.

Dimecres, 13 de febrer. Sant Benigne, prevere i màrtir. Santa Fusca i santa Maura, màrtirs.

Dijous, 14 de febrer. Sant Ciril i sant Metodi, bisbes. Sant Valentí, prevere i màrtir.

Festa major a les Cabanyes, Navarcles, Ribes de Freser i Serrateix.

Divendres, 15 de febrer. Sant Faustí i santa Jovita, germans màrtirs i santa Georgia, verge.

Dissabte, 16 de febrer. Sant Onèssim i sant Faustí, bisbes i santa Juliàna, verge i màrtir.

Santa Eulàlia

Volem recordar aquí, que aquesta setmana s'escau la diada de Santa Eulàlia, jovenívola copatrona de Barcelona, amb la Mare de Déu de la Mercè.

Encara fa fred, però es present ja la primavera, com el rebroll cristià que Ella va significar en ofrenar a Nostre Senyor Jesucrist tot el seu amor i fins la vida, suprema mostra de donació.

C.

☆☆☆

L'ESGLÉSIA CELEBRA

10 de febrer. Diumenge V de durant l'any. Lectures: Primera, Jb 7,1-4.6-7, S 146, segona 1 C 9,16-19.22-23, tercera Mc 1,29-39.

11 de febrer. Dilluns de la V setmana de durant l'any. Lectures: Primera, Gn 1,1-19, S 103, segona Mc 6,53-56.

12 de febrer. Dimarts de la V setmana de durant l'any. Lectures: Primera, Gn 1,20-2,4a, S 8, segona Mc 7,1-13.

13 de febrer. Dimecres de la V setmana de durant l'any. Lectures: Primera, Gn 2,4b-9.15-17, S 103, segona Mc 7,14-23.

14 de febrer. Dijous. Sant Ciril i sant Metodi, patrons d'Europa. Lectures: Primera, Fets 13,46-49, S 116, segona Lc 10,1-9.

15 de febrer. Divendres de la V setmana de durant l'any. Lectures: Primera, Gn 3,1-8, S 31, segona Mc 7,31-37.

16 de febrer. Dissabte de la V setmana de durant l'any. Lectures: Primera, Gn 3,9-24, S 89, segona Mc 8,1,10.

D'ACI I D'ALLÀ

La sinceritat

Si sóc pobre d'esperit i m'assabento que algun superior parla de mi com de persona valerosa, em dic que no està parlant de mi sinó d'alguna fantasia, de la qual els superiors no manquen i s'equivoquen de mig a mig. Quan a Sócrates li digueren que es malparlava d'ell, digué, sense alterar-se, que res no hi havia en ell d'allò que deien... Siguem valerosos també per a desmentir aquelles virtuts que no tenim i algú ens en fa atribució. El geperut que sent elogiar la seva bella figura, s'enfada amb raó. Molta gent que s'ha enfilat pateix perquè no tingué valor de dir que ell no era qui creien que era. Si vols ser feliç, no vagis pel món amb màscara, ni de virtut ni de dolenteria. Sigues el que ets, i deixa't d'històries. Procura destruir aviat aquella imatge que es té de tu i que no és la teva. Quan arribo a una comarca i se'm creu predicador, procuro acceptar de seguida totes les invitacions que se'm fan a pujar a la trona per la festa major parroquial a fi que, en veure aviat que l'oratori no és la meua, em deixin en pau. Procura ser franc i t'estalviarà moltes complicacions.

Pere Campàs Bonay

HOMES I INSTITUCIONS

Una mort sentida

En memòria del malaguanyat amic i col·lega farmacèutic Gabriel Maragall i Noble, al cel sigui, mort d'accident el dia dos de gener d'enguany, fill de l'immortal poeta Joan Maragall.

Ens vam conèixer com a estudiants de Farmàcia, fa uns cinquanta anys.

Ja farmacèutics, ell no trigà a adquirir la farmàcia del Passeig de Gràcia, que porta el seu nom.

Tant d'estudiant com ja de farmacèutic, excel·lí pel seu tracte senyorívol, per la seva eficiència professional, per la seva seriosa humanitat ornada de principis cristians i asenyats, que el feien un personatge d'un bagatge cultural de pensador místic i d'inquietuds poètiques en el silenci.

Va durar un temps que amb relativa freqüència ens trobàvem. Després, per raó dels anys difícils de la guerra i postguerra civil i de la distància de Barcelona a Artés (Bages), on jo tenia la farmàcia, les nostres relacions es van anar espaiant.

En una ocasió —no recordo si érem estudiants encara— ell, que coneixia les meves incipients afeccions literàries, es brindà a oferir-me algunes obres del seu admirat pare, les quals no vaig acceptar perquè em semblà que incorria en un abús d'amistat, tot valorant el seu gest.

Dels tretze germans, fills del poeta Joan Maragall, potser era un dels de fesomia més semblant a la del seu pare.

El seu accident mortal, causat per una col·lisió del seu automòbil amb un altre vehicle, em va colpir profundament, sobretot perquè pocs dies abans, després del sopar d'adjudicació del Premi Crexells, vaig parlar amb el senyor Jordi Maragall —pare de l'actual alcalde de Barcelona—, per tal d'interessar-me pel seu germà i amic meu Gabriel, amb el qual feia temps que no ens havíem vist. Vaig dir-li que ben aviat aniria a saludar-lo a la seva farmàcia. Aquesta era la meua intenció; però, per dissort, s'anticipà aquesta tremenda tragèdia.

Permeteu-me d'expressar el meu sentiment en aquest sonet d'homenatge pòstum:

Dr. J.L. Viscarri i Trullàs

Psiquiatria - Psicologia
Tractament malalties nervioses i mentals. Alcoholisme.

Visita: Dilluns, dimecres,
divendres de 5 a 2/4 de 8 tarda.
Teléfono: 247 50 97.

A GABRIEL MARAGALL

*Amb una fesomia d'honradesa
talment la faç del seu insigne pare,
sembla que el veig d'estudiant encara
petjant la Facultat amb senzillesa.*

*Sense vanar-se de sa lluidesa,
seriós enemic de la gatzara,
exercí la farmàcia amb mà preclara
i amb gest aciençat i de bonesa.*

*Home de fe, de norma cristiana,
va transferir la seva raó humana
sense ostentació ni recompensa.*

*I amb trist adéu desclou la Llum eterna:
"Cant Espiritual" —musa paterna—
per ell implora una major naixença.*

Francesc Blancher i Puig

Diccionari Regina
d'ús del català

Alfons Tarrida i Muntaner. Emili Pascual i Ferrando
— Un diccionari molt pràctic, que vol superar les limitacions dels vocabularis de barbarismes que són llistes de paraules.
— És alhora un vocabulari d'incorreccions, un diccionari català-castellà/castellà-català, un diccionari de sinònims.
— Molta informació sobre els mots: definicions, règim gramatical, sinònims, abundants exemples, normes d'ús, relacions de significatius, etc.
— Una completa llista de gentilicis amb el nom de molts llocs dels Països Catalans i dels Estats i Nacions de tot el món.
— Un completíssim vocabulari català-castellà de vegetals i d'animals.

Cartoné. 12x17 cms. 608 pàgines.

PVP, 1.200 ptes.

DE VENDA A LLIBRERIES

Editorial Regina - Mallorca, 87-89 - Barcelona/29.

LA BÍBLIA A L'ABAST

El preu de la resposta

La vocació apostòlica és un do de Déu. Ell crida qui vol, quan vol i com ho vol. És un acte lliure de Déu i al mateix temps una manifestació del seu amor. Del seu amor envers la persona cridada. Déu es fia d'ella i li encomana un servei. Del seu amor també a les altres persones de la comunitat humana i eclesial. El qui Déu crida sempre té una missió que d'una manera o altra, es projecta cap enfora, de cara als altres. Déu crida i espera resposta. Aquest és el moment en el qual la persona humana ha de mostrar la seva llibertat i el seu amor. És lliure de respondre sí o no. I, sigui quina sigui la resposta —donada certament amb esperit de responsabilitat— cal que s'inspire plenament en l'amor a Déu i als germans. És el que podríem dir-ne la dialèctica de la vocació al ministeri. I la resposta al do gratuït de Déu té un preu: la totalitat de la dedicació gratuïta al servei encomanat. Per això sant Pau parla de l'encàrrec rebut i de l'obligació d'executar-lo que el lliga i que el manté lluny de caure en la vanagloria. **Jo no puc gloriar-me d'anunciar**

A plena dedicació

(1C 9:16-19.22-23)

l'Evangeli: hi estic obligat, i pobre de mi, que no ho fes! Si jo m'ho hagués buscat, podria esperar-ne una recompensa, però, no havent-ho buscat, per a mi és un encàrrec que he rebut de Déu. (vv. 16-17).

Els drets de l'apòstol

El c. 9 de la primera carta als corintis és una autodefensa del caràcter apostòlic que el Senyor havia atorgat a Pau. A Corint, i a altres llocs, Pau era combatut i criticat. La tasca de l'Apòstol no li era gens planera, moltes vegades. L'entrancaven constantment tota mena de dificultats, a més de les inherents al seu servei missioner. Dificultats que més d'un cop procedien de les mateixes comunitats cristianes. Per això es veu obli-

gat ací a defensar la seva ordenació d'apòstol. **No sóc lliure? No sóc apòstol? No he vist Jesús, el nostre Senyor? No sou vosaltres la meua obra feta al servei del Senyor? Si d'altres no em reconeixen com apòstol, almenys vosaltres sí que m'heu de reconèixer, perquè vosaltres sou la prova que jo sóc apòstol** (vv. 1-2). Després d'aquesta entrada, sant Pau exposa l'estatut de l'apòstol i en subratlla els drets. Val la pena llegir atentament aquest capítol, fixant l'atenció en els vv. 11-14, que podrien ser un bon element de reflexió de cara a establir els principis que han d'animar la "teologia" de l'autofinançament de l'Església. **El Senyor disposa que els qui anuncien l'evangeli visquin de l'evangeli** (v. 14). És el dret de l'apòstol, que sant Pau reconeix públicament.

Generositat de Pau

Malgrat aquest reconeixement dels drets de l'apòstol, sant Pau es creu obligat a renunciar-hi. Ho fa perquè és lliure de fer-ho i perquè no vol posar traves a l'expansió del missatge salvador. **Doncs, que jo, quan treballa a difondre l'Evangeli, no el converteixi en cosa costosa, sinó que renunciï al dret que em dona el meu servei** (v. 18). Ha rebut de franc l'encàrrec de l'apostolat i vol donar el seu treball també de franc. El seu treball, el seu temps i tota la seva vida. És apòstol a plena dedicació, lliurat en cos i ànima al seu ministeri. **M'he fet tot amb tots, per guanyar-ne alguns, sigui com sigui** (v. 22b). És l'estil personalíssim de la seva resposta a la vocació rebuda. Que no vol imposar a ningú, però que ell no dubta ni un moment d'adoptar-lo com a expressió de l'ofrena de tota la seva persona a la causa de l'Evangeli. **Tractant-se de l'Evangeli, estic disposat a fer tot el que calgui per poder-hi tenir part** (v. 23). Un lema magnífic capaç d'omplir la vida de qualsevol cristià, i sobretot d'aquell que per l'ordenació sagrada ha estat posat solemnement al servei de la predicació de l'evangeli, a plena dedicació.

Josep M. Aragonès

Cultura científica

"... a fi que els tresors fins ara guardats en les torres d'ivori dels laboratoris científics esdevinguin patrimoni cultural de tots."

Antonino Zichichi

"Dels quatre elements als quarks"

2. La teoria atòmica a l'antiga Grècia

És cosa sabuda que de la majoria de les teories i troballes de la ciència moderna se'n troben ja gèrmens a la Grècia clàssica. Això passa amb la matemàtica, amb l'astronomia, amb biologia... i també amb les teories sobre la constitució de la matèria. La teoria dita "atomisme" pels físics, que afirma que els cossos materials són compostos d'"àtoms", partícules molt petites i indivisibles que ni es destrueixen ni es creen en els canvis naturals que veiem en el nostre món físic, no ha estat un descobriment de la ciència actual, sinó que ja hi va haver entre els grecs qui va opinar que la cosa era així.

La doctrina dels quatre elements

Els primers amants de la saviesa, és a dir, els "filò-sofs", de Grècia ja es plantejaren el problema de la constitució de la matèria. Com per instint pensaren que la complicació material que s'ofereix als nostres ulls —que és variable, ja que hi ha substàncies que es transformen en altres: una fusta en cremar-se esdevé fum i cendra, i els aliments que mengem es converteixen en part del nostre

cos...— ha de provenir de la diversificació d'una sola substància elemental o de molt poques que ho integrin tot. El principi de la simplificació dirigeix el pensament d'aquells filòsofs, com segueix regint ara el dels físics que sempre cerquen la màxima simplicitat en les seves teories. I així, doncs, Tales de Milet (640-546 aC) diu que l'aigua és l'únic element; tot està format per l'aigua ja que impregna l'atmosfera en forma de vapor, rodeja la terra, sense ella no hi ha vida, corre sobre els continents... Aplicant el mateix principi de la simplificació, Anaxímenes (611-546 aC) deia que l'aire era el primer constituent de tot, ja que en acostar-se al centre de la terra es comprimeix i forma l'aigua i després els sòlids; i Anaximandre (611-547 aC) afirmava que l'element que componia totes les coses era la matèria informe (l'"àpeiron"), inobservable en ella mateixa. Més tard, Heràclit (540-475 aC) opinà que l'element primordial havia d'ésser el foc, ja que la fogositat es troba en tots els canvis.

Unificant en certa manera les teories d'aquests quatre autors, Empèdocles (490-430 aC) establí la cèlebre doctrina dels quatre elements constituents del món que veiem: aigua, aire, terra i foc. Això fou acceptat i divulgat per Aristòtil (384-322 aC), que hi afegí que dues

parelles de qualitats oposades: fred i calor, humitat i sequedat, donaven raó d'ells, ja que: aigua=fred+humitat, aire=calor+humitat, terra=fred+sequedat, foc=calor+sequedat. I, a més, afirmà que els astres havien d'estar formats d'un cinquè element: l'"èter", immutable i etern.

L'atomisme de Leucip i Demòcrit

Però no tots els filòsofs grecs pensaven igual. També n'hi hagué que donaren una visió més moderna de la cosa, i podem considerar com precursors de la teoria atòmica actual: Leucip i Demòcrit. De Leucip en sabem poca cosa: que pels volts del 450 aC ensenyava les seves teories i que tingué per deixeble Demòcrit. A la qüestió de si la matèria és divisible indefinidament o no, que plantejaven els seus contemporanis, responia que hi ha d'haver unes partícules molt petites impossibles de dividir i immutables. Demòcrit (460-350 aprox. aC), d'Abdera (Tràcia), ciutat on havia ensenyat el seu mestre, va ésser el propagandista d'aquesta idea. Anomenà "à-toms" (=in-divisibles) les primeres partícules fonamentals. Els àtoms de cada element eren diferents:

els de l'aigua suaus i rodons, els del foc punxeguts, els de la terra aspres i dentats, per poder-se engalzar i fer roques dures... Cada cos no és més que un agregat d'àtoms (el "ple") i d'interstícis (el " buit"). Una substància determinada constava d'una proporció convenient d'àtoms de distintes classes i podia transformar-se en una altra alterant la barreja.

A més d'això, que podríem anomenar "atomisme físic", Demòcrit afirmava que els àtoms són eterns: existeixen des de sempre, ningú no els ha produït i són essencialment inalterables per sempre més. Totes les substàncies no són més que agregats d'àtoms units només mecànicament: els seus moviments ho expliquen tot. No podem estar d'acord, és clar, amb aquestes afirmacions que constitueixen el que hom anomena "atomisme filosòfic", però sí que la ciència actual ha donat la raó a Leucip i Demòcrit del fet de la composició atòmica de la matèria. Cal dir, però, que els "àtoms" d'aquests filòsofs no corresponen als àtoms químics actuals, sinó més aviat a les partícules i subpartícules elementals: bosons, leptons i quarks.

Aristòtil no va acceptar que una partícula de matèria ja no es pogués dividir més i va rebutjar l'atomisme dels d'Abdera. La seva autoritat entre els

amants de la saviesa va fer que la teoria atomista caigués en descredit. Només Epicur, un segle més tard, la considera vàlida per explicar la constitució de la matèria, i el romà Lucreci, del segle I aC, seguidor convençut i apassionat d'Epicur, també ho creu així i ho exposa extensament en el seu poema "De rerum natura". Però en general la teoria romandrà oblidada fins a l'edat moderna, si prescindim, per la seva escassa ressonància, dels medievals Nicolau d'Autrecourt i Guillem de Conches.

I de la doctrina dels quatre elements també n'hem de dir que des d'un cert punt de vista també tenia la seva part de raó: si per "elements" dels antics entenem els actuals "estats de la matèria", trobarem una sorprenent correspondència: estat sòlid i terra, estat líquid i aigua, estat gasós i aire, i estat radiant, és a dir en forma d'energia, com ara la llum per exemple, i foc. No es pot negar que la cosa s'adiu perfectament. Només l'èter d'Aristòtil no lliga amb els esquemes actuals, encara que durant segles els físics també van creure en l'existència d'un cert "èter" molt especial, que hauria estat aquella "quinta essència" ideada pel filòsof més influent de l'antiga Grècia.

Francesc Nicolau
Professor de la Facultat de Teologia de Barcelona

Després de 177 anys de dedicació als orfes en un centre d'Osca

Fulminant cessament de les Germanes de Santa Anna

Després de 177 anys de dedicació ininterrompuda de les Germanes de Santa Anna a la Casa Misericòrdia d'Osca, que atén a nens orfes o abandonats, és improcedent la resolució de la Diputació Provincial que rescindeix el contracte amb aquella Congregació religiosa mitjançant un fred i distant comunicat, sense previ diàleg o altra consideració.

Aquest és un dels alegats que dirigeix la Superiora provincial de les Germanes de Santa Anna, Luz Teresa de Fabro Carrau, al president de la Diputació d'Osca, en contestació al comunicat que comentem. I afegeix la mare provincial: "La realitat —dolorosa i incomprensible— és que la Diputació ens treu". Aquesta és la veritat sense paliatius i eufemismes.

S'allega una nova reestructuració del centre infantil

La notícia d'aquest "fulminant cessament" ha commogut tota la població aragonesa que ha reconegut sempre la desinteressada tasca de les Germanes de Santa Anna. Tant és així, que el bisbe de la diòcesi, monsenyor Javier Osés ha pres part en l'assumpte amb una ponderada reflexió en la qual demana serenitat, objectivitat i sobretot, igualtats per a tothom.

Un primer punt que la Diputació Provincial exposa per justificar el desmantellament de la llar infantil, és la nova reestructuració d'aquest centre, que contempla que els nens passen a viure a pisos perquè gaudeixin d'un ambient més familiar, més personalitzador i més educatiu. El projecte d'aquesta nova reestructuració pot ser positiu, si, per aconseguir-ho es posen els mitjans oportuns i eficaços.

I aquí existeix ja un primer re- cel. En efecte, la mare provincial

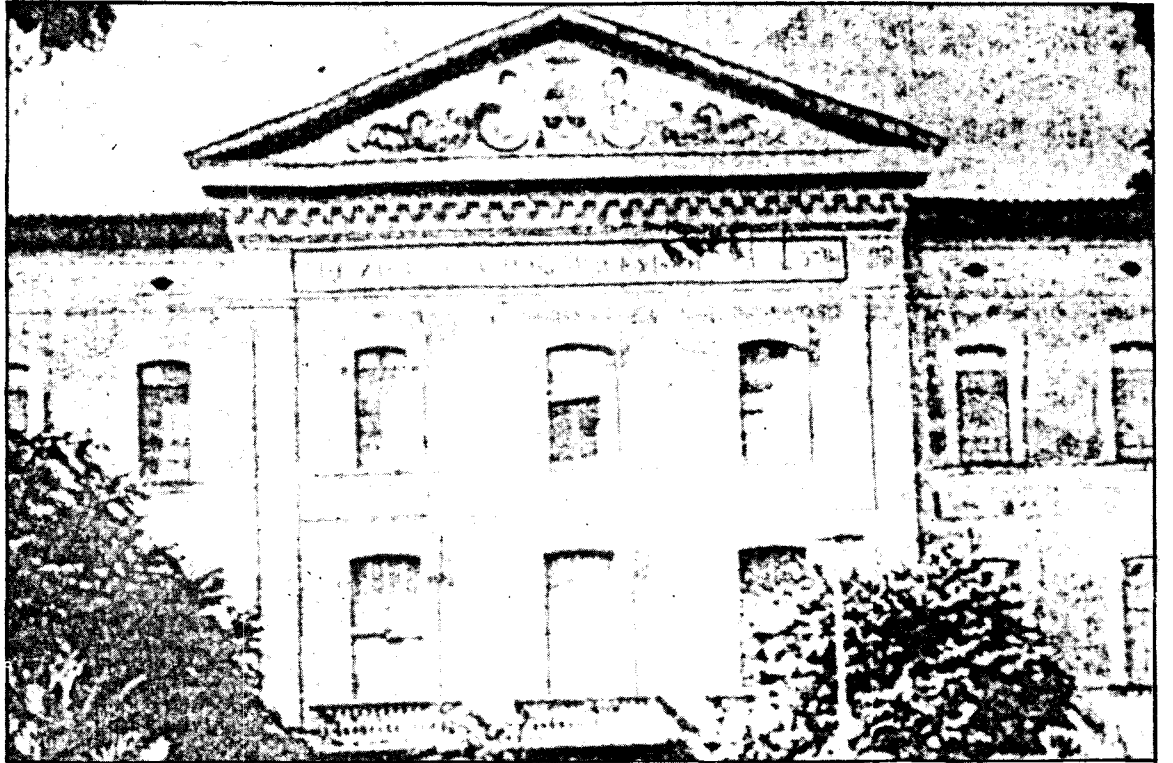
de les religioses de Santa Anna expressa que aquesta idea fou suggerida per la seva Congregació fa temps sense que arribés a prosperar per coincidir el suggeriment amb el trànsit electoral del 1983. Les religioses s'oferien a conviure amb grups de nens i nenes en pisos, per suplir l'ambient familiar. Actualment, la Diputació expressa que per això, compta amb monitors "especialitzats". No especifica res més. A vegades, aquesta "especialització" es redueix a un curset accelerat i a l'obtenció d'un diploma concedit pel mateix estament públic.

Cal preguntar si el nomenament d'aquests nous monitors obeeix més a una consigna de crear llocs de treball per als afiliats a una ideologia política concreta, que a la seva competència i eficàcia que difícilment pot equiparar-se a les de les religioses, dedicades per desenes d'anys a aquestes tasques.

Sense previ diàleg

Hi ha un altre punt a considerar que lamenta la mare provincial: la resolució de la Corporació Provincial és unilateral, sense previ diàleg entre les dues parts.

En moments difícils de l'any 1807, quan Osca es va fer apressant la necessitat per a molts infants, uns orfes, d'altres acabats de néixer i abandonats, les autoritats d'aquella ciutat cridaren insistentment a les portes de les Germanes de Santa Anna, per tenir cura els marginats de la socie-

tat. Durant gairebé un segle, les germanes han estat respectades i considerades eficaços en la seva tasca pels més variats governs de la nació i de les autoritats de la província.

Actualment, aquesta història, densa i meritòria es trenca de sobte. La Corporació Provincial d'Osca, de manera unilateral, acaba de comunicar a les Germanes de Santa Anna que les actuals relacions laborals es donen per acabades el juny del 1985.

Un tal procediment pot ser a més a més, interpretat pel públic com una falta de dedicació a la tasca social i altament altruista de les germanes. És una altra de les consideracions que lamenta la superiora provincial.

Com a colorari a tan enutjós assumpte, és un bon tros "pintoresca" poc seriosa, com a mínim

—l'addició final del comunicat de la Diputació que afirma que si l'experiència dels pisos no dona els resultats abellidors, es durien les oportunes gestions amb la Congregació religiosa per a la firma d'un nou conveni. Com aquell que diu: "Si l'experiència dels pisos amb monitors no funciona, tornarem, germanes, a cridar-les".

Ponderada reflexió del bisbe de la diòcesi

L'"Affaire" d'Osca s'ha donat i es dona, amb més o menys variants, a d'altres poblacions, fins i tot de Catalunya.

A aquest respecte considerem molt ponderades les reflexions del bisbe d'Osca, Dr. Javier Osés, que són vàlides per a

situacions similars. Diu així:

"Els que formem l'Església, hem d'agrair a la societat civil el seu gest quan suprimeix tot el sigui privilegi per a l'Església amb sentit d'igualtat, justícia i bé comú.

En canvi, lamento amb profund dolor, que una societat a la qual la volem democràtica, tot quedí resolt amb una declaració unilateral de la nostra Diputació. En una societat democràtica s'han de valorar i respectar els serveis socials de qualsevol persona, sobretot si són serveis perllongats, seculars, desinteressats i sacrificats. Les oportunitats han de ser iguals per a tothom, sense discriminació ideològiques de cap classe".

Francesc Gamissans

Demana oració, reflexió i acció

ACAT lluita per abolir la tortura

Era una tarda d'estiu, concretament el 16 de juny de 1974. Un grup de cristians de diverses confessions es reuniren, a la casa de les diaconesses de Versalles, per parlar d'un tema tan punyent com la tortura. Fruit d'aquest reunió va ser la constitució de ACAT (Associació de Cristians per a l'Abolició de la Tortura).

Els cristians que es reuniren a Versalles veieren clarament la necessitat de fer sentir la veu de l'Església en aquells països on no es respectaven els drets humans més elementals. Calia la unitat de l'Església en aquest tema. Per aquesta raó ACAT és ecumènica.

ACAT vol que l'abolició de la tortura esdevingue un fet real, tal com s'expressa en l'article V de la Declaració Universal dels Drets Humans. Recordem que aquest article diu textualment: "Ningú no serà sotmès a tortura, ni a penes o tracte cruel, inhumà o degradant".

Els membres de l'Associació proclamen clarament que la tortura i el missatge evangèlic són incompatibles. Afirment que aquesta proclamació i presa de consciència del problema requereix acció.

El que volem —afirment els responsables de ACAT— **és un poble de Déu desvetllat davant la seva pròpia responsabilitat en el combat per a l'home, conscient de la nafra de la tortura, i actiu per fer front a aquest problema; un poble de Déu que participa en aquest combat, perquè sap que Jesucrist és present en tot home; malgrat la diversitat dels seus membres i les diferències entre les confessions, aquest poble esdevé església vigilant, disposada a mobilitzar-se amb efica-**

cia per una acció encaminada a l'abolició de la tortura".

Tasca de sensibilització

La tortura està institucionalitzada a molts països, fins i tot en alguns d'arrelam cristià. Hi ha, per exemple, Amnesty International i d'altres associacions com Mimate, Justícia i Pau, la Lliga dels Drets Humans que menen una tasca important de denúncia de fets vergonyosos que succeeixen a molts indrets del món. Aleshores, molts es preguntaran la raó de ser d'una associació independent de cristians. La resposta que donen els responsables de ACAT a aquesta qüestió es concreta en aquests punts: 1) Cal una sensibilització en profunditat en les comunitats cristianes, per tal que participen en aquesta lluita, sigui quin sigui el règim i el país on es practiqui la tortura. 2) Els homes estan cridats a actuar en nom del mateix Senyor i per aquesta raó és ecumènica. 3) És convenient que els sacerdots i seglars que en els seus països lluiten en favor d'una major justícia al país, sentin que l'Església està al seu costat. 4) ACAT vol ser sentinel. L'Església: aquesta és la seva primera vocació.

L'Associació convida a l'oració i a la reflexió a tots els qui diàriament viuen o veuen situacions de violència. La tortura no sorgeix per atzar, sinó per unes situacions econòmiques, socials i polítiques que han de ser analitzades profundament.

ACAT i Amnesty

L'opinió pública ha confós, en més d'una ocasió, l'acció de ACAT i de Amnesty International. Amb la finalitat d'evitar aquestes confusions i ambigüitats, ambdues associacions publicaren l'any 1979 un opuscle comú aclaratori.

Per evitar qualsevol confusió, ACAT transmet les informacions amb les seves sigles. Utilitzen informes de Amnesty International per la seriositat dels documents d'aquesta organització. Com és sabut, els informes de Amnesty estan a disposició de tothom. ACAT contribueix amb diners al funcionament del Secretariat Internacional de Amnesty.

Tot i que les dues associacions tenen en comú determinades modalitats d'acció, són independents l'una de l'altra. Reconeixen la seva identitat pròpia i els papers respectius en la lluita per l'abolició de la tortura i afirmen que cap d'elles no compta amb el monopoli d'aquest combat que exigeix la unió de tots.

A Catalunya, la comunitat de benedictines del Monestir de Sant Pere de les Puel·les de Barcelona, juntament amb d'altres membres i alguns laics simpatitzants, és membre de ACAT. Els qui vulguin posar-se en contacte amb aquest moviment humanitari de caràcter ecumènic poden adreçar-se al telèfon 203 89 15.

Hospitalitat Diocesana de la Mare de Déu de Lourdes de Barcelona

75 anys d'assistència als malalts als pelegrinatges i als seus domicilis

L'any 1909, un grup de cristians barcelonins fundaren l'Hospitalitat Diocesana de la Mare de Déu de Lourdes, amb la finalitat de fomentar entre els fidels el culte eucarístic marià, i l'atenció i assistència als malalts en el seu pelegrinatge al santuari pirinenc marià i als seus domicilis.

Aquests cristians eren membres de la Confraria de la Immaculada Concepció, de l'església de Sant Sever. Recordaven, encara, la passió i l'entusiasme que havia desvetllat la primera peregrinació nacional a Lourdes que organitzà, l'any 1879, el Bisbat. Era l'època del pontificat del bisbe Urquinaona, quan el fenomen espiritual de Lourdes exercia una gran atracció entre els fidels.

El nou prelat de Barcelona, Joan-Josep Laguarda, estudià i aprovà les constitucions. L'any 1910, l'Hospitalitat Diocesana queda erigida canònicament. Inicialment s'anomena la Immaculada Concepció. L'any 1922 passava a dir-se la Mare de Déu de Lourdes. Després d'haver-se constituït la primera junta de govern, s'organitzà la primera peregrinació diocesana. Hi participaren 1923 pelegrins i un centenar de malalts, que foren atesos per un centenar llarg de joves de la Congregació Mariana del pare Fiter.

Fidelitat a un objectiu

A partir d'aquesta primera peregrinació, l'Hospitalitat ha

continuat fidel al primer objectiu de portar malalts i pelegrins al santuari pirinenc. S'han organitzat 97 pelegrinatges, amb un total de 553.000 pelegrins i 63.000 malalts de les diòcesis i comarques catalanes. Els nostres bisbes, especialment el doctor Irurita i el doctor Jubany, han animat sempre les peregrinacions. L'Hospitalitat Diocesana de la Mare de Déu de Lourdes va ser la primera de les disset que s'han fundat a Espanya. Durant molts anys, aplegava els pelegrins d'arreu de Catalunya fins que es crearen les Hospitalitats de les diòcesis de Vic, Girona, Solsona, la Seu d'Urgell i Tarragona.

L'Hospitalitat avui

Malgrat el materialisme actual, el fet sobrenatural de Lourdes continua atraient ciutadans d'arreu del món, com ho demostren els quatre milions i mig de pelegrins que l'any passat es desplaçaren a aquesta localitat pirinenca.

En les dues últimes peregrinacions de l'any passat, 1572 fidels i 540 malalts de la diòcesi de Barcelona visitaren Lourdes. Cal destacar la presència, entre els fidels, de molts joves dels dos sexes. Un pelegrí d'Hostafrancs em digué: "jo, venint a Lourdes amb l'Hospitalitat, em sento més integrat al Poble de Déu del nostre bisbat, que va al Casal de la Mare de Déu acompanyant els seus

El fet sobrenatural de Lourdes continua atraient ciutadans d'arreu del món.

fills predilectes, que són els malalts".

L'obra de l'Hospitalitat, no acaba amb el simple trasllat i atenció dels malalts a Lourdes,

sinó que té en compte que el pelegrí ha de mantenir l'escalfor d'aquella pietat eucarística mariana i d'aquella atenció als malalts. D'acord amb aquest principi, durant l'any, tant a Barcelona ciutat, com en les delegacions de Badalona, Granollers, Sant Celoni, Llaveneres, el Masnou, el Prat, Viladecans, Sant Boi, Sabadell, Vilanova i la Geltrú i altres, s'organitzen trobades periòdiques de pelegrins i de malalts. Es visiten periòdicament els malalts més necessitats. Cal recordar que sols a Barcelona ciutat, el "Grup de Visitadors" atén una mitjana de 200 malalts per any i que els dos grups d'Adoradors Nocturns al Santíssim, dediquen 11 vetlles l'any a pregar per les intencions de l'Església i de l'Hospitalitat. El pelegrí de l'Hospitalitat té una visió molt diferent del pelegrí-turista. Ell no es fica amb "boom" comercial, sinó que viu l'esperit dels recintes sagrats i dels hospitals amb les seves Celebracions Eucarístiques, Via Crucis, Vetlles, conferències i atenció als malalts. Quant retorna, rep l'ajut de l'Hospitalitat que periòdicament li ofereix mitjans de perseverança. Això explica també l'atracció que exerceix en el cor de molts joves, estudiants i obrers, l'acció religiós-social de l'Hospitalitat que sol ser, per molts d'ells, com una plataforma de llançament a futures activitats entre disminuïts físics o malalts, tant de l'Hospitalitat com fora d'ella.

a) Una millor valoració d'aquesta institució diocesana que durant 75 anys ha estat escola de fe, d'esperança i d'assistència fraternal a malalts a més de mig milió de cristians del nostre bisbat.

b) La participació entusiasta als pelegrinatges 98 i 99 que tindran lloc S.a.D.p. del 21 al 26 de juny i del 14 al 19 de setembre respectivament, i que seran presidits pel cardenal Dr. Jubany i pel bisbe auxiliar Dr. Daumal.

c) La màxima disponibilitat per celebrar, si a Déu plau, l'any que ve la "Centenaria Peregrinació" que ha de ser el màxim exponent del nostre agraïment a Déu per haver-nos fet sentir el "carisma" del servei als malalts com expressió del nostre amor a Crist i a Maria.

d) L'almoïna generosa dels fidels devots de Maria per poder continuar portant germans malalts al Santuari i a "Piscines" de l'Esperança Cristiana on se sanen cossos i ànimes, tot recordant que l'import del viatge i estança dels malalts sobrepassa l'any passat els dos milions de pessetes ja que per la majoria dels malalts els és del tot gratuït i per molts d'altres rebaiat. Tots esperem amb confiança la generositat dels devots de Maria i amants dels malalts la seva generositat.

Jaume Armengol

L'Església obre els seus propis

vídeo-clubs a Alemanya

En el número de novembre-desembre del 1984 de la publicació bimestral OCIC-INFO, l'Organització Catòlica Internacional del Cinema i de l'Audiovisual dedica una informació a una experiència aprovada per l'Església a Alemanya, que ha obert, en vint-i-quatre llibreries catòliques, una secció on són presentades cassettes vídeo. Inaugurada l'abril del 1984, aquesta experiència fou llançada per un període de dos anys. L'OCIC subratlla, que cada vegada és més interessant oferir als aficionats no solament programes religiosos o de catequesi, sinó films de qualitat com "Tootsie", "Kramer contra Kramer", "Danton" etc.

L'experiència, que coordina el senyor Jacobi, responsable del departament de cinema i audiovisual de la Conferència Episcopal alemanya, és a primera vista més aviat inesperada. L'Església ha adquirit els drets de vídeo per dues-centes pel·lícules, que distribuirà per tot el país. Cal saber, explica el senyor Jacobi, que l'Església a

Alemanya disposa després de molts anys, d'un important sector de distribució de films de 16 mm. Compta també amb diverses publicacions especialitzades en la crítica cinematogràfica, de les quals la revista "Film-Dienst", des del 1947 ha assegurat l'anàlisi de tots els films que surten en les pantalles a Alemanya. Des de fa dos anys, aquesta revista presenta igualment la crítica de cassettes vídeo posades al mercat. En la majoria de les diòcesis existeixen també biblioteques públiques molt freqüentades. A la base del projecte dels vídeo-clubs, hi havia la idea de donar suport a les estructures existents, utilitzant-les d'una manera nova.

D'ençà de la presentació del projecte a la premsa, monsenyor Georg Moser, president de la comissió per als mitjans de comunicació de l'Església a Alemanya, a fet constar per la seva banda que si a l'any 1982, el 6% de les famílies alemanyes havien adquirit un magnetoscop, aquesta xifra s'eleva a un

20% l'any 1985 i 50% l'any 1990. En la gran majoria dels casos, aquests magnetoscops, a més de l'enregistrament dels programes, serveixen també pels films en privat, principalment com a distracció. Vet aquí perquè l'Església, posant en marxa un sistema de distribució vídeo, no s'ha preocupat d'oferir programes per a la catequesi, sinó films destinats a famílies, als infants i joves.

Per seleccionar els títols, l'Església s'ha basat en les crítiques de "Film-Dienst", no adoptant més que els films "que valen la pena de ser vistos". Les negociacions amb els propietaris dels drets, li han permès adquirir dos-cents títols. Per prendre part en el projecte, les biblioteques catòliques han de comptar almenys amb mil lectors regulars i invertir en l'operació la quantitat de deu mil marcs. Vint-i-quatre biblioteques s'han compromès, assegurant l'experiència, una distribució geogràfica a vint-i-dues diòcesis.

Un futur esperançat

L'Hospitalitat Diocesana de la Mare de Déu de Lourdes prega als nostres lectors diocesans:

P.D. Per informes i subscripcions: Secretaria de l'Hospitalitat, c/ Diputació, 235, 1er. 08007 Barcelona. Teléf. 317 91 39. Per almoïnes: l'esmentada adreça i la caixa de la capella de la Mare de Déu de Lourdes dels claudres de la Catedral.

I si parlem de Déu?

Jean-Bernard Pommier:

“Nosaltres som aquí

per ser feliços!”

Pianista i director d'orquestra. 40 anys, casat, amb dos fills. Deixeble de Mina Kosloff, Yves Nat i Eugène Istomin. Ha tocat arreu del món amb les més grans orquestres, i és l'únic pianista francès que participa regularment en grans concerts. Ha tocat la integral dels concerts de Beethoven amb Barenboim.

—Déu i l'alegria, què serà que fan bona harmonia?

—L'entrevista és sobre aquest tema?

—Sí. Déu-alegria. Voldria parlar-ne amb vos.

—Per què amb mi?

—La música us deu donar alegries extremadament fortes, vos exerciu, goso dir, un ofici de felicitat.

—És cert.

—I vos sou creient. Jo voldria saber si Déu és present en les vostres alegries. I potser més: Si Déu és alegria.

—Per poder-vos seguir, em sembla que haig d'evocar la meua família de músics, creient i feliç. El meu pare era organista, i tenia una profunda fe, com la meua mare. Erem vuit germans. La pregària en família, les misses intensificades per la música, els gustos i les paraules del meu pare feien viure en un univers en el qual la fe i la música estaven unides. Faig música des dels quatre anys, i no puc imaginar una vida sense aquesta felicitat. Vivim feliços malgrat les moltes dificultats que de poc ens fan naufragar. Era una família difícil, i la música ha fet el paper d'encantador de serpents. Quan hi havia música, els vuit fills cessaven d'empipar-se i una mena de consens aturava els conflictes. Hi havia una altra cosa que els nostres pares saberen comunicar-nos: una voluntat d'alegria.

—Una voluntat...

—Un voler estar alegres perquè això formava part de l'ordre. Res millor per no perdre l'alegria que dir-se: Déu vol l'alegria. ¿No és el pare Varillon qui va dir que en la Trinitat cada persona és l'alegria de les altres dues? Si Déu és totalment alegria, exuberància, dansa, humor, impuls creador, és segurament perquè vol ser-ho. I creat-nos a imatge seva ens transmet aquest voler l'alegria. Quan cerco l'alegria, quan la trobo, quan l'assaboreixo, Senyor, m'assemblo a vos.

—És això el que trobeu en la vostra família?

—Una mena d'aplegament d'alegries, sota la mirada complaguda de Déu. L'alegria de

creure, l'alegria de la música, l'alegria d'unir les desunions, d'aguantar els mals moments, de sortir-se'n, de sorprendre el plaer arreu on pot amagar-se. Era com un eslògan que ens redreçava i ens feia somriure per endavant: "Al capdavant, som aquí per ser feliços!"

—Aquest eslògan us adreça-va vers un Déu de l'alegria?

—Segur! Al veritable Déu de la Bíblia. Per mi la Bíblia és un teatre en el qual Déu es distreu enormement amb el que fan els homes que ell ha inventat.

—Això no fa pas riure gaire.

—Doncs, sí. Ellriu i dansa. Teresa d'Àvila deia: "Danseu, noies, danseu!". Això és molt més se-

riós que lamentar-se per foteses. Les foteses no compten en la Bíblia, tot és dur, ple de violència, de carn i entranyes somogudes. El Càntic dels Càntics ens diu amb quin violent desig ell ens estima i vol ser estimat, els salms fan dansar els tossals i nosaltres amb ells.

—Hi ha la creu.

—Hi ha la resurrecció.

—Com no veure en la Bíblia les iles i les tristesses de Déu?

—Tristesses? No ho sé pas. En tot cas les iles i els somriures sorgeixen de la mateixa vitalitat. En tonalitat general, la Bíblia està en re major. Canta la joia de crear, d'haver-nos fet i d'estar constantment obligat a salvar-

nos perquè som fills seus en vitalitat i llibertat. Salvar-nos sempre, en les més difícils condicions, sense que puguem saber per endavant tot el perquè i el com, és aquest per mi l'humor de Déu tal com jo l'he sentit en família quan, en moments veritablement terribles, el meu pare deia: "Malgrat tot estem sobre aquesta terra per ser feliços! I estava segur que Déu ens tornaria l'alegria, perquè ell és alegria i vol la nostra alegria. Aquesta era la seva fe, i crec que es pot afegir que per a ell, la música era el millor indicatiu de l'alegria de Déu.

—Em feu recordar una reflexió d'Allan Wats, en el seu llibre "Cara a Déu": si ens és permès

d'imaginar d'una manera simbòlica a Déu assegut en el seu tron, ¿per què no imaginar-se'l tocant la flauta?

—Caldria, efectivament, unir molt més Déu als nostres plaers. Maurice Clavel, deia: "Senyor, doneu-me l'alegria que tinc." És una manera diferent de l'habitual d'unir-se a ell; unió en el sofriment, el penediment i l'esforç: Rebre qualsevol felicitat com un regal seu.

—És el que feu?

—Un dels meus plaers és fumar un cigar mirant la televisió. Si des del fons del cor no demano a Déu, encara que sigui distretament, aquest plaer, no em sentiré totalment feliç.

—I tocant el piano, ¿la vostra alegria es fa pregària?

—És interessant aquesta pregunta, perquè cada vegada entenc més que el camp de la pregària s'estén més enllà d'una convenció de pregària, ja que d'un temps ençà penso que la meua alegria tocant és, tota ella, sense que hagi de pensar en oferir-la, una lloança a Déu.

—Un home feliç és lloança?

—Sí és feliç tocant bella música, és doblement lloança, ja que Déu ens ha fet per l'alegria i la bellesa.

—Hi ha les llàgrimes.

—Sí, és el desequilibri i és necessari viure'l amb Déu, però l'equilibri és l'alegria. La prova: la nostra relació final amb Déu es diu la beatitud.

—Hi penseu als 40 anys?

—Ho és precisament la meitat de les nostres vides que avancen corrent vers els 80. El mig vol dir que hom canvia de mires, que s'estira, que s'interroga. Hom comença a dir-se: "Alerta! el que estic vivint ara serà la meua vida eterna". Em pot fer por, però, ¿per què no alegria? Quan estimen algú, ¿pensem en altra cosa que a donar-li alegria? Déu ens estima, sí o no? Ens vol feliços, som certament nosaltres que som poc hàbils per detectar l'alegria i guardar-la entre els nostres braços.

—Quan llegiran això, molts voldran cridar que la vida és pesant.

—Pesant? Jesús afirma alguna cosa sobre això, i una afirmació de Jesús, és important.

—Sí.

Jesús pensa precisament en aquests pels quals la vida és dura i diu: "Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats; jo us faré reposar. El meu jou és suau, la meua càrrega lleugera". Heus-ho ací. ¿És clar? Però, nosaltres, anem de debò a ell?

Entrevistador André Sève

("La Croix")

Un llibre excepcional del Dr. Dídac Parellada (1)

Poques vegades a la vida hem llegit un llibre amb tant goig. Es tracta d'un estudi sobre Giovanni Papini, "home genial en tot sentit, malgrat que els genis mai no han estat ben acollits per tothom".

Potser l'encert i atractiu de **La resposta de Papini**—aquest és el títol del llibre— rau en el fet que ha estat escrit per un psicòleg i psiquiatre prestigiosos: el Dr. Dídac Parellada i Feliu fou catedràtic de la Universitat de Barcelona, director de diverses institucions mentals, membre de la Reial Acadèmia de Medicina i Cirurgia de Barcelona i autor de distints treballs de la seva especialitat.

Dídac Parellada profunditza totes les vessants del seu biografiat: el físic, els estats anímics, els escrits, el seu pensament i, sobre tot, l'evolució religiosa fins a l'encontre amb el Crist. I tot amb un estil pulcre, brillant, concís i intel·ligent, però ensems entenedor. "Si un capítol del llibre es fa feixuc —se'ns diu modestament en l'Introducció— que passi tranquil·lament el lector al següent o a un altre". De feixuc, res de res. Més aviat és complex i incòmode triar algun capítol, car tots són summament reeixits. Amb tot, oferim, com a mostra, alguna que altra flor —alguna que'altra referència— d'aquest pomell esponsorós que és **La resposta de**

Papini.

Quan el Dr. Parellada diu que Papini havia estat un original, afegeix tot seguit que "els originals pateixen, car molt sovint són incompresos". Quan esmenta —fent-ne una anàlisi incisiva— la munió de llibres i amics del fill de Florència, Parellada adverteix que "l'amistat i la literatura són dues inefables mesures de salut mental". Quan esbrina el secret de Papini com a gran escriptor i apòleg, l'atribueix "al treball, saviesa i genialitat" del seu biografiat. Enfront de les pròpies depressions nervioses que Papini en el seu "Diari" inculpa a "manera de ser" o a "la voluntat de Déu", el doctor i psiquiatre més aviat hi veu un "fons patològic" que hauria estat més fàcil avui de guarir amb un tractament mèdic. L'agressivitat del fill de Florència amb el temps s'esvaeix i es trasmuta en una actitud oberta de tendresa perquè cal comptar sempre amb el do de la llibertat individual. "Per això una vegada madur, Papini fou tot un senyor". L'esperança, malgrat les febleses, contradiccions i tossuderies de la humanitat, té un sentit per Papini, "perquè està convençut que l'home pot millorar".

Sobresurt, al nostre entendre, el valor del llibre per l'anàlisi profund que fa el seu autor del trajecte evolutiu en la fe religiosa

de Giovanni Papini. Fill de pare ateu, criat "sense misses i sermons" podia dir: "Per a mi Déu no ha mort mai, perquè mai no ha estat viu en la meua ànima". Com arribà, doncs, des d'aquesta hostilitat inicial a l'actitud d'home creient, àdhuc defensor resolt de la fe en el Crist? Parellada diu: "No ho sé", però entreveu, amb finor de bon psicòleg, que fou a partir d'haver-se embolcallat en les qüestions que planteja i no resolt la ciència ni la filosofia, perquè cal una vivència. "No sabríem que és el dolor per una pura lectura de la fisiologia o de la patologia, sense haver-lo sentit mai; el dolor l'entemem tant prompte com l'hem patit". I encara afegeix l'autor de "La resposta de Papini": "Cal haver tastat l'albercoc per conèixer el gust que té aquesta fruita".

Potser en el "Diari" de Papini, i encara més en "GOG"—un dels llibres de més èxit— és on es percep millor el procés evolutiu de l'ateu al-convers a la fe. Ve a dir que ni la ciència, ni l'or, ni el sexe, ni la filosofia, poden igualar-se amb un crostó de pa que dona una noia gentil a algú que té fam... "En aquest final—comenta el Dr. Parellada— jo hi veig com l'autèntica vida envejable està en la simplicitat, en la caritat i en la bondat. Papini en forma paradoxal diu el mateix que tradicional-

ment se'ns va predicant des de fa vint segles".

En un dels darrers capítols de **La resposta de Papini** l'autor es planteja quina seria la contesta que aportaria el famós filòsof i escriptor italià a l'home d'avui. Malgrat el trasbals social, econòmic i polític del món, continua vàlid el seu repte: "Els homes no tenen altre elecció: o la més desconsoladora angoixa, o la fe més intrèpida; no hi ha altra opció". I l'autor psiquiatre comenta: "L'obertura a la vida de la sobrenaturalitat no destrueix res en el conjunt mental de la persona; més aviat la complementa. Aquesta sàvia complementació és el que pretenia Papini per a cada persona en particular i per la comunitat del gènere humà en la seva totalitat".

Hem estat un xic extensos en la presentació del llibre, però creiem que ho mereixia i amb escreix. Un llibre que pot fer bé a esperits angoixats pels grans interrogants que es fa l'home d'ahir i d'avui, sempre i quan en ells hi

hagi un mínim de bona voluntat, sense la qual res no és possible.

Encapçala l'obra un pròleg de l'eximí escriptor Leandre Amigó i una cloenda del prou conegut Tomàs Roig i Llop. Amigó valora el llibre perquè "és una biografia des de dins, entrellaçada pels camins de l'inconscient creador". Roig i Llop el considera molt oportú "en aquests moments de dispersió i falta de vigor en les idees i de sinceritat en els sentiments, com també d'un allunyament de Crist".

Felicitem cordialment el nostre bon amic, Dr. Dídac Parellada, i que per molts anys pugui continuar escrivint per "alimentar el nostre esperit—com diria el Dr. Pere Terrés— amb aquelles coses veritablement dignes de les condicions d'immortalitat per les quals hem estat creats".

Francesc Gamissans

(1) LA RESPOSTA DE PAPINI. Dídac Parellada. Barcelona. Editorial Glòria, S.A., 1984.

Campanya antibàquica

Com a mesura de
seguretat és prohibeix
fumar als ascensors

Per una ordre del Departament d'Indústria i Energia de la Generalitat de Catalunya queda prohibit fumar a l'interior dels ascensors. A partir del 12 de març serà obligatori la col·locació del rètol que ara reproduïm.

No es permet fumar

Generalitat de Catalunya
Departament d'Indústria i Energia

LA SARDANA I LA DANSA

Relació d'aplecs de sardanes programats per les respectives entitats coordinadores de les comarques barcelonines i gironines.

APLECS BARCELONINS DEL 1985.— Un total de 33 aplecs de la sardana se celebraran entre el 3 de febrer i el 27 d'octubre de 1985 arreu de l'àmbit geogràfic, segons el calendari que ens ha facilitat la Comissió d'Aplecs Sardanistes de les Comarques Barcelonines i que ha quedat establert així:

- Mes de febrer: Dia 3 - Navarces.
- Mes de març: Dia 3 - Castellar del Vallès; dia 10 - Cerdanyola del Vallès; dia 17 - Manresa; i dia 31 - Arenys de Mar.
- Mes d'abril: Dia 21 - El Masnou i Sentmenat; i dia 28 - Premià de Mar.
- Mes de maig: Dia 1 - Mollet del Vallès; dia 5 - Santa Perpètua de Mogoda; dia 12 - Olesa de Montserrat; dia 19 - Sant Andreu de Llavaneres; dia 26 - Santa Coloma de Gramenet i també Pineda.
- Mes de juny: Dia 2 - Calella; dia 8 - Granollers; dia 9 - Cornellà; dia 16 - Súria i Cardedeu; i dia 30 - Montcada i Reixac.
- Mes de juliol: Dia 7 - Artés i Vilassar de Mar; dia 14 - Sabadell; i dia 21 - Sant Celoni.
- Mes de setembre: Dia 1 - Mataró (Can Bruguera); dia 8 - Canyamars; dia 15 - Badalona; dia 22 - Terrassa; i dia 29 - Sant Cugat del Vallès.

Mes d'octubre: Dia 6 - Ripollet; dia 13 - Mataró; dia 20 - Sallent; i dia 27 - Barcelona (Les Roquetes).

APLECS GIRONINS DEL 1985.— L'Agrupació d'Aplecs Sardanistes de les Comarques Gironines ha establert ja el Calendari d'aquestes importants manifestacions per l'any 1985. La temporada s'iniciarà el dia 10 de març a Celrà i es clourà el 13 d'octubre, a Sils, amb un total de 26 aplecs distribuïts, de la manera següent:

- Mes de març: Dia 10 - Celrà; dia 17 - Flassà; i dia 24 - Calonge.
- Mes d'abril: Dia 7 - Besalú; dia 14 - Breda; dia 21 - Castelló d'Empúries; i dia 28 - Santa Coloma de Farners.
- Mes de maig: Dia 5 - Lloret de Mar; dia 12 - Caldes de Malavella; dia 19 - Figueres; dia 26 - l'Escala; i dia 27 - Roses.
- Mes de juny: Dia 2 - Cadaqués; dia 9 - la Bisbal; dia 16 - Anglès; i dia 23 - Torroella de Montgrí.
- Mes de juliol: Dia 7 - Banyoles; dia 14 - Olot; dia 21 - Ripoll; i dia 28 - Palamós.
- Mes d'agost: Dia 4 - Llansà; dia 11 - Port-bou; i dia 25 - Peralada.
- Mes d'octubre: Dia 8 - Malgrat; dia 12 - Sant Jaume de Llierca; i dia 13 - Sils.

Josep Ventura

RACÓ DEL LENGUATGE

T.V.3 (2)

D'ençà d'alguns anys, tothom qui ha volgut aprendre català ha tingut ocasió de fer-ho. Els cursos i cursets s'han estès arreu de les terres catalanes i diputacions, ajuntaments i entitats culturals de tota mena han posat a l'abast del poble els mitjans adients per a recuperar la pròpia llengua, la que havien d'haver après a l'escola quan n'era temps. Tothom, llevat de la majoria dels professionals de la parla, actors, locutors, presentadors, ensenyants. Salvant les poques excepcions que calgui, molt meritòries, aquesta gent no es preocupa per una llengua digna. Alguns d'ells són els mateixos que durant el franquisme feien esforços desesperats perquè no se'ls notés el deix català, no fos cas que els caigués algun càrrec a Madrid. Ara, no respecten els enllaços fònics, diuen "dacoramauquetambien" quan haurien de dir "dacordambaquestambien"; pronuncien amb so de vocal neutra síl·labes fortes, com el verb haver en el pretèrit indefinit, "han dit, ha fet", com la primera síl·laba de ferrocarril; diuen "purtaveu" en lloc de portaveu, oblidant que els mots compostos tenen dues síl·labes tòniques; construeixen frases a la castellana encara que els mots siguin catalans, com la qüestió de les hores del rellotge; s'expressen amb castellanismes a desdir.

Es frustrant i dolorós observar el tractament que la llengua catalana té als mitjans de comunicació. Tant d'esperar sortir de la repressió i la clandestinitat; tant d'esperar poder exhibir públicament la nostra llengua, sana i estalvia després de tantes malvestats; tant d'omplir la boca de llengua oprimida; tant de parlar de llengua moderna i apta per a totes les branques del saber; tant que ens volem dir de tu amb les altres llengües europees, i ¿on hem anat a raure?

La influència dels mitjans de comunicació en el parlar del poble és decisiva. Fins ara ens queixàvem que el llenguatge infantil es nodria de castellanisme apresos a casa, a la televisió, i a l'escola, de boca de mestres que ensenyaven en castellà. Ara ja hi ha més escoles catalanes i ja tenim televisió catalana. Ja tenim mirall on compondre una expressió oral acurada. Però, ai las! el mirall és deformador. Defectes del començament, direu. Potser sí, però veiem des del primer dia els mateixos defectes, i ningú no parla de posar-hi remei. No vull anomenar ningú, perquè no acabaria mai, però hi ha concursos i retransmissions esportives que fan caure l'ànima als peus.

PERLES ORTOGRÀFIQUES.— Un suplement informatiu del Maresme anuncia amb grans titulars la festa de SANT ANTONI ABAD. Malgrat que els derivats facin abadia, abadessa, els qui han estudiat ortografia escriuen ABAT.

Albert Pera

V PELEGRINATGE A TERRA SANTA

Dates: Del 21 de març a l'1 d'abril

Aquesta anada a Terra Santa volem que sigui per a tots els qui hi participin un autèntic pelegrinatge. Per això la pregària comunitària, la celebració de l'Eucaristia, la lectura puntual de l'Evangeli i l'assessorament durant tots els dies de la visita del Dr. Joan E. Jarque i Jutglar, director de "CATALUNYA CRISTIANA", ens hi ajudaran.

ITINERARI:

Les tres regions de la Palestina dels temps de Jesús: Galilea, Samaria i Judea.

VISITANT: Cesarea marítima (zona romana i zona croada), Haifa, Santuari del Carmel, St. Joan D'Acre, Cafarnaüm, Benaurances, Tabgha, Corozain, Natzalet, Primat de Pere, Tibeíriades, Mont Tabor, Riu Jordà, Sebastia, Nablus, Pou de la Samaritana, Jerusalem.

DES DE JERUSALEM, sortides a: Betlem, Betània, Betfagé, Hebron, Heròdium, Ein Kàrem, Jericó, Mar Morta, Qumram, Ein Guedi i Massada.

A JERUSALEM: Sant Sepulcre i Calvari, Sant Cenacle, Hort de Getsemàní, Via-Crucis, Liçóstrotes, Església de les Nacions, Mesquides d'Omar i de l'Acsa, etc.

PREU: En principi cal comptar unes 150.000 ptes. que comprenen:

PENSIO COMPLETA: de tots els dies.

VIATGE EN AVIO: anada i tornada.

AUTOCAR: durant tota la ruta per Terra Santa.

PREU D'ENTRADA a tots els llocs visitats, i desplaçaments amb taxi, aèri, vaixell, etc.

ASSEGURANÇA A TOT RISC per a tots els pelegrins.

TRAMITACIÓ DE VISATS TAXES D'AEROPORT

Direcció tècnica: DAT n.º 50; és un producte TURVISA, T-9-M.

Per informació i inscripcions: "CATALUNYA CRISTIANA, c/. València, 244, 2on. - 08007 Barcelona. Tots els dimecres i dijous, de 10 a 1 i de 4 a 6 (Srta. Maria Figueras). Tels. 215 / 27 39 / 27 84 / 28 05. La inscripció és oberta. PLACES LIMITADES. Reservat el dret d'admissió.

MODA

Cabells rossos i fiaccids, amb detall de serrell molt llarg. La nuca és curta i recta.

Un doble tall sobre una base d'emmotllat que presenta el nou sistema de les vores clares.

Hivern '85: Els llargs i els curts

Els cabells, com a tema etern de la dona d'avui i de sempre, es presenten cada temporada a través de noves i atrevides característiques que els fan diferents, però irremissiblement atractius.

I aquest fet es ve confirmat per Cebado, que una vegada més se'ns presenta com l'au-

tèntic professional de la perruqueria i creador d'un estil molt personal i que, en aquesta ocasió, va obrir la temporada hivernal, amb la presència d'uns talls en "degradée" que surt de l'arc supercilial cap amunt i recte des d'aquest arc cap avall.

Les seves noves tècniques de tall acoplades a l'aire ac-

tual, l'ha portat a emprar les tisores cocodrill, a fi d'evitar formes dures, tenint en compte l'oval de la cara i la longitud del coll de cada model a l'hora de tallar, així com l'estatura. Segons Cebado, no es pot parlar de cabells llargs o cabells curts, ja que en realitat el que s'ha de fer es tallar-los adaptant-los a cada rostre segons

convingui o sigui necessari.

La presència d'emmotllats molt lleugers, aporten la nota precisa a l'hora d'estofar el cabell i pentinar-lo. Per altra banda, la nova tècnica dels colors tacats, dels ratllats bicolor i fins tricolor, amb una imposició de metxes per zones a base de múltiples colors, contribueixen a donar al

cabell, aquest segell tan personal i inconfusible que Cebado ens ha anat ensenyant a través del temps, basada sempre en una autèntica professionalitat que el situa sense cap dubte, al capdavanter de la perruqueria espanyola.

María José Ejarque

COSTUMS I TRADICIONS

La llegenda de santa Apol·lònia

Santa Apol·lònia era alexandrina. Perquè sempre tenia el nom del Crist a la boca, els perseguidors dels cristians li arrencaren les dents i per això és advocada pel mal de queixal i patrona dels dentistes.

Això passava l'any 249 més o menys, però una llegenda ens vol fer creure que era barcelonina i monja del convent de les Dominiques del Montsió, convent que dona nom al carrer on estava erigit i que va de la plaça de Santa Anna al carrer de les Magdalees, doncs, de la ciutat comtal. Ja es pot suposar que això és una fal·lònia l'orde i més tard el convent.

Però ja se sap que la història a vegades és arranjada al gust del consumidor i en aquest cas algun devot barceloní volgué fer seva la santa màrtir. Que abans de fer-se monja havia estat casada. Millor dit, ho estava encara. El seu marit era molt geniut i per un no res descarregava de valent —hauria de dir-se covardament— fins a deixar-la mig baldada.

Apol·lònia no pogué resistir més i un dia prengué el portant i es féu monja del dessús dit convent. Al cap d'un temps —no devia ser massa—, mentre estava resant en la seva cel·la va veure passar per un costat, Jesucrist carregat amb una pesada creu que el feia anar tot encorcobit. La santa —la que ho seria perquè aleshores encara no feia mèrits per a ser-ne— restà esmaperduda i no digué res a les seves companyes.

L'endemà tingué la mateixa visió i quedà tan

desalenada que, com el dia abans, no pogué dir ni una paraula. El tercer dia, però, ja s'atreví i dirigint-se a Nostre Senyor va oferir-se a ajudar-lo a portar la creu. I el Crist va respondre-li:

—Com vols ajudar-me a portar la meua creu, si tu, Apol·lònia no pots dur la teua.

Ella va comprendre que Jesús li indicava que havia de tornar a casa a sofrir amb paciència, cosa que féu. El seu home en veure-la va ventar-li un parell de bufetades tan fortes que van saltar-li tots els queixals i les dents de la boca i per això no sols és advocada contra el mal de queixal com hem dit, sinó, també, per a donar paciència i conformació a les dones víctimes del mal geni dels marits.

La santa —puix que ara sí que anava pel bon camí— com que no podia mastegar, menjava truites. Tantes que va arribar a convertir-les en remeies pels que sofreixen aquells mal de la boca causats per manca de la dentadura. Per això, segons la medicina popular, el dia de santa Apol·lònia cal menjar-ne per part de les persones desentegades o no, com a remei i tribut de veneració a la soferta bona dona.

D'entre les devocions catalanes hi havia la del santuari de la Mare de Déu dels Àngels on s'hi venerava un queixal de la santa. Les dones gironines hi duien els infants i els feien passar el queixal per les genives perquè així dentaven millor.

Esteve Busquets i Molas

CUINA

Filets

amb pebre verd

- 6 filets de vedella o bou
- 1 cullerada de pebre verd
- un raget de conyac
- 1/2 botellí de crema de llet
- 1 cullerada de mostassa
- 50 grs. mantega

Tireu la sal corresponent als filets de l'om d'un dit de gruix, fregir-los amb la mantega deixant-los daurats, però crus per dintre (a foc viu), després poseu-los en una plata de servir, que s'ha de mantenir calenta, en la mateixa paella tireu la mostassa, el conyac, la crema de llet i el pebre verd picat amb el molinet. Doneu-li una bullida i cobriu amb aquesta salsa els filets.

Serviu tot seguit.

María Gloria Muntañola

La Lliga, d'un cop d'ull

Jornada 23																		
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
	38+14	29+5	27+5	25+1	25+1	25+1	25+3	23+1	23-1	23+1	22	21-3	19-1	19-3	19-3	17-7	16-8	16-6

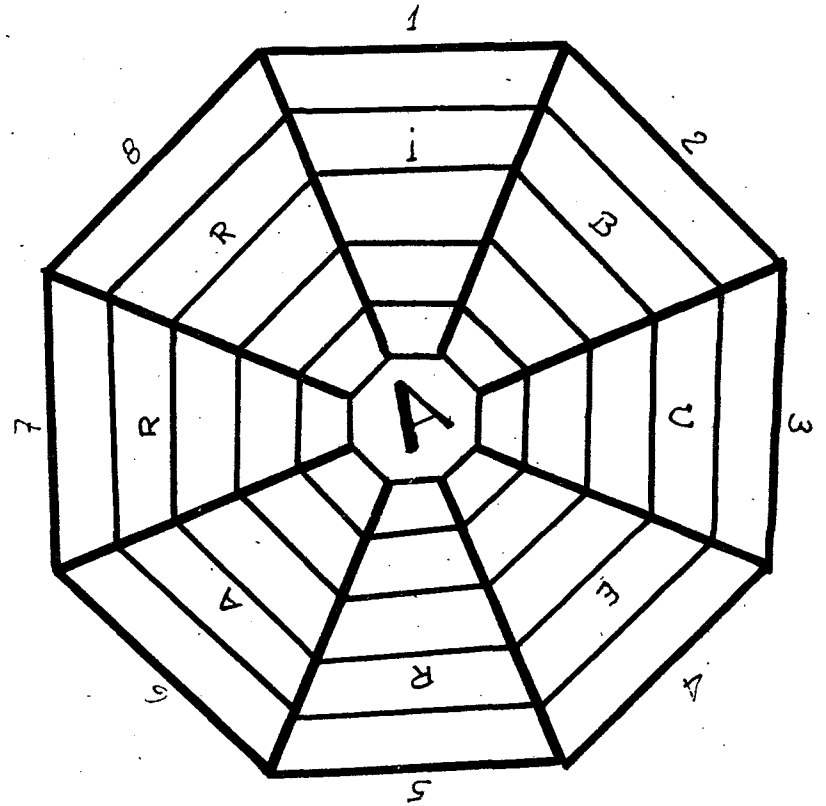
ENCREUATS

Per Rosa Collell

OCTÀEDRE

Amb totes les lletres inicials, començant pel núm. 1, cal cercar el nom d'un dels vots que fan els religiosos.

- 1.- Instrument musical bíblic.
- 2.- Absis.
- 3.- Nació d'Europa.
- 4.- Instrument musical indispensable per a tocar sardanes.
- 5.- Esglesiola de muntanya.
- 6.- Dona filístea, amant de Samsó.
- 7.- Península asiàtica, primera pàtria dels semites.
- 8.- Batuda de cereals.

SOLUCIÓ:

- Lletres inicials = Castedat.
- 1.- Citara. 2.- Absida. 3.- Suïssa. 4.- Tenora.
  - 5.- Ermita. 6.- Dalila. 7.- Aràbia. 8.- Trilla.

CADECA

Sessió d'animació a les germanetes dels pobres

Fa unes setmanes vàrem anar una tarda de diumenge a la Llar Central que les Germanetes dels Pobres tenen al carrer Borrell.

Allí CADECA-3 presentà un espai d'animació, que aquesta vegada va consistir en l'actuació dels petits Marta Gotanegra, Ana Alonso, Anabel i Georgina Enríquez i de Noemí Sabaté, que en diverses interpretacions varen complaure als asilats. Feren també acte de presència a l'escenari el nen Enrique Gotanegra i els germans Roger i Oriol Alonso.

Després el jove Eduardo Mir, entretingué l'auditori amb acurats jocs de mans, que desvetllaren l'interès dels assistents.

A continuació, el Grup d'esportistes de Veterans de Cata-

lunya, nois i noies en edat juvenil, feren stechs d'humor.

Unes dispositives de les terres de Judea permeteren veure unes seqüències altament singulars precisament durant el Nadal.

Abans que CADECA-3 lliurés un record de llaminadures als ancians la massa Coral de Ntra. Sra. del Coll guiats pels mestres Pepita Perelló i Josep Maria Riera, interpretaren compassades melodies de diverses èpoques.

I en aquest cas, tothom tant germanetes, asilats, espectadors i actuant, varen estar molts satisfets de la vetlla. Més ja no és possible.

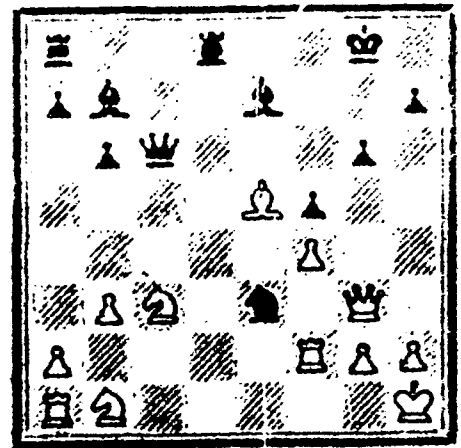
CARVAL

ESCACS

Per Jaume Mora

DIAGRAMA 149

Negres juguen i guanyen

Ja ho veieu: La guerra de la Via Làctea.

Solució al Diagrama 148

1 Cc6xe7+ De8xe7, 2 Td1xd7 De7xd7, 3 Ce4-f6+ i abandonen.

Jesús ens parla

Busquem l'Evangeli del diumenge: Evangeli de Sant Marc, capítol 1, versets del 29 al 39 (Mc 1:29-30).
Reflexionem: 1. Els miracles de Jesús no eren per fer-se propaganda. Eren "signes" que l'acreditaven com a Messies i ajudaven la gent senzilla a acollir-lo amb fe.
 2. Jesús significa clarament que Ell ha vingut a alliberar l'home del mal, del pecat i de la mort. La seva victòria total en la Resurrecció, és la penyora de la nostra pròpia victòria.
 3. És molt bonic veure com Jesús no es deixa portar pels entusiasmes de la gent; es retira a pregar, a parlar amb el seu Pare del cel. Després diu als deixebles que la seva missió és proclamar l'Evangeli arreu del seu país.

El mossèn

HORIZONTALS:

1.- Drap blanc que el sacerdot estén damunt l'altar per posar-hi el calze i l'hòstia. 2.- Rierol. Dígraf català. 3.- Que pateix icterícia, fem. 4.- (A l'inrevés, tallat arran. El primer home. 5.- Fenomen atmosfèric. Full d'un manuscrit que hom numera només per l'anvers. 6.- Prefix llatí que significa "a l'inrevés". Nen. 7.- Consonant. Dita de sentit obscur i inexplicable, a l'inrevés. 8.- Agafar.

VERTICALS:

1.- Jesucrist. Nota musical. 2.- (A l'inrevés, pregària. Consonant. 3.- Trobar una cosa que s'havia perdut. 4.- Prefix que significa prioritat en el temps. Acusatiu datiu de primera persona, a l'inrevés. 5.- (A l'inrevés, Sobirà de l'antic Egipte. Consonants. 6.- Consonant. Molt a propòsit, ideals. 7.- Fem. que conté calci. 8.- Que li agraden els llamins.

	1	2	3	4	5	6	7	8
1								
2						○		
3								
4				○				
5				○				
6	○			○	○			
7		○						
8								

Solució

1.- Crist. Fa. 2.- oícaro. P. 3.- Retrobar. 4.- Pre. mE. 5.- oaraf. GS. 6.- R. Idonis. 7.- Alcalina. 8.- Llaminer.

VERTICALS:
 1.- Corporal. 2.- Riera. LL. 3.- Ictèrica. 4.- SAR. Adam. 5.- Tro. Foll. 6.- Ob. Nin. 7.- F. amgine. 8.- Aprassar.

HORIZONTALS:

L'EIXERIT

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA"

ANY V N.º 240

L'angelet Ignasi

"Paraulotes" no, gràcies!

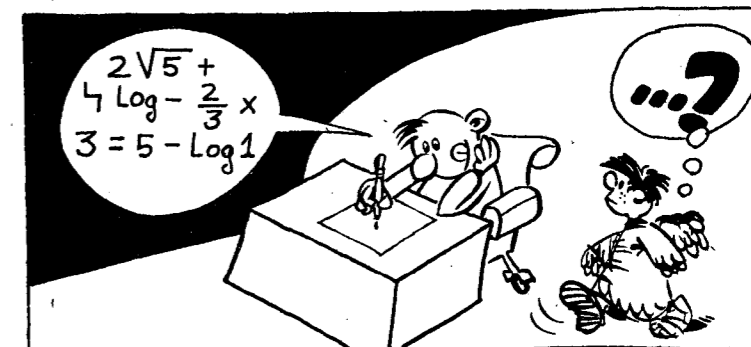
Ja fa bastant de temps que molts nois i noies han agafat el mal costum de parlar malament. Vull dir d'expressar-se amb paraules ordinàries. Ja sé que per la "tele" i pel carrer se senten molts disbarats. Hem de fer allò que diuen els castellans: "A palabras necias, oídos sordos". Hi ha gent que els sembla que això fa més home o més dona. Doncs jo no ho veig així. El meu pare i la meua mare, que són molt fermes, no en diuen mai de paraules ordinàries. Per què?

Això m'ha vingut al cap, perquè jo tinc una cosina que es diu Eulàlia. Precisament aquesta setmana serà el seu sant. L'altre dia va dir-me: "Saps què vol dir el nom d'Eulàlia?". Jo vaig dir: Doncs, Eulàlia. Ella va riure. Després em va dir: "No, home, no. És una paraula que vé del grec, i que vol dir "benparlada". Em va agradar saber-ho.

Després he pensat en els companys de l'escola que els agrada fer el pinxo parlant malament. A mi no em fan ni fred ni calor. Més valdria que tots plegats ens esforcèssim a parlar millor la nostra llengua. El professor de català ja ho diu: "Parlar i escriure bé és allò que ens hauria d'enorgullir, i no fer el ridícul volent fer l'home parlant malament.

Felicito totes les Eixerides que es diuen Eulàlia. I decidim-nos tots a ser sempre "benparlats".

L'Eixerit

LEGENDES

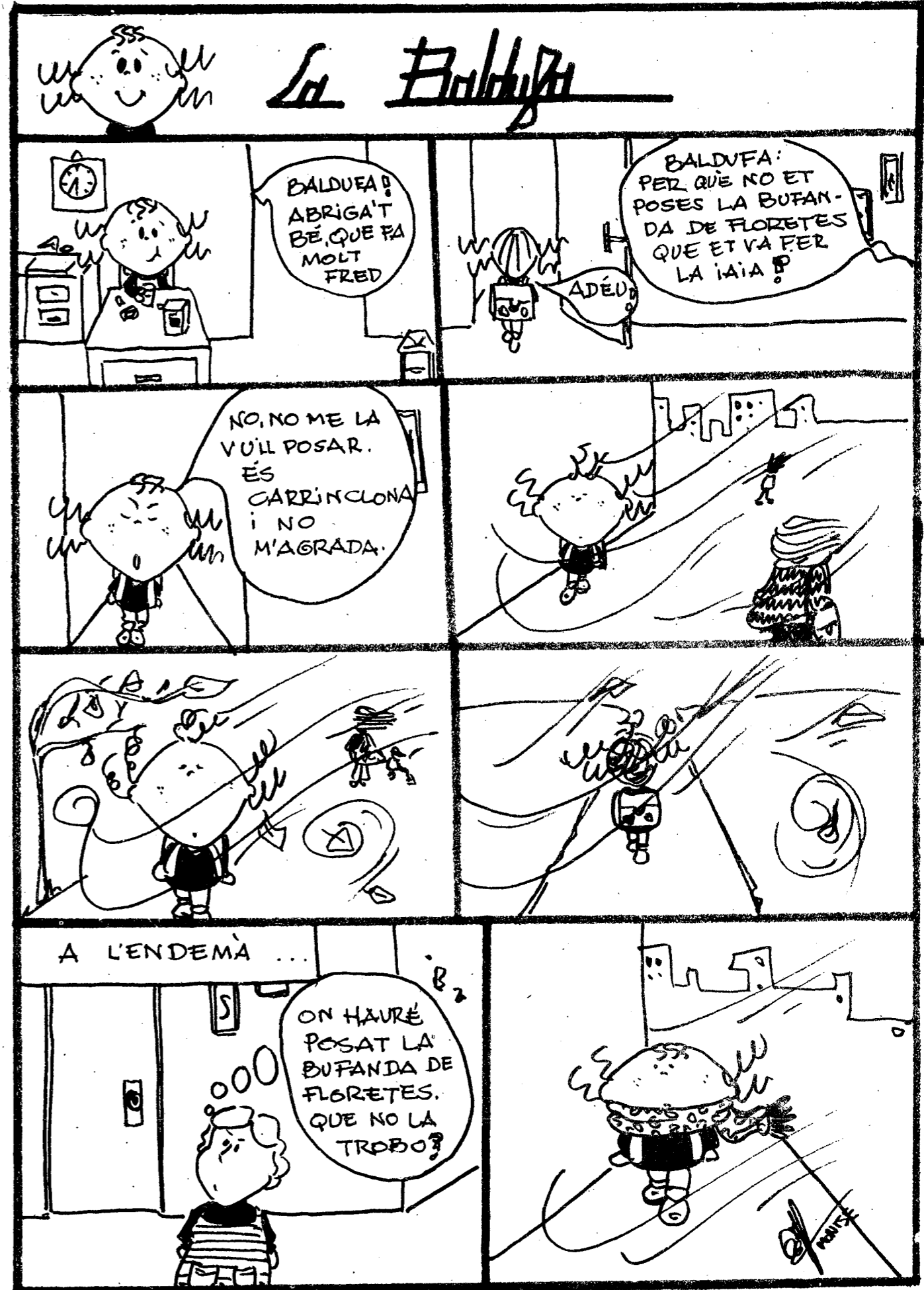

Passat Reis el fred clavà guitza. Després, a finals de gener entrà una tebior calmosa. El temps era de mars planes, amb tons de plom, de boirines primes, clarors somortes i paisatges entelats. El temps semblava parat, expectant, com dos gats de febrer, enfilats al cim d'una tàpia, esguardant-se quietos, cap cots, esquena drets, miolant finament i amb les urpes a punt. Seria, potser, l'hivern el qui s'enrevenxinaria furiós, o bé la primavera imposaria, amb molta mà esquerra, la bonança badant les flors dels ametllers, emborrissolant els gatells, omplint d'or les mimoses, i així com una dona feïnera, tau tau i sense fressa, ho deixaria tot com una casa ben parada, sense despertar les fúries de l'hivern.

La Candelera ho decideix, deia la gent. Si plora el fred fora. Si riu el fred viu. Aneu a saber, però, si tot plegat, no són rodolins a la vora del foc, totes les dites. El fred és traïdor, sempre té un roc a la faixa. El fred s'assembla a aquell hoste, que fent com qui s'acomiada quan, de refiat, badeu, s'us amaga a l'armari, i a la nit, un cop esteu ben adormits, fa forat al rebost i l'endemà en llevar-vos, només trobeu les deixalles a la cuina. Sol passar, també, que hom es fa il·lusions amb la bonança i optimista, es desabriga. La roba l'enfarfega i l'entresua. Una porta entreoberta fa el joc a un corrent d'aire, i al vespre, en colgar-se al llit sent una lleu esgarripança i li cal donar un cop de coll per tal d'empassar-se la saliva. Hom està ben sentenciat i una febrera, molt bufona, el tindrà enllitat dos o tres dies.

Els Peres, com a bons bessons, emmalaltiren tots dos el mateix dia. Podríem dir, si volguéssim ser irreverents amb la ciència mèdica, que el metge, amb un tret matà dos pardals. Però direm, respectuosos i aghraïts, que amb una recepta curà dos malats. Això, a l'un, al metge, li estalvià feina i als altres als pares els féu més lleuger el cost.

A en Pere Sí la febre el deixà aclaparat. Es passà tota la malaltia adormit. A en Pere No la febre, en canvi, li posà a les orelles un soroll de mar llunyana —molt semblant el que se sent, quan hom es col·loca dos cargols de mar tapant l'oida— que li deformava totes les converses del seu vol i n'estraveia les paraules, tot creant associacions estranyes. La paraula estufa podia evolucionar i convertir-se en Bufa, l'amic de l'avi. La paraula aixeta podia transformar-se en Agneta, la mainadera, i passar a Negreta, aquell pobre, malgeniut, que anava recollint les deixalles del mercat i escridassava els infants que li feien barbarotes. I així, del fons de la febrada, anaven eixint personatges del poble i històries fantàstiques.

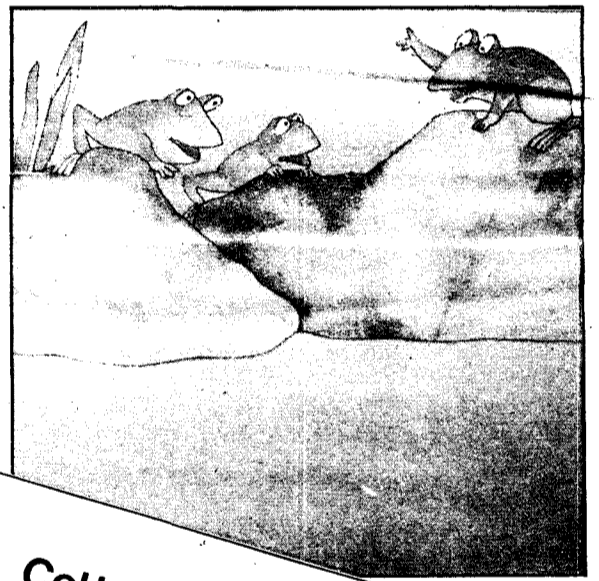
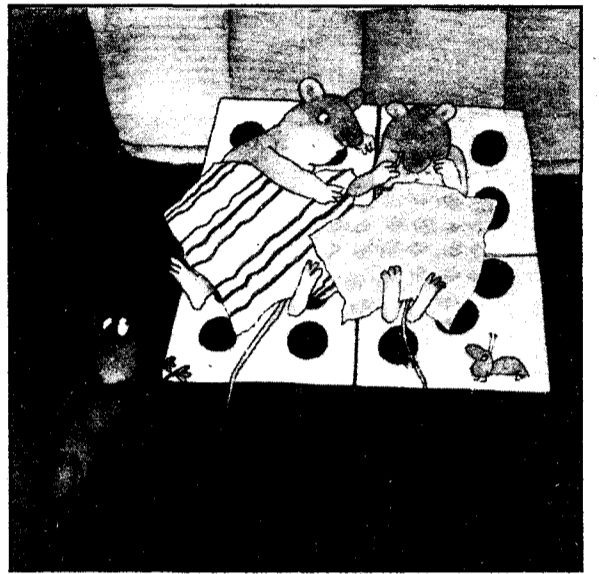
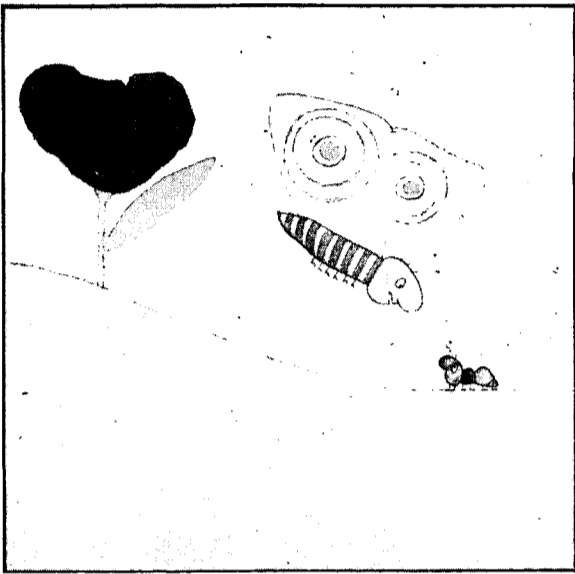
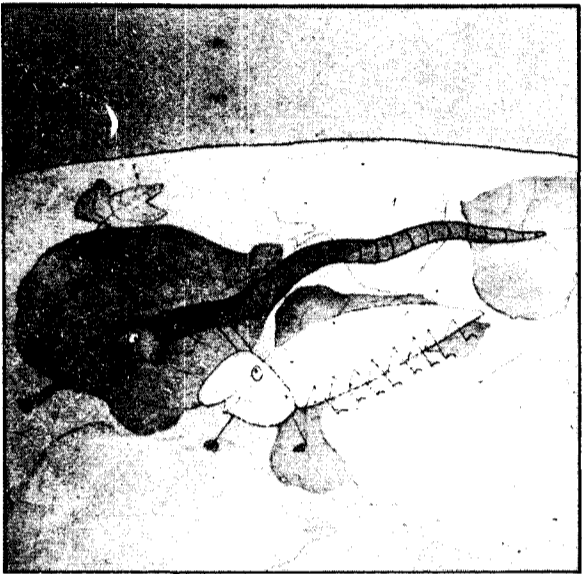
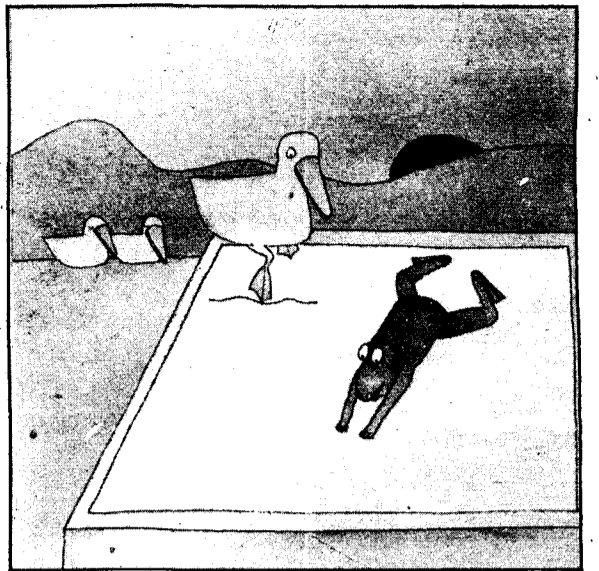
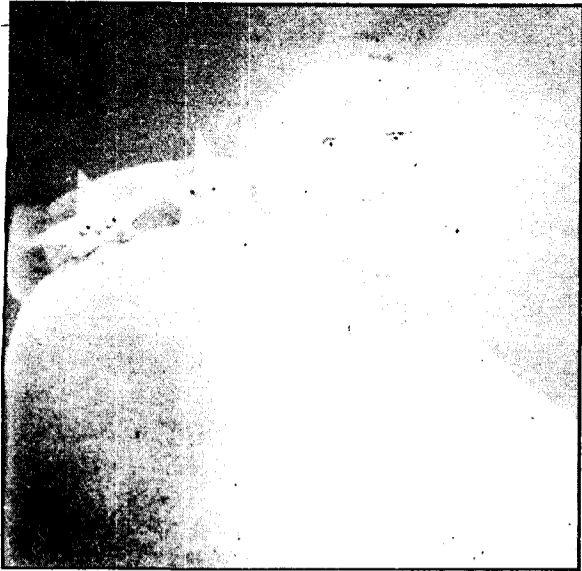
DIUMENGE	DILLUNS	DIMARTS	DIMECRES	DIJOUS	DIVENDRES	DISSABTE
18.00 Dibuxos animats. 18.30 Digui, digui... Concurs. 19.00 Estoc de pop. 20.30 Telenotícies. 21.00 Curar-se en salut. 21.30 Dallas - "Consequències". 22.30 Gol a gol esports.	14.15 Pobles de Catalunya. 14.30 Telenotícies. 15.15 Carson i Carson, advocats - "L'home de la navilla". 16.00 Digui, digui... 19.45 - Fes Flash. 20.00 - Concurs. 20.30 Telenotícies. 21.00 Informatiu - cinema. 21.30 Cinema 3 - "Charlie Bubbles"	14.15 Pobles de Catalunya. 14.30 Telenotícies. 15.15 Carson i Carson, advocats - "L'alegria de Nadal". 16.00 Aula visual. 19.45 Fes Flash. Festival Internacional de Pallasos de Cornellà. 20.30 Telenotícies. 21.00 Joc de ciència internacional. 22.00 Àngel Casas Show.	14.15 Pobles de Catalunya. 14.30 Telenotícies. 15.15 Carson i Carson, advocats - "El casament". 16.00 Aula visual - (Repetició). 19.45 Fes Flash. Concurs. 20.30 Telenotícies. 21.00 Identitats. 22.00 Retalls i embolics. 22.30 Un món que desapareix.	14.15 Pobles de Catalunya. 14.30 Telenotícies. 15.15 Carson i Carson, advocats - "El viatge de nuvis". 16.15 Aula visual. 19.45 Fes Flash. 20.00 Concurs. 20.30 Telenotícies. 21.00 Digui, digui... a tot esport. 22.00 Bergerac Cap. 3.	14.15 Pobles de Catalunya. 14.30 Telenotícies. 15.15 Carson i Carson, advocats - "Una vida privada". 19.45 Fes Flash. 20.00 Concurs. 20.30 Telenotícies. 21.00 30 minuts. 21.30 Galeria oberta.	16.30 Gran Premi Ciutat de Barcelona de Natació. Des de la piscina Sant Jordi. 18.30 Maya. 19.00 Telefilm 1974 - "Maison". 20.30 Telenotícies. 21.00 Concurs: Tres i l'astròleg. 22.30 El lladre Cap. 3.

DIUMENGE	DILLUNS	DIJOUS	DISSABTE	DISSABTE	DISSABTE
<p>DIUMENGE</p> <p><i>CIRCUIT CATALÀ</i></p> <p>10.00 Concert. 10.30 El dia del senyor - Santa missa. 11.30 Poble de Déu. 12.00 Temps i marca. 15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 Inspector Gadget. 16.05 Fama. 17.00 Això és el que hi ha. 17.50 El món de la ciència - Ep. nº 4. 18.45 Val més prevenir. 19.10 Estudi Estadi. 20.00 M.A.S.H. 20.30 Telediari - 2ª ed. 21.05 El quart braç - Ep. nº 11. 22.00 Especial musical. 23.05 Autoretrat. 24.00 Comiat.</p>	<p>DILLUNS</p> <p><i>CIRCUIT CATALÀ</i></p> <p>13.30 Miramar esportiu. 14.00 Crear i viure. 14.25 Miramar informatiu. 15.00 Connexió amb Madrid.</p> <p><i>CIRCUIT CATALÀ</i></p> <p>15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 Història d'amor y amistad. Cap. 2. 16.30 La tarda. 17.20 - Viatgers en el temps. 17.50 Hola, nois! 17.55 Barri Sesamo. 18.20 El planeta imaginari. 18.50 Informatiu juvenil. 19.05 Pista lliure. 20.00 Consum. 20.30 Telediari. 21.05 El superagent 86 - "Smart cayó sobre Alabama". 21.35 Estiuejants "El crepúsculo". 22.35 Viure cada dia. 23.35 Telediari - 3ª ed. 23.50 Telesport. 24.00 Comiat.</p>	<p>DIJOUS</p> <p><i>CIRCUIT CATALÀ</i></p> <p>13.30 Comarques. 14.00 Retalls de temps. 14.25 Miramar. 15.00 Connexió amb Madrid.</p> <p><i>CIRCUIT CATALÀ</i></p> <p>15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 Història d'amor i amistad. Cap. 5. 16.30 La tarda. 17.20 Un país de sagitari. 17.50 Barri Sesamo. 18.20 El kiosk. 18.50 Informatiu juvenil. 19.05 La cova dels forrellats. 19.30 Disc vist. 20.00 Dintre d'un ordre. 20.30 Telediari - 2ª ed. 21.05 L'arca de Noé. 21.35 Aquí et vull veure. 22.40 Paissatge amb figures. 23.30 Telediari - 3ª ed. 23.45 - Telesport. 23.55 Comiat.</p>	<p>DISSABTE</p> <p><i>CIRCUIT CATALÀ</i></p> <p>13.30 Comarques. 14.00 Honorables ciutadans. 14.25 Miramar. 15.00 Connexió amb Madrid.</p> <p><i>CIRCUIT CATALÀ</i></p> <p>15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 Història d'amor i amistad. 16.35 La tarda. 17.20 D'ací i d'allà. 17.50 Barri Sesamo. 18.20 El kiosk. 18.50 Informatiu juvenil. 19.00 Bàquet. 20.30 Telediari - 2ª ed. 21.05 Els comptes clars. 21.35 Sessió de nit - "Todos a casa". 23.15. 23.30 Telediari - 3ª ed. 23.45 Telesport. 23.55 Testimoni. 24.00 Comiat.</p>	<p>DISSABTE</p> <p><i>CIRCUIT CATALÀ</i></p> <p>16.45 Berenar a Sant Cugat. 19.00 Connexió amb Madrid.</p> <p><i>CIRCUIT CATALÀ</i></p> <p>19.00 Agenda. 19.10 Curs d'anglès - Follow me. 19.40 Arc iris. 20.00 Temps moderns. 21.00 Estudi obert. 23.00 Jazz entre amics. 24.00 Resum informatiu. 00.20 Homenatge a Lorca. 01.00 Comiat.</p>	<p>DISSABTE</p> <p><i>CIRCUIT CATALÀ</i></p> <p>16.30 Berenar a Sant Cugat. 19.00 Connexió amb Madrid.</p> <p><i>CIRCUIT CATALÀ</i></p> <p>19.00 Agenda. 19.10 Curs d'anglès - Follow me. 19.40 Arc iris. 20.00 Documental. 21.00 Fila 7. 22.20 Cine club - "Stromboli". 24.00 Resum informatiu. 00.25 Homenatge a Lorca. 01.00 Comiat.</p>
<p>DIUMENGE</p> <p><i>CIRCUIT CATALÀ</i></p> <p>13.30 Comarques. 14.00 Retalls de temps. 14.25 Miramar. 15.00 Connexió amb Madrid.</p> <p><i>CIRCUIT CATALÀ</i></p> <p>15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 Història d'amor i amistad. Cap. 2. 16.30 La tarda. 17.20 - Viatgers en el temps. 17.50 Hola, nois! 17.55 Barri Sesamo. 18.20 El planeta imaginari. 18.50 Informatiu juvenil. 19.05 Pista lliure. 20.00 Consum. 20.30 Telediari. 21.05 El superagent 86 - "Smart cayó sobre Alabama". 21.35 Estiuejants "El crepúsculo". 22.35 Viure cada dia. 23.35 Telediari - 3ª ed. 23.50 Telesport. 24.00 Comiat.</p>	<p>DILLUNS</p> <p><i>CIRCUIT CATALÀ</i></p> <p>13.30 Comarques. 14.00 Retalls de temps. 14.25 Miramar. 15.00 Connexió amb Madrid.</p> <p><i>CIRCUIT CATALÀ</i></p> <p>15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 Història d'amor i amistad. Cap. 5. 16.30 La tarda. 17.20 Un país de sagitari. 17.50 Barri Sesamo. 18.20 El kiosk. 18.50 Informatiu juvenil. 19.05 La cova dels forrellats. 19.30 Disc vist. 20.00 Dintre d'un ordre. 20.30 Telediari - 2ª ed. 21.05 L'arca de Noé. 21.35 Aquí et vull veure. 22.40 Paissatge amb figures. 23.30 Telediari - 3ª ed. 23.45 - Telesport. 23.55 Comiat.</p>	<p>DIJOUS</p> <p><i>CIRCUIT CATALÀ</i></p> <p>13.30 Comarques. 14.00 Retalls de temps. 14.25 Miramar. 15.00 Connexió amb Madrid.</p> <p><i>CIRCUIT CATALÀ</i></p> <p>15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 Història d'amor i amistad. Cap. 5. 16.30 La tarda. 17.20 Un país de sagitari. 17.50 Barri Sesamo. 18.20 El kiosk. 18.50 Informatiu juvenil. 19.05 La cova dels forrellats. 19.30 Disc vist. 20.00 Dintre d'un ordre. 20.30 Telediari - 2ª ed. 21.05 L'arca de Noé. 21.35 Aquí et vull veure. 22.40 Paissatge amb figures. 23.30 Telediari - 3ª ed. 23.45 - Telesport. 23.55 Comiat.</p>	<p>DISSABTE</p> <p><i>CIRCUIT CATALÀ</i></p> <p>16.45 Berenar a Sant Cugat. 19.00 Connexió amb Madrid.</p> <p><i>CIRCUIT CATALÀ</i></p> <p>19.00 Agenda. 19.10 Curs d'anglès - Follow me. 19.40 Arc iris. 20.00 Temps moderns. 21.00 Estudi obert. 23.00 Jazz entre amics. 24.00 Resum informatiu. 00.20 Homenatge a Lorca. 01.00 Comiat.</p>	<p>DISSABTE</p> <p><i>CIRCUIT CATALÀ</i></p> <p>16.45 Berenar a Sant Cugat. 19.00 Connexió amb Madrid.</p> <p><i>CIRCUIT CATALÀ</i></p> <p>19.00 Agenda. 19.10 Curs d'anglès - Follow me. 19.40 Arc iris. 20.00 Documental. 21.00 Fila 7. 22.20 Cine club - "Stromboli". 24.00 Resum informatiu. 00.25 Homenatge a Lorca. 01.00 Comiat.</p>	<p>DISSABTE</p> <p><i>CIRCUIT CATALÀ</i></p> <p>16.45 Berenar a Sant Cugat. 19.00 Connexió amb Madrid.</p> <p><i>CIRCUIT CATALÀ</i></p> <p>19.00 Agenda. 19.10 Curs d'anglès - Follow me. 19.40 La clauve - Tema: "Los policías". 00.10 Telediari 4. 00.40 Comiat.</p>
<p>DIUMENGE</p> <p><i>CIRCUIT CATALÀ</i></p> <p>13.30 Comarques. 14.00 El xou de la família Pera. 14.25 - Miramar. 15.00 Connexió amb Madrid.</p> <p><i>CIRCUIT CATALÀ</i></p> <p>15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 Història d'amor i amistad. 16.30 La tarda. 17.20 Al mil por mil. 17.50 El kiosk. 18.50 Informatiu juvenil. 19.05 Tocata. 20.00 Lletra menuda. 20.30 Telediari - 2ª ed. 21.05 L'home i la terra. 21.35 Units enfront al delictes. 22.35 A por-</p>	<p>DILLUNS</p> <p><i>CIRCUIT CATALÀ</i></p> <p>13.30 Primera fila. 14.00 Pleiteguensam. 14.25 Miramar. 15.00 Connexió amb Madrid.</p> <p><i>CIRCUIT CATALÀ</i></p> <p>15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 Història d'amor i amistad. 16.30 La tarda. 17.30 Altres rutes, altres camins. 18.00 Barri Sesamo. 18.30 Scooby Doo i Scrapy Doo. 19.00 Informatiu juvenil - nosaltres. 19.30 Arabella - Ep. 1. 20.00 Al galop. 20.30 Telediari - 2ª ed. 21.05 Un, dos, tres. 22.50 Verdi - "Aida". 24.00 Telediari - 3ª</p>	<p>DIJOUS</p> <p><i>CIRCUIT CATALÀ</i></p> <p>13.30 Comarques. 14.00 Retalls de temps. 14.25 Miramar. 15.00 Connexió amb Madrid.</p> <p><i>CIRCUIT CATALÀ</i></p> <p>15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 Història d'amor i amistad. Cap. 2. 16.30 La tarda. 17.20 - Viatgers en el temps. 17.50 Hola, nois! 17.55 Barri Sesamo. 18.20 El planeta imaginari. 18.50 Informatiu juvenil. 19.05 Pista lliure. 20.00 Consum. 20.30 Telediari. 21.05 El superagent 86 - "Smart cayó sobre Alabama". 21.35 Estiuejants "El crepúsculo". 22.35 Viure cada dia. 23.35 Telediari - 3ª ed. 23.50 Telesport. 24.00 Comiat.</p>	<p>DISSABTE</p> <p><i>CIRCUIT CATALÀ</i></p> <p>16.45 Berenar a Sant Cugat. 19.00 Connexió amb Madrid.</p> <p><i>CIRCUIT CATALÀ</i></p> <p>19.00 Agenda. 19.10 Curs d'anglès - Follow me. 19.40 Arc iris. 20.00 Estadi 2. 20.30 La nit del cine espanyol - Primera part: NO-DO. Segona part: "Nada". 23.30 Últimes preguntes. 24.00 Resum informatiu. 00.20 Homenatge a Lorca. "Federico en Concierto". 01.00 Comiat.</p>	<p>DISSABTE</p> <p><i>CIRCUIT CATALÀ</i></p> <p>16.45 Berenar a Sant Cugat. 19.00 Connexió amb Madrid.</p> <p><i>CIRCUIT CATALÀ</i></p> <p>19.00 Agenda. 19.10 Curs d'anglès - Follow me. 19.40 Arc iris. 20.00 Temps moderns. 21.00 Estudi obert. 23.00 Jazz entre amics. 24.00 Resum informatiu. 00.20 Homenatge a Lorca. 01.00 Comiat.</p>	<p>DISSABTE</p> <p><i>CIRCUIT CATALÀ</i></p> <p>16.45 Berenar a Sant Cugat. 19.00 Connexió amb Madrid.</p> <p><i>CIRCUIT CATALÀ</i></p> <p>19.00 Agenda. 19.10 Curs d'anglès - Follow me. 19.40 La clauve - Tema: "Los policías". 00.10 Telediari 4. 00.40 Comiat.</p>

PERE ROVIRA

GRANS VINS I BRANDY

Títols publicats:

Cargol treu banya
 El ratolí goiafre
 L'ocell fredolic
 Rac rac, fa el corc
 El cuc poruc
 La formiga distreta
 El cucut bromista
 L'ànec i la granota
 L'ocell viatger

Aprendre a volar
 Festa grossa
 Cauen les fulles
 Ens podem quedar?
 El vestit blanc
 La lluna, la pruna
 L'aventura
 L'arc de Sant Martí
 L'ocell que torna

EDITORIAL CASALS

ESPECIALITZADA EN LLIBRES DIDÀCTICS
MATERNAL - PRE-ESCOLAR - EGB - BUP
 Casp, 79 - 08013 Barcelona - Tels. 245 72 03 / 04